

KISHA E JEZU KRISHTIT E SHENJTORËVE TË DITËVE TË MËVONSHME • PRILL 2020

Liahona

Krishti
i Gjallë
DHE
Rivendosja
E VAZHDUESHME

Presidenti Nelson:
E Ardhmja e
Kishës, faqe 6

Vendi Juaj në
Rivendosjen e
Vazhdueshme, faqe 18

Pashka në
Librin e Mormonit,
faqet 24, 28

VENITE A ME

MATTEO 11:28

KISHA
ËSHTE
KËTU

Nairobi Kenia

Teksa Rivendosja e vazhdueshme përparon, ungjilli gjendet kudo në botë. Kenia është një shembull i rritjes së Kishës në Afrikë.

anëtarë 14 143

2 kunje

bashkësi
të Kishës 48

1 mision

qendra të
historisë
familjare 5

78 përqind e
popullatës është
e krishterë

1979 Vendësit e parë të kthyer në besim bashkohen me Kishën.

1988 Mbahet agjërimit i veçantë ku mbli-
dhen fonde për të ndihmuar 15
fshatra për shkak të thatësisë.

2001 Organizohet Kunji i Nairobis.

2020 Zyrat e zonës në Nairobi bëhen
plotësisht funksionuese duke u
shërbyer 100 000 anëtarëve në
18 vende të Afrikës Qendrore.

FOTOGRAFIA: GETTY IMAGES

E Ardhmja e Kishës
Presidenti Rasëll M. Nelson

6

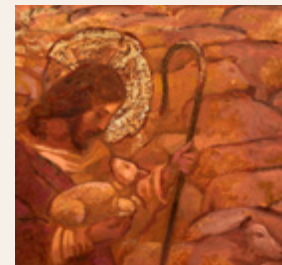
Dhënia e Shërbesës
nëpërmjet Konferencës
së Përgjithshme

14

Rivendosja e Vazhdueshme
Plaku LeGrand R. Kurtis i Riu

18

Çfarë Kuptimi
ka Pashka për
Mua?

28

200 Vjet Dritë

Në një ditë të bukur, të kthjellët, 200 vjet më parë, një djalë i ri hyri në një korrje pemësh me qëllim që të kërkonte falje dhe për t'u lutur se me cilën kishë duhej të bashkohej. Prej një vegimi të mrekullueshëm, ai mësoi se nuk duhej të bashkohej me asnjërën prej tyre. Kjo ngjarje shënoi fillimin e Rivendosjes së ungjillit të Jezu Krishtit – një proces që vazhdon ende në kohën tonë.

Në këtë botim, ne kremtojmë 200 vjet dritë:

- Presidenti Rasëll M. Nelson na mëson se si mbledhja e Izraelit në të dyja anët e velit mund të na përgatitë ne dhe të tjerët për Ardhjen e Dytë të Zotit (faqe 6).
- Plaku LeGrand R. Kurtis i Riu tregon se si shenjtoret e ditëve të mëvonshme kanë dhënë ndihmesë për Rivendosjen e vazhdueshme – dhe në ç'mënyrë secili prej nesh mund të japë ndihmesë (faqe 18).
- Për rininë, Plaku Nil L. Andersen jep pesë të vërteta që ne mund t'i mësojmë prej Vegimit të Parë (faqe 52).

Teksa mësojmë prej fialëve të profetit tonë dhe historive të shenjtoreve besnikë, marrshim të njëjtën njohuri që e mori Profeti Jozef 200 vjet më parë: që Ati Qiellor dhe Jezu Krishti janë qenie të vërteta e të gjalla, të cilët na duan. Dhe le t'ua tregojmë atë njohuri miqve dhe fqinjëve tanë.

Sinqerisht,

Plaku Rendi D. Fank, i Të Shtatëdhjetëve

Redaktues i Revistave të Kishës

Përmbajtja

5 Konferenca e Përgjithshme ndër Vite

6 E Ardhmja e Kishës

Nga Presidenti Rasëll M. Nelson

Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme po e përgatit botën për kthimin e Shpëtimtarit.

12 Portrete Besimi

Berglinda Gudnason

Kur vështirësitë prej depresionit u bënë të padurueshme, Berglinda foli hapur rreth vështirësive të saj dhe Ati Qielor e ndihmoi atë të shërohej.

14 Parimet e Dhënies së Shërbesës

Dhënia e Shërbesës nëpërmjet Konferencës së Përgjithshme

Konferenca e përgjithshme na jep shumë mundësi për të dhënë shërbesë – përpara, gjatë dhe pas fundjavës së konferencës së përgjithshme.

18 Rivendosja e Vazhdueshme

Nga Plaku LeGrand R. Kurtis i Riu

Rivendosja filloi në Korijen e Shenjtë 200 vjet më parë dhe vazhdon ende sot.

24 Ata Patën Shpresë për Ardhjen e Krishtit – dhe Ne Mund të Kemi Gjithashtu

Nga Mindi Selu

Ne mund të fitojmë shpresë për Ardhjen e Dytë të Shpëtimtarit në të njëjtën mënyrë si e fituan profetët e Librit të Mormonit.

28 Eja, Më Ndiq: Libri i Mormonit

Përdorini këta artikuj të përjavshëm për ta përmirësuar studimin tuaj të Librit të Mormonit këtë muaj.

32 Zëra të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme

Një atë i jep bijës së tij një dhuratë të paçmuar; një nënë të hidhëruar i vjen ndërmend hiri i Perëndisë; një motër mediton rreth vlerës së një shpirti; besimi i një djali ndihmon familjen e tij.

36 Mësime nga Libri i Mormonit

Një Ndryshim i Madh i Zembrës

Nga Plaku Kaji S. Mek-Kei

Kur pendohemi, Shlyerja e Shpëtimtarit mund të shkaktojë te ne një ndryshim të madh të zembrës.

40 Përmirësimi i Përvojës Sonë në Tempull

Nga Presidenca e Parë

Lexime të Shpejta

Përkrahje për Programin *Eja Më Ndiq*

Në Kapak
Fotografi nga
Stefano Cirianni

Pjesët

Të Rinjtë dhe të Rejat në Moshë Madhore

42

Të Rinjtë dhe të Rejat në Moshë Madhore janë një pjesë jetike e Rivendosjes së vazhdueshme.

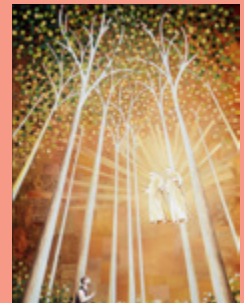
Mësoni se si mund të ndihmoni!

Rinia

50

Vegimi i Parë është prova e dashurisë së Perëndisë për fëmijët e Tij – veçanërisht për ata të cilët e kërkojnë Atë.

Fëmijët

Miku

Kisha e Jezu Krishtit është rivendosur!

ARTIKUJT E PRILLIT VETËM NË FORMATIN ELEKTRONIK

A po ju Mban Peng e Shkuara Juaj? *Nga Xhef Bejts*

Një i ri në moshë madhore tregon se si ftesa ndaj Jezu Krishtit për të hyrë në jetën tonë mund të na ndihmojë të shkojmë përpara.

Përdorimi i Emrit të Plotë të Kishës Ishte i Sikletshëm, por ia Vlejti *Nga Lauri Ahola*

Një i ri në moshë madhore tregon se si ndjekja e këshillës së Presidentit Nelson e ndihmoi atë për ta përhapur ungjillin më mirë.

Gjetja e Gëzimit nga Bërja e Punës së Zotit

Të rinjtë dhe të rejtat në moshë madhore kudo në botë tregojnë për mënyra se si po marrin pjesë në Rivendosjen e vazhdueshme.

GJENI MË SHUMË

Në programin kompjuterik Gospel Library [Biblioteka e Ungjillit] dhe te liahona.ChurchofJesusChrist.org, ju mund:

- Të gjeni botimin e tanishëm.
- Të zbuloni përmbajtje që janë vetëm në formatin elektronik.
- Të kërkontë botime të mëparshme.
- Të dorëzoni historitë dhe përshtypjet tuaja.
- Të abonoheni ose të bëni abonim për dhuratë.
- Të përmirësoni studimin me anë të mjeteve elektronike.
- Të shpërndani artikuj dhe materiale filmike të parapëlqyera.
- Të shkarkoni ose shtypni artikuj.
- Të dëgjoni artikujt tuaj të parapëlqyer.

VIHUNI NË KONTAKT ME NE

Dërgojini pyetjet dhe përshtypjet tuaja te liahona@ChurchofJesusChrist.org.

Dorëzojini historitë tuaja te liahona.ChurchofJesusChrist.org ose postojini te:
Liahona, floor 23
50 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

PRILL 2020 VËLLIMI 22 NR. 2 LIAHONA 16719 101

Revista ndërkombëtare zyrtare e Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme

Presidenca e Parë: Rasëll M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henri B. Ajring

Kuorumi i Dymbëdhjetë Apostujve:

M. Rasëll Ballard, Xhefri R. Holland, Diter F. Uhtdorf, Dejvid A. Bednar, Kuentin L. Kuk, D. Tod Kristoferson, Nil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Geri E. Stivenzon, Dejll G. Renland, Gerit W. Gong, Ulises Soares

Kryeredaktor: Randy D. Funk

Këshilltarë: Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Walter F. González, Larry S. Kacher, Jan E. Newman, Adrián Ochoa, Michael T. Ringwood, Vern P. Stanfill

Drejtor Përgjegjës: Richard L. Heaton

Drejtor i Revistave të Kishës: Allan R. Loyborg

Përgjegjës i Punëve: Garff Cannon

Redaktor Përgjegjës: Adam C. Olson

Ndihmësredaktor Përgjegjës: Ryan Carr

Ndihmëse e Botimit: Camila Castrillón

Grupi i Shkrimit dhe i Redaktimit:

David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Drejtor Arti: Tadd R. Peterson

Grupi i Faqesjes: Jeanette Andrews,

Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Aleni Regehr, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhorst

Bashkërenduese për Pronësinë Intelektuale: Collette Nebeker Aune

Përgjegjëse e Prodhimit: Jane Ann Peters

Grupi i Prodhimit: Ira Glen Adair, Julie Burdett, José Chavez, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marrissa M. Smith

Përgatitja për Shtyp: Joshua Dennis, Anmon Harris

Drejtor Shtypi: Steven T. Lewis

Drejtor i Shpërndarjes: Nelson Gonzalez

Mbikëqyrës i Përkthimit Shqip: Sparti Kashari

Për pajtimet dhe për çmimet jashtë Shteteve të Bashkuara dhe Kanadasë, shkoni në store.lds.org ose kontaktoni me qendrën tuaj vendore të Kishës për shpërndarjen ose me udhëheqësin e lagjes apo degës.

Paraqitini dorëshkrimet dhe pyetjet në internet në liahona.lds.org; nëpërmjet postës elektronike liahona@ChurchofJesusChrist.org; ose nëpërmjet postës në Liahona, FL 23, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA.

Liahona (një term nga Libri i Mormonit, që do të thotë "busull" apo "drejtues") botohet në anglisht, armenisht, bislamisht, bullgarisht, çekisht, danisht, estonisht, fihisht, finlandisht, frëngjisht, greqisht, gjermanisht, holandisht, hungarisht, indonezisht, islandisht, italisht, japonisht, kambodhianisht, kinezisht, kiribatist, koreanisht, kroatist, letonisht, lituanisht, malagasisht, marshallisht,

mongolisht, norvegjisht, polonisht, portugalisht, rumanisht, rusisht, samoaisht, sebanisht, sllovenisht, spanjisht, suahilisht, suedisht, shqip, tagalogisht, tahitisht, taisht, tongaisht, ukrainisht, urduisht dhe vietnamsisht. (Periodiciteti ndryshon sipas gjuhës.)

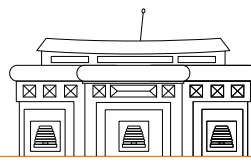
© 2020 nga Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Shtypur në Shtetet e Bashkuara të Amerikës.

Informacion për të drejtën e autorit: Përveç nëse sugjerohet ndryshe, individët mund të kopjojnë material nga *Liahona* për përdorimin e tyre vetjak, jo për tregti (përfshirë për thirrjet në Kishë). Kjo e drejtë mund të anulohet në çdo kohë. Lenda figurative nuk lejohet të kopjohet nëse ajo shoqërohet me kufizime të shënimi i meritave për punën artistike. Çështjet e së drejtës së autorit duhet të drejtohen tek Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; adresa elektronike: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and

Canada: April 2020 Vol. 22 No. 2. LIAHONA (USPS 311-480) Albanian (ISSN 1521-4753), is published six times a year (January, April, May, July, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$3.00 per year; Canada, \$3.60 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

KONFERENCA E PËRGJITHSHME NDËR VITE

Tani, në vitin e saj të 190-të, konferenca e përgjithshme është një traditë e kahershme në çdo prill dhe tetor, por ka pasur disa ndryshime interesante gjatë viteve:

1830

Dy muaj pasi u organizua Kisha, Jozef Smithi kryesoi në konferencën e parë të përgjithshme në Fajet të Nju-Jorkut. Morën pjesë rreth 30 anëtarë dhe disa njerëz të tjerë.

1850

Gazeta *Deseret News* botoi raportin e parë të plotë të konferencës ngaqë një gazetar në moshë të re, Xhorxh D. Uati, që në gjendje t'i mbante shënim bisedat me stenografi.

1867

Konferenca e përgjithshme zgjati katër ditë në vend të tri ditëve të zakonshme, sepse bashkësia votoi që të zgjaste një ditë më shumë.

1924

Për herë të parë u përdorën mikrofona te foltorja në Tabernakull. Më parë, folësit duhej të mbështeteshin te forca e zërit të tyre që të dëgjoheshin.

1949

Duke përdorur kamera në Tabernakull, konferenca u transmetua për herë të parë në televizion.

two P. M.
Conference called to order by
W. Snow, singing, prayer by W.
Snow, singing.
Elder O. Hyde delivered a lecture
to the Honorable Chancellor
and board of Regents of the Uni-
versity of the State of Deseret, in
presence of the Conference, on Ed-
ucation.
Education is not confined to
letters only, but to the excluding
of all darkness, and when a man
has ascended to the summit, he
guage is better than no
If you could bring all
thors now living, tog
will express their ide
ent words, and they w
that our language is
yet we have to use th
have, in order to acc
object which is before
fil the obligations we
one to the other, by u
struments already in o
A certain portion of
perty ought to be dev

1962

Bisedat u interpretuan në gjuhë të tjera – gjermanisht, holandisht e spanjisht – për herë të parë në Tabernakull. Tani bisedat interpretohen në mbi 90 gjuhë!

1967

Konferenca e përgjithshme u transmetua në TV me ngjyra. Burrat e Korit të Tabernakullit ishin të veshur me xhaketa blu të çelët dhe gratë ishin të veshura me bluza portokalli të çelur.

1977

Duke ndryshuar nga tri ditë dhe gjashtë sesione të përgjithshme, konferenca zgjati dy ditë dhe përfshiu pesë sesione të përgjithshme.

2000

Në Qendrën e re të Konferencave në Solt-Lejk-Siti, që nxë 21 000 njerëz, u mbajt konferenca e parë e përgjithshme [për këtë qendër].

Që të gjeni bisedat nga konferencat e përgjithshme të kohës së fundit ose të kaluara, shkoni te gc.ChurchofJesusChrist.org ose në pjesën "Konferenca e Përgjithshme" në programin kompjuterik Gospel Library [Biblioteka e Ungjillit].

Kisha e Jezu
Krishtit e
Shenjtorëve
të Ditëve të
Mëvonshme
po e përgatit
botën për
ditën kur toka
“do të mbushet
me njohurinë
e Zotit”
(Isaia 11:9).

1820-2020

Nga Presidenti
Rasëll M. Nelson

E Ardhmja e Kishës

PËRGATITJA E BOTËS PËR ARDHJEN E DYTË TË SHPËTIMTARIT

Ju dhe unë kemi mundësi të marrim pjesë në Rivendosjen e vazhdueshme të ungjillit të Jezu Krishtit. Është e madhërishme! Nuk është krijuar nga njeriu! Ajo vjen nga Zoti i cili tha: “Unë do ta përshpejtoj veprën time në këtë kohë” (Doktrina e Besëlidhje 88:73). Kjo punë është fuqizuar prej një shpalljeje hyjnore, e bërë 200 vjet më parë. Përbëhej nga vetëm shtatë fjalë: “Ky është Biri Im i Dashur. Dëgjoje Atë!” (Shih Joseph Smith – Historia 1:17).

E shqiptuar nga Perëndia i Plotfuqishëm, ajo shpallje e solli një djalosh të quajtur Jozef Smith te Zoti Jezu Krisht. Ato shtatë fjalë filluan Rivendosjen e ungjillit të Tij. Përse? Sepse Perëndia ynë i gjallë është një Perëndi i dashur! Ai dëshiron që fëmijët e Tij të fitojnë pavdekësi dhe jetë të përjetshme! Vepra e madhërishme e ditëve të mëvonshme, pjesë e së cilës jemi ne, u themelua, kur duhej, që të bekonte një botë në pritje e vajtim.

Unë nuk mund të flas për Rivendosjen pa emocion. Ky fakt i historisë është absolutisht i jashtëzakonshëm! Është i pabesueshëm! Është marrazmendës! Sa mahnitëse është që lajmëtarë nga qielli erdhën për t'i dhënë autoritet dhe fuqi kësaj pune!

Sot, puna e Zotit në Kishën e Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme po ecën përpara me një ritëm të përshpejtuar. Kisha do të ketë një të ardhme të pashembullt, të pakrahasueshme. “Ato gjëra që syri nuk i ka parë dhe veshi nuk i ka dëgjuar, . . . janë ato që Perëndia ka përgatitur për ata që e duan atë” (1 Korintasve 2:9; shih edhe Doktrina e Besëlidhje 76:10).

Mbani mend se plotësia e shërbesës së Krishtit shtrihet në të ardhmen. Profecitë për Ardhjen e Tij të Dytë ende nuk janë përmbushur. Ne thjesht po ndërtojmë hap pas hapi pjesën kulmore të kësaj periudhe të fundit ungjillore – kur Ardhja e Dytë e Shpëtimtarit të bëhet realitet.

Mbledhja e Izraelit në të Dyja Anët e Velit

Një prelud i nevojshëm për atë Ardhje të Dytë është mbledhja e shumëpritur e Izraelit të shpërndarë (shih 1 Nefi 15:18; shih edhe faqen e titullit të Librit të Mormonit). Kjo doktrinë e mbledhjes është një nga mësimet e rëndësishme të Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme. Zoti ka shpallur: “Unë do t’ju jap një shenjë . . . kur unë të mbledh nga shpërndarja e tij e gjatë, popullin tim, O shtëpi e Izraelit dhe të vendos përsëri mes tyre Sionin tim” (3 Nefi 21:1).

Ne jo vetëm që e japim mësim këtë doktrinë, por marrim pjesë në të. Ne e bëjmë këtë ndërkohë që ndihmojmë për t’i mbledhur të zgjedhurit e Zotit në të dyja anët e velit. Si pjesë e fatit

të planifikuar të tokës dhe banorëve të saj, të afërmit tanë të vdekur duhet të shëlbhen (shih Doktrina e Besëlidhje 128:15). Plot mëshirë, ftesa që “të vijnë te Krishti” (Jakobi [LiM] 1:7; Moroni 10:32; Doktrina e Besëlidhje 20:59) gjithashtu mund të shtrihet tek ata që vdiqën pa një njohuri për ungjillin (shih Doktrina e Besëlidhje 137:6–8). Një pjesë e përgatitjes së tyre, sidoqoftë, kërkon përpjekjet tokësore të të tjerëve. Ne mbledhim tabela gjenealogjike, krijojmë fletë të grupeve familjare dhe bëjmë në mënyrë mëkëmbëse punën në tempull për t’i mbledhur individët te Zoti dhe te familjet e tyre (shih 1 Korintasve 15:29; 1 Pjetër 4:6).

Familjet duhet të vulosen së bashku për gjithë përjetësinë (shih Doktrina e Besëlidhje 2:2–3; 49:17; 138:48; Joseph Smith – Historia 1:39). Një lidhje e fortë duhet të farkëtohet midis etërve dhe bijve. Në kohën tonë, një bashkim i plotë, tërësor dhe i përsosur i të gjitha periudhave ungjillore, çelësave dhe fuqive duhet të saldohet së bashku (shih Doktrina e Besëlidhje 128:18). Për

*Mbani mend se
plotësia e shërbesës
së Krishtit shtrihet
në të ardhmen.*

këto qëllime të shenjta, tempujt e shenjtë tani e mbushin tokën. E theksoj sërish se ndërtimi i këtyre tempujve mund të mos e ndryshojë jetën tuaj, por shërbimi juaj në tempull sigurisht që do ta ndryshojë.

Koha po vjen kur ata që nuk i binden Zotit, do të veçohen prej atyre që i binden Atij (shih Doktrina e Besëlidhje 86:1–7). Siguria jonë më e madhe është të vazhdojmë të jemi të denjë për pranimin në shtëpinë e Tij të shenjtë. Dhurata më e madhe që mund t'i jepni Zotit, është ta mbani veten të panjollësuar nga bota, të denjë për ta frekuentuar shtëpinë e Tij të shenjtë. Dhurata e Tij për ju do të jetë paqja dhe siguria që të dini se jeni të denjë të takoheni me Të, kurdoherë që të vijë ajo kohë.

Përveç punës në tempull, dalja në dritë e Librit të Mormonit është një shenjë për të gjithë botën që Zoti ka filluar ta mbledhë Izraelin dhe t'i përmbushë besëlidhjet që Ai i bëri me Abrahamin, Isakun dhe Jakobin (shih Zanafilla

12:2–3; 3 Nefi 21; 29). Libri i Mormonit e shpall doktrinën e mbledhjes (shih, për shembull, 1 Nefi 10:14). Ai i bën njerëzit të mësojnë rreth Jezu Krishtit, ta besojnë ungjillin e Tij dhe të bashkohen me Kishën e Tij. Në fakt, nëse nuk do të kishte Libër të Mormonit, mbledhja e premtuar e Izraelit nuk do të ndodhte.

Puna misionare është gjithashtu vendimtare për atë mbledhje. Shërbëtorët e Zotit shkojnë përpara duke shpallur Rivendosjen. Në shumë kombe anëtarët dhe misionarët tanë i kanë kërkuar njerëzit e Izraelit të shpërndarë; i kanë ndjekur hap pas hapi “në të çarat e shkëmbinjve” (Jeremia 16:16); dhe kanë peshkuar për ta, si në ditët e lashta.

Puna misionare i lidh njerëzit me besëlidhjen që bëri Zoti me Abrahamin në lashtësi:

“Ti do të jesh një bekim për farën tënde pas teje, që në duart e tyre ata do ta mbajnë këtë shërbesë dhe Priftëri për të gjitha kombet;

Dhe unë do t'i bekoj ata nëpërmjet emrit tënd; sepse të gjithë ata që e marrin këtë Ungjill, do të quhen sipas emrit tënd e do të llogariten si fara jote dhe do të ngrihen e do të të bekojnë ty, si atin e tyre” (Abraham 2:9–10).

Puna misionare është vetëm fillimi i bekimit. Plotësimi, përmbushja e atyre bekimeve vjen kur ata që kanë hyrë në ujërat e pagëzimit, e përsosin jetën e tyre deri në pikën që mund të hyjnë në tempullin e shenjtë. Marrja e një dhurimi atje i vulos anëtarët e Kishës në besëlidhjen Abrahamike.

Zgjedhja për të ardhur te Krishti nuk është një çështje vendndodhjeje fizike; ajo është një çështje zotimi vetjak. Të gjithë anëtarët e Kishës kanë të drejtë t'i përdorin doktrinën, ordinancat, çelësat e priftërisë dhe bekimet e ungjillit pavarësisht nga vendndodhja e tyre. Njerëzit mund të “sillen në njohurinë e Zotit” (3 Nefi 20:13) pa u larguar nga atdheu i tyre.

Vërtet, në ditët e hershme të Kishës, kthimi në besim shpesh do të thoshte edhe emigrim. Por tani mbledhja ndodh në çdo komb. Zoti e ka shpallur ngritjen e Sionit (shih Doktrina e Besëlidhje 6:6; 11:6) në çdo vend ku Ai u ka dhënë shenjtoreve të Tij lindjen dhe kombësinë

Dhurata më e madhe që mund t'i jepni Zotit, është ta mbani veten të panjollësuar nga bota, të denjë për ta frekuentuar shtëpinë e Tij të shenjtë.

Unë ju premtoj se, teksa e ndiqni Jezu Krishtin, ju do të gjeni paqe të qëndrueshme dhe gëzim të vërtetë.

e tyre. Vendi i mbledhjes për shenjtorët brazilianë është në Brazil; vendi i mbledhjes për shenjtorët nigerianë është në Nigeri; vendi i mbledhjes për shenjtorët koreanë është në Kore. Sioni është “të kulluarit në zemër” (Doktrina e Besëlidhje 97:21). Ai është kudo ku janë shenjtorët e drejtë.

Siguria shpirtërore gjithmonë do të varet nga mënyra se si jeton një njeri, jo nga vendi ku jeton ai. Unë premtoj që, në qoftë se do të bëjmë gjithçka mundemi për të ushtruar besim te Jezu Krishti dhe për të përdorur fuqinë e Shlyerjes së Tij nëpërmjet pendimit, ne do të kemi njohurinë dhe fuqinë e Perëndisë që të na ndihmojnë për t’i çuar bekimet e ungjillit të rivendosur të Jezu Krishtit te çdo komb, fis, gjuhë e popull dhe për ta përgatitur botën për Ardhjen e Dytë të Zotit.

Ardhja e Dytë

Zoti do të kthehet në tokën që Ai e bëri të shenjtë nëpërmjet misionit të Tij atje gjatë vdekshmërisë. Plot ngadhënjim, Ai do të vijë përsëri në Jerusalem. Me rrobën e kuqe mbretërore që të

simbolizojë gjakun e Tij që doli nga çdo por, Ai do të kthehet në Qytetin e Shenjtë (shih Doktrina e Besëlidhje 133:46–48). Atje dhe kudo tjetër, “lavdia e Zotit do të zbulohet dhe çdo qenie do ta shohë” (Isaia 40:5; shih edhe Doktrina e Besëlidhje 101:23). Ai “do të quhet Këshilltar i admirueshëm, Perëndi i fuqishëm, Atë i përjetshëm, Princ i paqes” (Isaia 9:5).

Ai do të qeverisë nga dy kryeqytete të botës: njëri në Jerusalemin e lashtë (shih Zakaria 14) dhe tjetri në Jerusalemin e Ri që “do të ndërtohet në kontinentin amerikan” (Nenet e Besimit 1:10). Nga këto qendra Ai do të drejtojë punët e Kishës dhe të mbretërisë së Tij. Një tempull tjetër sërish do të ndërtohet në Jerusalem. Nga ai tempull Ai do të mbretërojë përgjithmonë si Zot i Zotërve. Ujë do të rrjedhë nga poshtë tempullit. Ujërat e Detit të Vdekur do të shërohen. (Shih Ezekiel 47:1–8.)

Në atë ditë Ai do të mbajë tituj të rinj dhe do të rrethohet nga shenjtorë të veçantë. Ai do të njihet si “Zot i zotërve dhe Mbret i mbretërve; dhe ata që [do të jenë] me të [do të jenë ata që] janë të thirrur, të zgjedhur dhe besnikë” (Zbulesa 17:14)

për shkak të mirëbesimit të tyre këtu në vdekshmëri. Atëherë Ai “do të mbretërojë në shekuj të shekujve” (Zbulesa 11:15).

Toka do të kthehet në gjendjen e saj të parajsës dhe do të bëhet e re. Do të ketë një qiell të ri dhe një tokë të re (shih Zbulesa 21:1; Ethëri 13:9; Doktrina e Besëlidhje 29:23–24).

Është përgjegjësia jonë – është privilegji ynë – që të ndihmojmë për ta përgatitur botën për atë ditë.

Përballojeni të Ardhmen me Besim

Ndërkohë, këtu dhe tani, ne jetojmë në një periudhë trazire. Tërmetet dhe cunamet shkaktojnë shkatërrim, qeveritë rrëzohen, shqetësimet ekonomike janë të rënda, familja është nën kërcënim dhe përqindjet e divorcit janë në rritje. Ne kemi arsye të madhe për t’u shqetësuar. Por nuk duhet ta lejojmë frikën tonë që ta largojë besimin tonë. Ne mund ta luftojmë atë frikë duke e forcuar besimin tonë.

Përse na nevojitet një besim kaq i patundur? Sepse përpara kemi ditë të vështira. Në të ardhmen, rrallë herë do të jetë e lehtë apo e mirëpritur që të jesh një shenjtor besnik i ditëve të mëvonshme. Secili prej nesh do të vihet në provë. Apostulli Pal paralajmëroi se në ditët e mëvonshme, ata që e ndjekin Zotin me zell, “do të përndiqen” (2 Timotej 3:12). Pikërisht ajo përndjekje mundet ose t’ju dërrmojë deri në dobësi të heshtur, ose t’ju nxitë për të qenë më shembullorë dhe të guximshëm në jetën tuaj të përditshme.

Mënyra se si përballeni me sprovat e jetës, është pjesë e zhvillimit të besimit tuaj. Forcë vjen kur kujtoni që keni një natyrë hyjnore, një trashëgimi me vlerë të pafundme. Zoti ju ka kujtuar juve, fëmijëve tuaj dhe nipërve e mbesave tuaja, që ju jeni trashëgimtarë të ligjshëm, që jeni ruajtur në qiell për periudhën dhe vendin tuaj të veçantë për t’u lindur, për t’u rritur e për t’u bërë mbajtësit e flamurit të Tij dhe populli

i besëlidhjes së Tij. Ndërsa ecni në shtegun e drejtësisë të Zotit, ju do të bekoheni që të vazhdoni në mirësinë e Tij dhe të jeni një dritë e një shpëtimtar për popullin e Tij (shih Doktrina e Besëlidhje 86:8–11).

Bëni çfarëdo gjëje të nevojshme për ta forcuar besimin tuaj te Jezu Krishti, duke e rritur kuptueshmërinë tuaj për doktrinën e dhënë mësim në Kishën e Tij të rivendosur dhe duke kërkuar pa pushim të vërtetën. Të ankoruar te doktrina e pastër, ju do të jeni në gjendje të bëni një hap përpara me besim e ngulm të paepur dhe të bëni me gëzim gjithçka që është në fuqinë tuaj për t’i përmbushur qëllimet e Zotit.

Do të keni ditë kur do të jeni të shkurajuar. Prandaj lutuni për guxim që të mos dorëzoheni! Mjerisht, disa që mendonit se ishin miqtë tuaj, do t’ju tradhetojnë. Dhe disa gjëra thjesht do të duken të padrejta.

Megjithatë, unë ju premtoj se, teksa e ndiqni Jezu Krishtin, ju do të gjeni paqe të qëndrueshme dhe gëzim të vërtetë. Teksa i mbani besëlidhjet tuaja me përpikëri më të madhe dhe teksa e mbroni Kishën dhe mbretërinë e Perëndisë në tokë sot, Zoti do t’ju bekojë me forcë dhe urtësi për të përmbushur atë që vetëm anëtarët e Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme mund ta përmbushin.

Ne duhet të jemi ndërtuesit e një besimi individual te Perëndia, e besimit te Zoti Jezu Krisht dhe e besimit te Kisha e Tij. Ne duhet të ngremë familje dhe të vulosemi në tempujt e shenjtë. Ne duhet të ndërtojmë Kishën dhe mbretërinë e Perëndisë në tokë (shih Mateu 6:33). Ne duhet të përgatitemi për vetë fatin tonë hyjnor: lavdi, pavdekësi dhe jetë të përjetshme (shih Romakëve 2:7; Doktrina e Besëlidhje 75:5).

Me përlësi ju dëshmoj se – ashtu siç shpalli Profeti Jozef Smith – ungjilli i rivendosur i Jezu Krishtit “do të shkojë përpara guximshëm, me fisnikëri dhe i pavarur derisa të ketë përshkruar çdo kontinent, të ketë vizituar çdo zonë klimatike, të ketë përfshirë çdo vend dhe të jetë dëgjuar nga çdo vesh, derisa qëllimet e Perëndisë të përmbushen dhe Jehova i Madh të thotë se puna u krye” (*History of the Church*, 4:540).

Ne jemi të përfshirë në punën e Perëndisë së Plotfuqishëm. Lutem që bekimet e Tij të jenë me secilin dhe çdonjërin prej jush. ■

Forcë vjen kur kujtoni që keni një natyrë hyjnore, një trashëgimi me vlerë të pafundme.

Berglinda Gudnason

Arnesisla, Islandë

Berglinda (në të majtë) me motrën e saj, Elinin (në të djathtë). Kur Berglinda ishte në depresionin më të thellë me të cilin ishte përballur ndonjëherë, ajo mendoi se nuk mund të vazhdonte më. Duke iu hapur familjes dhe miqve rreth vështirësive të saj, ajo ka gjetur shërim shpirtëror dhe emocional nëpërmjet mjeteve që ka siguruar Ati Qiellor.

MINDI SELU, FOTOGRAFE

ZBULONI MË SHUMË

Shihni më shumë për udhëtimin e besimit të Berglindës, përfshirë fotografi të tjera, në artikullin në internet ose në Gospel Library [Biblioteka e Ungjillit] te faqja ChurchofJesusChrist.org/go/42013.

Të folurit rreth depresionit me familjen dhe miqtë e mi më ka ndihmuar kaq shumë. Më çoi gjithashtu drejt marrjes së një ndihme më të madhe. Nuk doja të merrja mjekime ose të shkoja në terapi. Vazhdoja t'i thosha vetes: "Kam Perëndinë". Por Perëndia siguron shumë mjete të tjera, si për shembull mjekime dhe terapi që ne t'i përdorim, përveç gjërave shpirtërore.

Kur isha në pikën më të keqe të depresionit, njerëzit më thoshin: "Do të bëhet më mirë". Lodhesha kaq shumë duke dëgjuar këtë por, sado e çuditshme të duket, është e vërtetë.

Kurrë nuk e mendoja se do të isha kaq e lumtur sa jam tani. Ka ditë që ende kam vështirësi, por me mjetet që më ka dhënë Ati Qiellor, mund t'ia dal mbanë. Tani, kur shoh se po filloj të ndihem në depresion, i them vetes se të tjerët më duan, se kam njerëz me të cilët të flas, dhe se gjërat do të përmirësohen.

Parimet e Dhënies së Shërbesës

DHËNIA E SHËRBESËS NËPËRMJET KONFERENCËS SË PËRGJITHSHME

Me të gjitha citimet që lartësojnë shpirtërisht, traditat familjare dhe mësimet nga shërbëtorët e Zotit, konferenca e përgjithshme na jep mënyra të shumta për të dhënë shërbesë – përpara, gjatë dhe pas fundjavës së konferencës së përgjithshme!

Si mësuesit e klasës së përgatitjes për në mision, Suzi dhe Tomi Mallëni u drejtojnë rregullisht anëtarëve të klasës së tyre sfidën për të ftuar dikë që të shohë konferencën e përgjithshme.

“Ftesa ndaj dikujt që të bëjë diçka është pjesë përbërëse e punës misionare dhe ajo gjen zbatim edhe për dhënien e shërbesës”, thotë ajo. “Studentët tanë rregullisht raportojnë më pas se çfarë rezultati të mirë pati për ta dhe gjithashtu për personin që e ftuan.”

Këtu janë disa mënyra që studentët e tyre i raportuan mbi interesimin ndaj të tjerëve:

- “Ne i japim shërbesë një miku që ka disa probleme me të cilat po ndeshet. E ftuam të dëgjonte konferencën e përgjithshme për përgjigje. Kur u takuam me të pas konferencës, na tha se dëgjoi kaq shumë ide që do ta ndihmonin.”
- “Ne bëmë një festë për konferencën e përgjithshme dhe çdo njeri solli ushqime për t’i ngrënë. Ishte kaq shumë zbavitëse sa vendosëm ta bënim sërish.”
- “Ftova një mike që të shihte konferencën e përgjithshme me mua. Teksa folëm për këtë gjë, vendosëm të shkonim te shtëpia e mbledhjeve që të dinim nëse mund ta shihnim atje. Shkuam dhe ishte përvoja më e mirë që të ishim atje!”

Siç e kanë mësuar çifti Mallën dhe studentët e tyre, ka shumë mënyra për të dhënë shërbesë nëpërmjet konferencës së përgjithshme. Ajo është një mënyrë e mrekullueshme për të treguar citime që lartësojnë shpirtërisht, tradita familjare, diskutime domethënëse dhe mësimet nga shërbëtorët e Zotit!

Ftojini të Tjerët në Shtëpinë Tuaj

“Shpëtimtari i urdhëroi pasuesit e Tij: ‘Ta doni njëri-tjetrin; sikurse unë ju kam dashur’ (Gjoni 13:34). Prandaj ne shohim te mënyra se si na deshi Ai. . . . Nëse e bëjmë Atë shembullin tonë, ne gjithmonë duhet të përpiqemi që t’i afrohem çdo njeriu për ta përfshirë.” – Presidenti Dallin H. Oaks¹

PARIME PËR T’U MARRË PARASYSH

“Vuri re”

Shpëtimtari plot dashuri shpenzoi kohë të shihte nevojat e të tjerëve dhe më pas të vepronte për t’ua plotësuar nevojat (shih Mateu 9:35–36; Gjoni 6:5; 19:26–27). Ne mund të bëjmë të njëjtën gjë.

“Menjëherë na ftoi”

Pasi i vëmë re nevojat e njerëzve të cilëve u japim shërbesë, hapi pasues është të veprojmë.

“Dëgjimi i fjalëve të profetëve”

Ne duhet të “mblidhe[m]i së bashku shpesh” (Moroni 6:5) që të mësojmë së bashku, të rritemi shpirtërisht së bashku dhe të flasim për gjërat shpirtërore që janë më të rëndësishmet për shpirtrat tanë.

“Eja, zën’ e profetit d’gjo, fjalën e Perëndis!”² mund të jetë një nga ftesat më të rëndësishme që mund t’u bëhet njerëzve që u japim shërbesë.

“Dashuria dhe miqësia”

Për t’i ndihmuar dhe ndikuar te të tjerët, ne duhet të ndërtojmë marrëdhënie me dhembshuri dhe “dashuri [të] pashtirur” (shih Doktrina e Besëlidhje 121:41).

Vite më parë mësuesi ynë i mrekullueshëm Majku **vuri re** se tre fëmijët e mi dhe unë kishim vetëm një kompjuter të vogël dore për të parë konferencën e përgjithshme. Ai **menjëherë na ftoi** të vinim në shtëpinë e tij dhe ta shihnim me të dhe gruan e tij, Xhekin, duke këmbëngulur se do u pëlqente shumë shoqërimi me ta. Fëmijët e mi ishin shumë të emocionuar që ta shihnin konferencën në një televizor të vërtetë; unë e çmova shumë që kisha përkrahjen e tyre; dhe të gjithëve na pëlqeu shumë koha që kaluam së bashku.

Pas kësaj, ta shihnim konferencën e përgjithshme së bashku u bë traditë. Edhe kur e morëm televizorin tonë, ne ende shkonim plot gëzim te shtëpia e Majkut dhe Xhekit me jastëkët, fletoret dhe gostitjet tona për konferencën e përgjithshme. **Dëgjimi i fjalëve të profetëve** së bashku e bënte konferencën më të veçantë. U bëmë si familje. Majku dhe Xheki u bënë disa prej miqve të mi më të mirë dhe si gjyshër të dytë për fëmijët e mi. **Dashuria dhe miqësia** e tyre kanë qenë një bekim i jashtëzakonshëm për familjen time. Jam kaq mirënjohëse për gatishmërinë e tyre që i hapën shtëpinë e tyre dhe zemrat e tyre për ne.

Suzan Erd, Kaliforni, SHBA

Përhapeni me Anë të Internetit

“Kanalet e mediave shoqërore janë mjete botërore që mund të ndikojnë personalisht dhe pozitivisht te një mori e madhe individësh e familjesh. Unë besoj se ka ardhur koha që ne si dishepuj të Krishtit t’i përdorim siç duhet dhe më me efektshmëri këto mjete të frymëzuara për të dëshmuar për Perëndinë, Atin e Amshtar, planin e Tij të lumturisë për fëmijët e Tij dhe Birin e Tij, Jezu Krishtin, si Shpëtimtarin e botës.”

– Plaku Dejvid A. Bednar³

Interneti na lejon ta **përhapim ungjillin** në të gjithë botën. Më pëlqen shumë kjo! Unë tregoj për disa veprimtari për konferencën e përgjithshme, por kryesisht përpiqem të ndihmoj të tjerët që të **krijojnë një diskutim** nga bisedat e konferencës së përgjithshme. Të kuptuarit e pyetjeve të të tjerëve shpesh mund të na ndihmojë që t’i shohim gjërat në një dritë të re dhe mund të jetë një pikënisje për diskutimin e pyetjeve tona të rëndësishme.

Kam zbuluar se teksa i **përdorni pyetjet** që të diskutoni biseda nga konferenca e përgjithshme me familjet të cilave u jepni shërbesë, kjo ju ndihmon të shihni anët e tyre të forta si edhe nevojat e tyre. Një nga pyetjet e mia të parapëlqyera që e bëj, është: “Çfarë teme ju ka prekur nga sesioni më i fundit i konferencës së përgjithshme?”

Përgjigjja gati gjithmonë ju lejon të shihni atë që po ndodh në jetën e tyre dhe çfarë është e rëndësishme për ta. Ju lejon të bëheni një vëlla ose një motër shërbëtare më e mirë, sepse arrini t’i kuptoni ata më qartësisht. ■

Kamilla Gillham, Kolorado, SHBA

SHËNIME

1. Dallin H. Oaks, “Love and the Law” (material filmik), mormonandgay.ChurchofJesusChrist.org.
2. “Eja, Zën’ e Profetit D’gjo”, *Himne*, nr. 15.
3. David A. Bednar, “Flood the Earth through Social Media”, *Liahona*, gusht 2015, f. 50.
4. *Predikoni Ungjillin Tëm: Një Udhëzues për Shërbimin Misionar* (2005), f. 189.

PARIME PËR T’U MARRË PARASYSH

“Përhapim ungjillin”

Ne kemi besëlidhur që të “qëndro[jmë] si dëshmitarë të Perëndisë në të gjitha kohërat dhe në të gjitha gjërat dhe në të gjitha vendet” (Mosia 18:9).

“Krijojnë një diskutim”

Mesazhet e konferencës së përgjithshme mund të frymëzojnë bashkëbisedime të mahnitshme, kuptimplote dhe të udhëhequra shpirtërisht. Dhe këto lloj diskutimesh mund t’i forcojnë marrëdhëniet tuaja, mund ta ndihmojnë dëshminë tuaj të rritet dhe mund t’ju sjellin gëzim! (Shih Doktrina e Besëlidhje 50:22.)

“I përdorni pyetjet”

“Pyetjet e mira do t’ju ndihmojnë të kuptoni interesat, shqetësimet ose pyetjet që kanë të tjerët. Ato mund ta përmirësojnë mësimdhënien tuaj, ta ftojnë Shpirtin dhe t’i ndihmojnë njerëzit të mësojnë.”⁴

**Nga Plaku
LeGrand R.
Kurtis i Riu,**

Autoritet i
Përgjithshëm i
Shtatëdhjetë dhe
Historian dhe
Shkrues i Analeve
të Kishës

RIVENDO

Rivendosja filloi në Korijen e
Shenjtë 200 vjet më parë dhe
vazhdon sot – dhe ju dhe unë
mund të jemi pjesë e saj.

SJA *e Vazhdueshme*

Kjo është një kohë e mrekullueshme dhe emocionuese për të qenë në tokë. Ne kemi bekimin e pjesëmarrjes në ngjarje të mëdha që po ndodhin në periudhën ungjillore të plotësisë së kohëve, përgatitore për Ardhjen e Dytë të Zotit.¹ Ne jo vetëm që arrijmë t'i shohim këto ngjarje të madhërishme të shpalosen, por edhe të marrim pjesë në to.²

Ne nganjëherë flasim për Rivendosjen e ungjillit si të kishte ndodhur e gjitha njëherësh. Dyqind vjet më parë, Vegimi i Parë e filloi procesin, por Rivendosja, sigurisht, nuk mbaroi atje. Puna e Zotit nëpërmjet Jozef Smithit dhe bashkëpunëtorëve të tij vazhdoi me përkthimin e Librit të Mormonit, rivendosjen e priftërisë, organizimin e Kishës, dërgimin e misionarëve, ngritjen e tempujve, organizimin e Shoqatës së Ndihmës e kështu me radhë. Këto ngjarje të Rivendosjes filluan në vitin 1820 dhe vazhduan gjatë gjithë jetës së Jozef Smithit.

Sado të mrekullueshme janë gjërat që Perëndia i zbuloi nëpërmjet Jozef Smithit, Rivendosja nuk përfundoi gjatë jetës së Jozefit. Nëpërmjet profetëve pas tij, ne kemi marrë gjëra të tilla si: zhvillimi i vazhdueshëm i punës në tempull; shkrime të shenjta shtesë; përkthimi i shkrimeve të shenjta në shumë gjuhë; çuarja e ungjillit anembanë botës; organizimi i Shkollës të së Dielës, Të Rejave, Fillores dhe kuorumeve të priftërisë; dhe përshtatje të shumta për organizimin dhe procedurën e Kishës.

“Ne jemi dëshmitarë të një procesi rivendosjeje”, ka thënë Presidenti Rasëll M. Nelson. “Nëse mendoni se Kisha është rivendosur plotësisht, ju po shihni vetëm fillimin. Ka shumë më tepër që do të vijë. . . . Pritni deri vitin që vjen. Dhe më pas vitin e ardhshëm. Pini vitaminat. Çlodhuni sa duhet. Do të jetë emocionuese.”³

*Perëndia na ka
dhënë mundësinë e
madhërisme që të
luajmë një rol jetik*

në këtë punë.

Në përputhje me shpalljen e Presidentit Nelson që Rivendosja është e vazhdueshme, ne kemi parë shumë përshtatje domethënëse në Kishë që kur ai u bë Presidenti i saj. Ndër to janë ristrukturimi i kuorumeve të priftërisë, dhënia e shërbesës që zëvendësoi mësimin e shtëpisë dhe vizitat mësimore, si dhe krijimi i një mënyre të përqendruar te shtëpia dhe të përkrahur nga Kisha për studimin e ungjillit.⁴ Më shumë përshtatje kanë ndodhur që nga ajo kohë dhe më shumë do të vijin gjithashtu.

Një Shembull në Afrikën Perëndimore

Dëshmia ime për natyrën e vazhdueshme të Rivendosjes u ndikua nga pesë vjetët që i kalova duke shërbyer në Presidencën e Zonës së Afrikës Perëndimore. Që kur isha i ri, kam pasur dëshmi për ungjillin. Por kur jetova në Afrikë, u shoqërova me disa prej anëtarëve të parë në Afrikën

*Misionari i hershëm, Samuel Smithi,
duke dhënë një Libër të Mormonit*

vinte në Ganë. Ai u bashkua me të rinj të tjerë që udhëtonin nëpër shtetin e Ganës dhe jepnin mësim ungjillin siç gjendej në materialet tona. Kur misionarët mbërritën në vitin 1978, ai u pagëzua në ditën e parë që pagëzimet e shenjtoreve të ditëve të mëvonshme u kryen në Ganë.

Në fillimet e anëtarësisë së Fredit, ai që i pranishëm në shërbesën mortore të një të afërmi që ishte një kryetar fisi. Atje ai mësoi se plani i familjes ishte ta bënte atë kryetarin e ri. Duke e ditur që një pozitë e tillë do t'i shkaktonte që të bënte gjëra në kundërshtim me bindjet e tij për ungjillin, ai shpejtoi të largohej pas varrimit dhe i ktheu shpinën një pozite që do t'i kishte sjellë famë e pasuri.

Kur u përkushtua Tempulli i Akrës, si Xhejmsi ashtu edhe Fredi udhëtonin mbi katër orë vetëm vajtje, çdo javë që të mund të ishin punonjës në tempull. Teksa kryeja ordianca me ta, unë u pushtova nga ndjenja e historisë që

Perëndimore që e pranuan ungjillin. Gjithashtu e pashë Kishën të përhapej me të shpejtë përmes kontinentit, me qindra lagje e kunje që formoheshin, tempuj e shtëpi mbledhjesh që mbusheshin përtej kapacitetit me anëtarë besnikë dhe gra e burra të mirë që e përqafonin me gjithë zemër ungjillin e rivendosur. Përpara syve të mi pashë plotësimin e profecisë së Jozef Smithit se Kisha “do të mbushë botën”⁵.

Dy anëtarë të tillë besnikë, Xhejms Euci dhe Frederik Antui, më ndihmuan një ditë në Tempullin e Akrës në Ganë. Shumë vite përpara se misionarët shenjtore të ditëve të mëvonshme të arrinin në Ganë, Xhejmsi kishte qenë pjesë e një grupi prej rreth 1 000 njerëzish që e përdornin Librin e Mormonit dhe materiale të tjera të Kishës në shërbesat e tyre në kishë. Ata luteshin për ditën kur Kisha do të

më rrethonte. Duke e kuptuar historinë e Kishës në Afrikë, të cilën e përfaqësonin ata të dy, u ndjeva sikur të kisha Xhon Tejlurin apo Uillford Udrafën ose anëtarë të tjerë të hershëm të Kishës që po i bënin me mua ato ordianca.

Ajo që pashë, përjetova dhe ndjeva në Afrikën Perëndimore, ishte se isha pjesë e asaj që Zoti ia tha Enokut se do të ndodhte: “Dhe drejtësi do të dërgoj nga qiejt; dhe të vërtetë do të dërgoj nga toka, për të dhënë dëshmi për të Vetëmlindurin tim . . . dhe drejtësi dhe të vërtetë do të bëj të derdhet mbi tokë si një përmbytje, për të mbledhur të zgjedhurit e mi nga të katër skajet e tokës” (Moisiu 7:62).

Pashë drejtësi e të vërtetë të derdhej përmes kontinentit afrikan dhe të zgjedhurit duke u mbledhur nga ajo pjesë e botës. Dëshmia ime për Rivendosjen u shtua ngaqë e pashë atë pjesë të rëndësishme të Rivendosjes të ndodhte përpara syve të mi.

*Fred Antui, një anëtar pionier i Kishës në
Ganë*

Unë pashë edhe diçka tjetër rreth Rivendosjes së vazhdueshme: një besim të fortë dhe një energji shpirtërore mes anëtarëve afrikanë. E kam dëgjuar Plakun Dejvid A. Bednar, të Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve, të thotë: “Kirtlandi [ku shenjtorët e ditëve të mëvonshme jetuan në vitet 1830] nuk është thjesht në Ohajo. Ai është edhe në Afrikë.” Shumë njerëz po bashkohen me Kishën në Afrikë nisur nga përvojat e tyre të fuqishme vetjake e shpirtërore. Këta anëtarë të rinj sjellin energji shpirtërore dhe një nevojë për ta mësuar më tej ungjillin. Për ta Rivendosja po vazhdon në një kuptim vetjak. Teksa mësojnë gjithnjë e më shumë për Kishën, të vërtetat e ungjillit vazhdojnë të shpalosen përpara tyre. E njëjta gjë është e vërtetë për të gjithë ne teksa vazhdojmë ta zgjerojmë njohurinë tonë të ungjillit.

Nëpërmjet bërjes dhe mbajtjes së besëlidhjeve, ne jo vetëm që përgatitemi vetë për jetën e përjetshme, por gjithashtu ndihmojmë për të përgatitur e forcuar atë që Zoti e quan “populli im i besëlidhjes” (Doktrina e Besëlidhje 42:36). Ne bëjmë besëlidhje me Perëndinë dhe bëhemi

Të rinj e të reja duke ndenjur në radhë për të hyrë në Tempullin e Akrës në Ganë

Tri Mënyra se si të Ndhimojmë në Rivendosjen e Vazhdueshme

Perëndia na ka dhënë mundësinë e madhërishtme që të luajmë një rol jetik në këtë punë. Zoti ka thënë se “trupi [i Kishës] ka nevojë për çdo [anëtar]” (Doktrina e Besëlidhje 84:110). Të gjithë anëtarët e Kishës e kanë bekimin e pjesëmarrjes në këtë Rivendosje të vazhdueshme. Si e bëjmë ne këtë gjë?

Një mënyrë se si marrim pjesë është nëpërmjet bërjes dhe mbajtjes së besëlidhjeve të shenjta. Ordinancat, përfshirë ordinancat e tempullit, nuk kanë qëllim derisa në fakt njerëzit t’i bëjnë dhe më pas t’i mbajnë besëlidhjet që lidhen me ato ordinanca. Motra Boni Parkin, ish-Presidente e Përgjithshme e Shoqatës së Ndhimës, ka dhënë mësim: “Bërja e besëlidhjeve është shprehja e një zemre të gatshme; mbajtja e besëlidhjeve; shprehja e një zemre besnike”⁶.

pjesë e popullit të Tij të besëlidhjes nëpërmjet pagëzimit, konfirmimit, sakramentit, Priftërisë Melkizedeke dhe ordinancave të tempullit.

Një mënyrë e dytë se si mund të marrim pjesë në Rivendosjen e vazhdueshme, është duke përmbushur thirrjet dhe detyrat që na caktohen. Kjo është mënyra se si Kisha ecën përpara. Mësues të përkushtuar ua mësojnë ungjillin fëmijëve, rinisë dhe të rriturve. Motrat dhe vëllezërit shërbestarë kujdesen për anëtarët si individë të Kishës. Presidentat dhe peshkopatat u japin udhëzime kunjeve, distrikteve, lagjeve, degëve, kuorumeve, organizatave, klasave dhe grupeve. Udhëheqësit dhe udhëheqëset e rinisë kujdesen për të rejtat dhe të rinjtë. Nëpunësit dhe sekretarët shënojnë informacionin thelbësor që më pas shënohet në qiell, dhe një mori njerëzish të tjerë kryejnë role thelbësore në përgatitjen e njerëzve për jetën e përjetshme dhe Ardhjen e Dytë të Shpëtimtarit.

*Siç u dha mësim
nga Presidenti
Nelson, ne kemi
mundësinë dhe de-
tyrën që të ndihmoj-
më në mbledhjen
që ndodh në të dyja
anët e velit.*

Një mënyrë e tretë se si mund të marrim pjesë në Rivendosjen është duke ndihmuar për ta mbledhur Izraelin. Që nga ditët më të hershme të Rivendosjes, kjo ka qenë një pjesë e rëndësishme e punës. Siç u dha mësim nga Presidenti Nelson, ne kemi mundësinë dhe detyrën që të ndihmojmë në mbledhjen që ndodh në të dyja anët e velit. Në mesazhin e tij të mbylljes në konferencën e parë të përgjithshme si President i Kishës, Presidenti Nelson shpalli shkurtimisht: “Mesazhi ynë drejtuar botës është i thjeshtë dhe i singertë: ne i ftojmë të gjithë fëmijët e Perëndisë në të dyja anët e velit të vijnë te Shpëtimtari i tyre, të marrin bekimet e tempullit të shenjtë, të kenë gëzim të përhershëm dhe të kualifikohen për jetën e përjetshme”⁷.

Mbledhja e Izraelit në këtë anë të velit nënkupton punën misionare. Ne të gjithë që mund të shërbejmë misione kohëplota, duhet

Para se të largohet, ajo ra dakord që mund të flitnim për pak minuta. Shkuam në një klasë ku sugjeruam që të luteshim së bashku. Pasi ramë në gjunjë, i kërkuam asaj që ta thoshte lutjen. Pas lutjes, ajo u ngrit në këmbë, me lot në sy dhe tha: “Në rregull, do të pagëzohem”. Dhe pak minuta më vonë ajo u pagëzua. Vitin që pasoi, u martua

Plaku dhe Motra Kurtis me disa pjesëtarë të familjes Karuzo

Në pagëzimin e Anjeze Galdiolo

ta marrim parasysh me kujdes atë mundësi. E shoh si një bekim të madh që isha në gjendje të shërbeja një mision në Itali në kohën kur atje Kisha ishte shumë e re. Degët tona mblidheshin në salla me qira dhe ne shpresonim që një ditë të mund të kishte kunje e lagje. Unë pashë pionierë të guximshëm të vinin në Kishë dhe të hidhnin themelin për mbledhjen e Izraelit në atë tokë të madhërishtme.

Njëra prej këtyre ishte Anjeze Galdiolo. Ne të gjithë e ndiem fuqishëm Shpirtin kur asaj iu dha në mësimet e misionarëve. Por, edhe pse e ndjeu atë Shpirt, ajo e dinte se familja e vet do ta kundërshtonte fuqishëm pagëzimin e saj. Në një pikë të caktuar, sidoqoftë, e mbushur me Shpirtin, ajo ra dakord të pagëzohej. Por e ndryshoi mendjen në mëngjesin e ditës së caktuar për pagëzimin e saj. Erdhi herët në sallën e marrë me qira ku do të pagëzohej, për të na thënë që, për shkak të trysnisë familjare, ajo nuk mund ta bënte pagëzimin.

me Sebastiano Karuzon dhe rritën katër fëmijë, të cilët të gjithë shërbyen misione dhe kanë vazhduar që nga ajo kohë të shërbejnë në Kishë.

Anjeza dhe Sebastianoja gjithashtu shërbyen në një mision, me Sebastianon si president misioni. Kur shërbeva në një mision të dytë në Itali, 25 vjet pas të parit, pata mundësinë të shihja se çfarë kishin bërë familja Karuzo dhe pionierë të tjerë për ta zgjeruar mbretërinë e Perëndisë atje. Misionarët e mi dhe unë punuam që ta ndërtonim Kishën, duke ëndërruar që një ditë një tempull të mund të ndërtohej në Itali. Përfytyroni gëzimin tim në faktin që ne tani e kemi Tempullin e Romës në Itali.

Ka pak gëzime që mund të krahasohen me gëzimin misionar. Çfarë bekimi i madh që jemi lindur në një kohë kur ne mund të marrim pjesë plot gëzim në Rivendosjen e vazhdueshme për të ndihmuar që të mblidhet Izraeli!

Gëzimi misionar, sigurisht, nuk ndihet vetëm nga misionarët kohëplotë. Secili prej nesh mund

të ndihmojë në kthimin në besim ose aktivizimin e motrave dhe vëllezërve tanë duke punuar krah për krah me misionarët kohëplotë. Ne kemi mundësinë që ta mbledhim Izraelin duke i ftuar të tjerët që të vijnë e të shohin dhe duke i shoqëruar ata të cilëve u japim mësim.

Pikërisht nëpërmjet tempullit dhe historisë familjare ne mund të ndihmojmë për ta mbledhur Izraelin në anën tjetër të velit. Për shumë vjet ka qenë përgjegjësia jonë e shenjtë që ta bëjmë këtë punë. Përpara vdekjes së Jozef Smithit, shenjtorët kryen pagëzime për të vdekurit dhe disa veta morën dhurimet [indaumentet] dhe vulosjet e tyre. Me përfundimin e Tempullit të Navusë, dhurimet për të gjallët filluan të ndodhin më shumë. Dhurimet dhe vulosjet për paraardhësit gjithashtu filluan në tempujt në Jutë.

Eliza R. Snou, një pjesëmarrëse e rëndësishme në atë proces rivendosës, e kuptoi rëndësinë

emrave të familjes në tempull. Unë kam kujtime të shenjta me uljen te një tavolinë në apartamentin tonë në Ganë dhe gjetjen e emrave të paraardhësve të mi europianë, që bashkëshortja ime dhe unë të mund t'i çonim në Tempullin e Akrës në Ganë. Ajo mundësi e gëzueshme na ka ndjekur në vende të tjera ku jemi dërguar.

Nëpërmjet Profetit Jozef Smith, Perëndia filloi procesin e “kryerjes së rivendosjes së gjithë gjërave të thëna nga goja e tërë profetëve të shenjtë, që kur bota filloi” (Doktrina e Besëlidhje 27:6). Ajo rivendosje ka vazhduar deri më sot teksa Perëndia “zbulon tani” dhe “përsëri do të zbulojë shumë gjëra të mëdha dhe të rëndësishme lidhur me Mbretërinë e Perëndisë” (Nenet e Besimit 1:9). Jam thellësisht mirënjohës që ne mund të marrim pjesë në këtë Rivendosje të vazhdueshme. ■

“Nëse mendoni se Kisha është rivendosur plotësisht, ju po shihni vetëm fillimin. Ka shumë më tepër që do të vijë.” – Presidenti Nelson

e atij roli të Rivendosjes. Ajo kaloi shumë kohë në shtëpinë e dhurimit, duke ndihmuar për ordinancat atje.⁸ Gjatë një vizite të Shoqatës së Ndihmës në vitin 1869, ajo u dha mësim motrave të saj: “Kam reflektuar mbi punën e madhërishtme që kemi për të kryer, madje duke ndihmuar në shpëtimin e të gjallëve dhe të vdekurve. Ne duam që të jemi . . . shoqëruese të përshtatshme për Perënditë dhe Të Shenjtët.”⁹

Dhe, sigurisht, vënia në dispozicion e ordinancave të tempullit është zgjeruar jashtëzakonisht me ndërtimin e shumë tempujve nëpër botë, me shumë të tjerë që do të ndërtohen.

Me mjetet që tani i kemi në dispozicionin tonë, puna në tempull dhe puna për historinë familjare mund të jenë një pjesë e rregullt e pjesëmarrjes sonë në Rivendosjen e vazhdueshme. Kam qenë i interesuar dhe i përfshirë në punën e historisë familjare për vite, por mjetet e internetit e kanë rritur thellësisht suksesin tim në çuarjen e

Pikërisht nëpërmjet tempullit dhe historisë familjare ne mund të ndihmojmë për ta mbledhur Izraelin në anën tjetër të velit.

SHËNIME

1. Shih Efesianëve 1:10; Doktrina e Besëlidhje 27:13.
2. Shih Daniel 2:35–45; Doktrina e Besëlidhje 65.
3. Russell M. Nelson, në “Latter-day Saint Prophet, Wife and Apostle Share Insights of Global Ministry”, 30 tetor 2018, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
4. Shih “Drejtim i Frymëzuar”, *Liahona*, maj 2019, f. 121.
5. *Mësimet e Presidentëve të Kishës: Jozef Smith* (2009), f. 142.
6. Bonnie D. Parkin, “With Holiness of Heart”, *Liahona*, nëntor 2002, f. 103.
7. Rasëll M. Nelson, “Punës Le t’i Vihemi”, *Liahona*, maj 2018, f. 118–119. Duke e përsëritur atë mendim, Presidenti Nelson tha në konferencën e përgjithshme një vit më vonë: “Ja përkushtofshim dhe ripërkushtofshim jetën tonë shërbimit ndaj Perëndisë dhe fëmijëve të Tij – në të dyja anët e velit” (“Fjala e Mbylljes”, *Liahona*, maj 2019, f. 112).
8. Shtëpia e dhurimit u ndërtua në Sheshin e Tempullit teksa po ndërtohej Tempulli i Solt-Lejkut. E përkushtuar në vitin 1855, shtëpia e dhurimit u përdor për ordinancat tempulli deri në vitin 1889.
9. Eliza R. Snow, fjalim i mbajtur për Shoqatën e Ndihmës të Lagjes Lihaj, 27 tetor 1869, Relief Society Minute Book, 1868–1879, Church History Library, f. 26–27.

ATA PATËN SHPRESË PËR ARDHJEN E KRISHTIT – DHE NE MUND TË KEMI GJITHASHTU

Profetët e Librit të Mormonit kishin shpresë se Krishti do të vinte. Gjatë leximit të fjalëve të tyre, ne mund të kemi të njëjtën shpresë për kohën kur Ai do të vijë përsëri.

Nga Mendi Selu

Revistat e Kishës

Cfarë fjalësh ju vijnë në mendje kur mendoni për Librin e Mormonit?

Nefitët, lamanitët, -itët e tjerë?

Lufta, vendi i shkretët, mjerimi?

Pendimi, shëlbimi, drejtësia?

Jezu Krishti?

Shpresa?

Pashka është koha e përsosur për të përsiatur rishtas mesazhin e Librit të Mormonit. Më e rëndësishmja, mesazhin që Jezusi është Krishti, Shpëtimtari dhe Shëlbuesi ynë. Për shkak të Tij, ne mund të çlirohemi më së fundi nga dhembjet e trupit dhe të shpirtit. Nga vdekja dhe mëkati. Ne mund ta mposhtim çdo gjë të keqe që na ndodh në botë.

E thënë thjesht, ne mund të kemi shpresë.

Shpresa – shpresa e vërtetë, e përqendruar te Jezu Krishti – frymëzoi profetë të lashtë që të mbanin anale në fletë të arta, të cilat do të bëheshin Libri i Mormonit. Jakobi na thotë: “Pasi, për këtë qëllim ne i kemi shkruar këto gjëra, që ata të mund të dinë se ne dinim për Krishtin dhe *ne kishim një shpresë të lavdisë së tij*, shumë qindra vjet para ardhjes së tij” (Jakobi [LiM] 4:4; theksimi i shtuar).

Jakobi donte që ne të dinim se ai – dhe profetët e tjerë që mbajtën anale – kishin dijeni për ardhjen e Krishtit. Qindra

vjet përpara se Ai të vinte! Dhe ata u frymëzuan ta kishin atë shpresë nga fjalët e profetëve që ata i lexonin. Jakobi shpjegon: “Dhe se jo vetëm ne vetë kishim një shpresë të lavdisë së tij, por gjithashtu të gjithë profetët e shenjtë që ishin para nesh.

Vini re, ata besonin në Krisht dhe adhuronin Atin në emrin e tij dhe gjithashtu ne adhurojmë Atin në emrin e tij. . . .

Kështu që, ne kërkojmë profetët dhe kemi shumë zbulosa dhe shpirtin e profecisë; dhe duke pasur gjithë këto dëshmi, ne marrim një shpresë dhe besimi ynë bëhet i patundur” (Jakobi [LiM] 4:4–6; shih edhe 1 Nefi 19:21; Jakobi [LiM] 7:11; Mosia 3:13; Helamani 8:16).

Shpresa që ata e fituan si nga vetë përvojat e tyre ashtu edhe nga profecitë që i lexuan në shkrimet e shenjta, i përgatiti për ditën kur Krishti do të vinte. Po ashtu, profetët sot na nxitin të përgatitemi për kohën kur Krishti do të vijë përsëri. Nëse duhet të kemi po atë shpresë, ne gjithashtu kemi nevojë të “kërkojmë profetët dhe [të kërkojmë të] kemi shumë zbulosa dhe shpirtin e profecisë”. Dëshmitë e tyre për Jezu Krishtin jo vetëm që do t'i forcojnë dëshmitë tona, por gjithashtu do të na ndihmojnë të përgatitemi për ardhjen e Tij.

Lehi

"Kështu që, sa e madhe rëndësia që këto gjëra t'u bëhen të njohura banorëve të tokës, që ata të mund të dinë se nuk ka mish që mund të banojë në prani të Perëndisë, veçse nëpërmjet meritave dhe mëshirës dhe hirit të Mesias së Shenjtë, i cili jep jetën e tij sipas mishit dhe e merr rishtas nëpërmjet fuqisë së Shpirtit, që ai të mund të shkaktojë ringjalljen e të vdekurve, duke qenë ai i pari që do të ngrihet."

2 Nefi 2:8

Nefi

"Dhe, ne flasim për Krishtin, ne gëzohemi në Krishtin, ne predikojmë për Krishtin, ne profetizojmë mbi Krishtin dhe shkruajmë sipas profecive tona, që fëmijët tanë të mund të dinë se cilit burim t'i drejtohen për heqjen e mëkateve të tyre."

2 Nefi 25:26

Alma

“Dhe ai do të shkojë përpara, duke vuajtur dhimbje dhe hidhërime dhe tundime të çdo lloji; dhe kjo, që të plotësohet fiala që thotë se ai do të marrë përsipër dhembjet dhe sëmundjet e popullit të tij.

Dhe ai do të marrë përsipër vdekjen që ai të mund të zgjidhë rripat e vdekjes, që e lidhin popullin e tij; dhe ai do të marrë përsipër dobësitë e tyre, që zemra e tij të mund të mbushet me mëshirë, sipas mishit, që ai të mund të dijë, sipas mishit, se si të ndihmojë popullin e tij sipas dobësive të tyre.”

Alma 7:11-12

Amuleku

“Dhe ai flijim i madh dhe i fundit do të jetë Biri i Perëndisë, po, i pafund dhe i përjetshëm.

Dhe kështu, ai do t’u sjellë shpëtim të gjithë atyre që do të besojnë në emrin e tij; pasi ky është qëllimi i këtij flijimi të fundit, për të sjellë zemrën e mëshirës, e cila e mund drejtësinë dhe u sjell njerëzve mjete që ata të mund të kenë besim deri në pendim.

Dhe kështu mëshira mund të kënaqë kërkesat e drejtësisë dhe i rrethon me krahët e sigurisë, ndërsa ai që nuk ushtron besim deri në pendim, qëndron i ekspozuar para tërë ligjit të kërkesave të drejtësisë; prandaj vetëm atij që ka besim deri në pendim do t’i realizohet plani i madh, i përjetshëm i shëlbimit.”

Alma 34:14-16

Samuel Lamaniti

“Pasi vini re, ai duhet të vdesë patjetër, që shpëtimi të mund të vijë; po, është e përshtatshme dhe e nevojshme që ai të vdesë që të ndodhë ringjallja e të vdekurve, kështu që njerëzit të mund të çohen në prani të Zotit.

Po, vini re, kjo vdekje sjell ringjalljen dhe shëlbën gjithë njerëzimin nga vdekja e parë-nga vdekja shpirtërore; pasi i gjithë njerëzimi, që nga rënia e Adamit, pasi u përjashtua nga prania e Zotit, u konsiderua i vdekur, si për gjërat tokësore, ashtu dhe për gjërat shpirtërore.

Por vini re, ringjallja e Krishtit shëlbën njerëzimin, po, madje, gjithë njerëzimin dhe e sjell përsëri në praninë e Zotit.”

Helamani 14:15-17

Mbreti Benjamin

“Dhe ai do të quhet Jezu Krisht, Biri i Perëndisë. . . .

Dhe vini re, ai vjen mes popullit të tij, që shpëtimi të mund të vijë te fëmijët e njerëzve, madje nëpërmjet besimit në emrin e tij; . . .

Dhe ai do të ngrihet ditën e tretë nga të vdekurit; . . .

Pasi vini re, dhe gjithashtu gjaku i tij shlyen për mëkatet e atyre që kanë rënë nga shkelja e Adamit, që kanë vdekur pa ditur vullnetin e Perëndisë në lidhje me ta, ose që kanë bërë mëkat nga padituria.”

Mosia 3:8–11

Mormoni

“Dijeni se ju duhet të vini në njohurinë e etërve tuaj dhe të pendoheni për të gjitha mëkatet dhe paudhësitë tuaja dhe të besoni në Jezu Krishtin, se ai është Biri i Perëndisë dhe se ai u vra nga Judenjtë; dhe se nga fuqia e Atit ai u ngrit përsëri me anë të së cilës ai mori fitoren mbi varrin; dhe gjithashtu në të u gëlltit gjembi i vdekjes.

Dhe ai vërteton ringjalljen e të vdekurve, nëpërmjet së cilës njeriu duhet të ngrihet për të qëndruar para fronit të tij të gjykimit.

Dhe ai solli shëlbimin e botës, me anë të të cilit ai që gjendet i pafajshëm para tij, ditën e gjykimit, do të lejohet të banojë në prani të Perëndisë në mbretërinë e tij, për t’u kënduar me koret qiellore në një gjendje lumturie që nuk ka fund, lavdërime pa mbarim Atit dhe Birit dhe Frymës së Shenjtë që janë një Perëndi.”

Mormoni 7:5–7 ■

Në kohën e Pashkës ne festojmë “ditën më të rëndësishme në histori”¹ – Ringjalljen e Shpëtimtarit tonë Jezu Krisht. Kjo ngjarje është thelbësore në planin e Atit Qiellor për lumturinë.

Në jetën para lindjes, Jezu Krishti u zgjodh të ishte Shpëtimtari ynë. Ai premtoi se do të siguronte mënyrën që ne të falemi për mëkatet tona dhe që të kthehemi në shtëpinë tonë qiellore.

Në atë mëngjes të parë të Pashkës, Jezusi e përmbushi premtimin e Tij. Ai e mposhti vdekjen. Si rrjedhim: “Ai është drita dhe jeta e botës; po, një dritë që është pa mbarim që nuk mund të errësohet kurrë; po, dhe gjithashtu një jetë që është pa mbarim, që nuk mund të ketë më vdekje” (Mosia 16:9).

Çfarë bekimesh ju sjell Ringjallja juve?

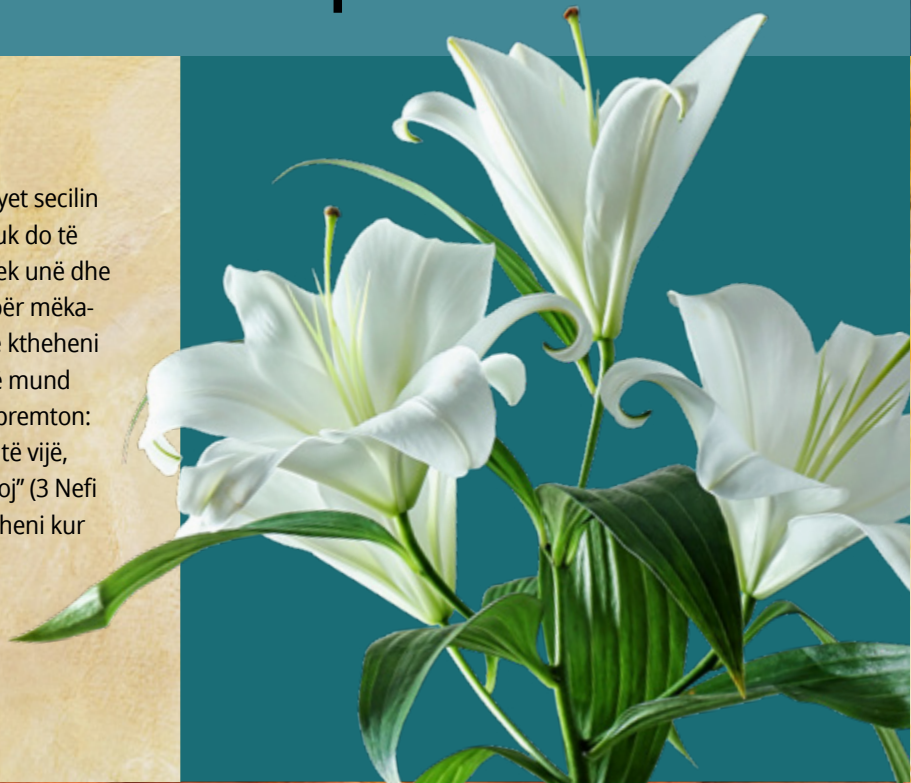
SHËNIME

1. Diter F. Uhtdorf, “Shiheni Njeriun!” *Liahona*, maj 2018, f. 108.
2. Rasëll M. Nelson, “Teksa Ecim Përpara së Bashku”, *Liahona*, prill 2018, f. 7.

Çfarë Kuptimi ka Pashka për Mua?

Pendimi

Jezu Krishti e pyet secilin prej nesh: “A nuk do të ktheheni tani tek unë dhe të pendoheni për mëkatet tuaja dhe të ktheheni në besim, që të mund t’ju shëroj?” Ai premton: “Kushdo që do të vijë, unë do ta pranoj” (3 Nefi 9:13–14). Si ndiheni kur pendoheni?

Ringjallja

Vdekja është e pashmangshme, por fitorja e Shpëtimtarit mbi vdekjen siguron që gjithçka do të ringjallet – trupi e shpirti do të bashkohen edhe një herë në formë të përkryer (shih Alma 11:43). Si ju sjell shpresë njohuria për Ringjalljen?

Jeta e Përjetshme

Shlyerja e Shpëtimtarit e bën të mundur jetën e përjetshme ose ekzaltimin. Që ta marrim këtë bekim, ne duhet t'u bindemi urdhërimeve. Presidenti Rasëll M. Nelson e ka quajtur udhën drejt jetës së përjetshme “shtegu [i] besëlidhjeve”². Çfarë duhet të bëjmë që ta ndjekim këtë shteg drejt jetës së përjetshme?

Përse na Fton Mbreti Beniamin që të Bëhemi si Fëmijë?

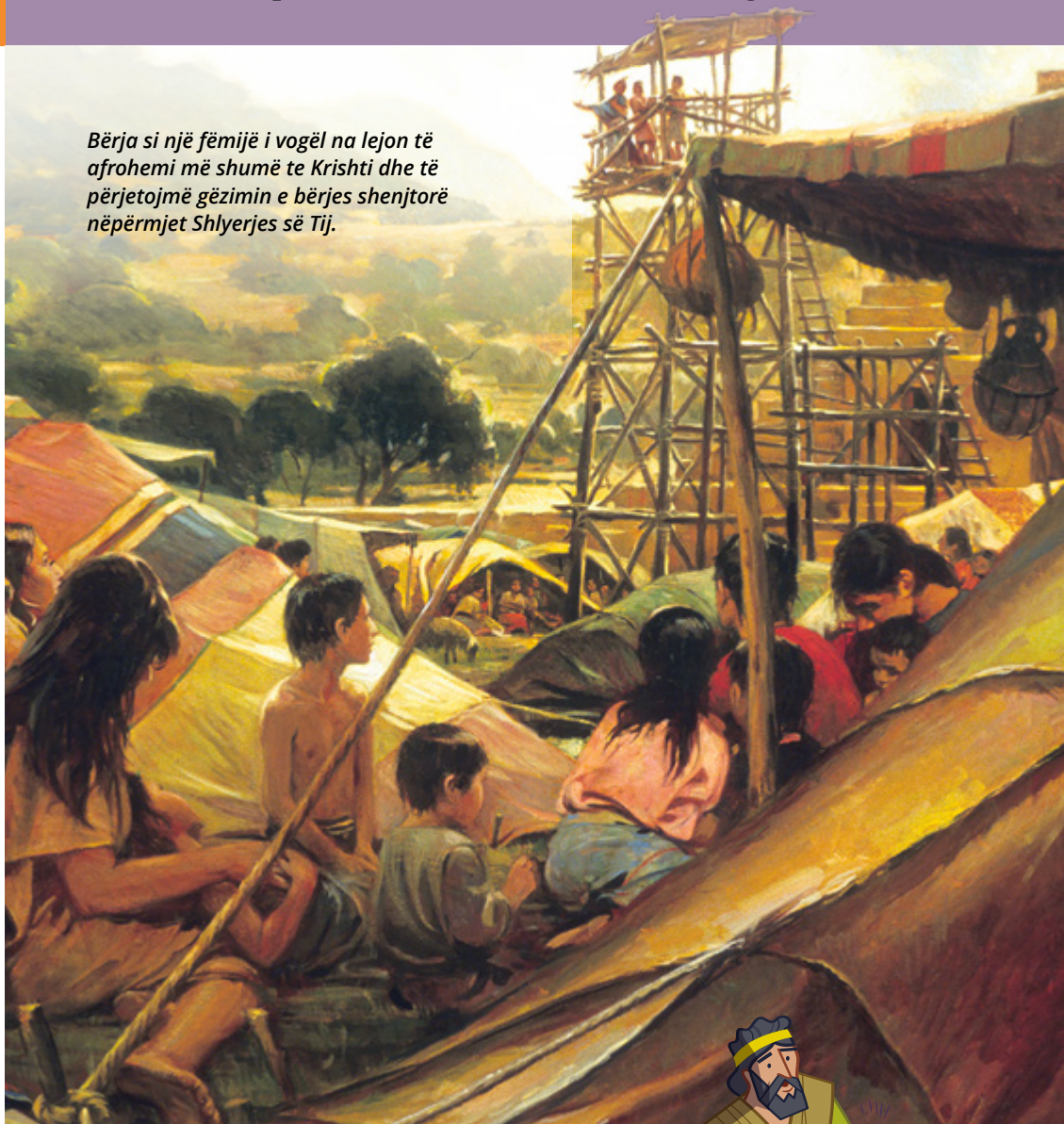
Ae keni ndier ndonjë-herë zemrën tuaj të zbutet teksa keni vëzhguar një fëmijë? Fëmijët shpesh flasin nga zemra dhe shprehin dashuri e thënie të thjeshta besimi. Shpëtimtari dha mësim: “Kush, pra, do të përulet si ky fëmijë i vogël, do të jetë më i madhi në mbretërinë e qiejve” (Mateu 18:4).

Kjo mund të jetë një arsye përse mbreti Beniamin i kërkoi popullit të tij që të zhvishte njeriun e natyrshëm dhe të bëhej si fëmijë (shih Mosia 3:19).

Në ç'mënyrë bëhemi ne si fëmijët? Referojuni vargut te Mosia 3:19 që të plotësoni hapësirat bosh me fjalët që përdori mbreti Beniamin për të përshkruar një njeri të ngjashëm me një fëmijë.

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____

Bërja si një fëmijë i vogël na lejon të afrohem me shumë të Krishti dhe të përjetojmë gëzimin e bërjes shenjtore nëpërmjet Shlyerjes së Tij.

DISKUTIM

Gjeni tipare të ngjashme me fëmijët tek heronjtë tuaj të parapëlqyer në Librin e Mormonit. Si mund ta ndiqni shembullin e tyre?

Në Librin e Mormonit, njerëzit thirren me shumë emra – nefitë, lamanitë dhe anti-nefi-lehitë janë vetëm disa prej tyre. Por mbreti Beniamin dëshironte që populli i tij të thirrej me një emër më të lartë, më të shenjtë – emrin e Jezu Krishtit.

Kjo është mënyra se si ne mund ta mbajmë emrin e Shpëtimtarit “gjithmonë të shkruar në zemrat t[ona]” (Mosia 5:12):

DISKUTIM

Çfarë bëni çdo ditë që të siguroheni se e mbani emrin e Krishtit të shkruar në zemrën tuaj?

Çfarë do të Thotë ta Kemi Emrin e Krishtit të Shkruar në Zemrat Tona?

BESËLIDHNI NËPËRMJET PAGËZIMIT

Në pagëzim, ne besëlidhim me Perëndinë që të marrim mbi vete emrin e Krishtit. Si mendoni, çfarë do të thotë kjo? (Shih Mosia 18:8–9.)

MERRENI SAKRAMENTIN

Ne urdhërohem ta marrim sakramentin me denjësi çdo javë. Gjatë sakramentit, ne zotohemi sërish ndaj besëlidhjes sonë për të marrë mbi vete emrin e Jezu Krishtit (shih Moroni 4:3).

VEPRONI SI DISHEPULL I KRISHTIT

Besëlidhjet tona kërkojnë që ne t'i zbatojmë urdhërimet. Veprimet tona duhet të pasqyrojnë dëshirën tonë për ta ndjekur Krishtin dhe për t'u bërë si Ai. Teksa e bëjmë këtë gjë, ne mund të vazhdojmë të thirrëmi me emrin e Tij. Kjo është mënyra se si e mbajmë emrin e Krishtit të shkruar në zemrën tonë (shih Mosia 5:12).

Një Bekim Ishte Gjithçka që Mund të Jepja

Embarova juridikun rreth kohës kur bija ime mbushi një vjeç. Unë dhe bashkëshortja ime mezi po prisnim të festonim diplomimin tim, ditëlindjen e bijës sonë dhe mundësitë e reja që do të na vinin, por asgjë nuk shkoi ashtu siç e planifikuam.

E gjeta veten të papunë pak pasi imbarova shkollën dhe pata vështirësi për të gjetur punë. Shpejt erdhën vështirësitë financiare. Madje të bënim një festë të thjeshtë ditëlindjeje do të ishte e vështirë.

Pas shumë bisedash me bashkëshorten time, ne e pranuan gjendjen tonë. Nuk ishte e lehtë për mua si baba të mos isha në gjendje të blija qoftë edhe një dhuratë të thjeshtë për time bijë dhe ta shihja bashkëshorten time të dashur të ndihej e acaruar.

Nuk e kuptoja se çfarë po ndodhte. U luta dhe i kërkova Atit Qjellor të më ndihmonte të kuptoja se çfarë priste Ai prej meje. Papritur, sikur një zë t'i fliste mendjes sime, unë dëgjova fjalët vijuese: "Ti zotëron diçka më me vlerë se çdo zotërim material në këtë tokë. Ti mban priftërinë. Çfarë dhurate më të mirë mund t'i japësh bijës tënde sesa një bekim priftërie?"

Sytë m'u mbushën me lot kur mendova për domethënien që ka priftëria

për mua. Zemra m'u mbush me mirënjohje kur mendova se priftëria është fuqia që mund ta bashkojë familjen time për gjithë përjetësinë.

Ia tregova ndjenjat e mia bashkëshortes sime. I thashë se gjithçka që mund të bëja, ishte t'i ofroja një bekim bijës sime. Të dy menduam se kjo do t'i sillte lumturi dhe paqe asaj dhe kjo do të ishte e mjaftueshme.

Ditën e ditëlindjes së bijës sonë, miqtë, të afërmit dhe fqinjët sollën një kek dhe zbukurime të thjeshta. Ishim mirënjohës që ta festonim këtë ditë të veçantë me njerëzit që i donim. Atë natë, vura duart e mia mbi kokën e bijës sime dhe i dhashë asaj një bekim. E bekova me gjithçka që Shpirti i Zotit më nxiti të thosha.

Ne akoma po kalojmë një periudhë ndryshimesh dhe sfidash lidhur me papunësinë dhe financat. Por edhe mes trishtimit e acarimit, paqe dhe ngushëllim na vjen nëpërmjet Shpëtimtarit tonë, Jezu Krishtit. Nuk kam dyshim se të qenit anëtar i Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme me të drejtën për të përdorur fuqinë e priftërisë është një bekim. Ishte gjithçka që mund të jepja për ditëlindjen e bijës sime dhe ishte më se e mjaftueshme. ■

Xhonatan Mafra Sena de Santana

Papritur, sikur një zë t'i fliste mendjes sime, unë dëgjova fjalët vijuese: "Ti zotëron diçka më me vlerë se çdo zotërim material në këtë tokë".

Një Zog i Vogël ma Kujtoi

Isha 26 vjeçe kur unë dhe bashkëshorti im humbëm fëmijën tonë të parë. Kenedi u diagnostikua me tumor në kokë kur ishte vetëm 13-muajshe. Pas tre operacionesh, pesë fazash kimioterapie dhe shumë mjekimeve dhe trajtimeve, ajo ndërroi jetë në krahët tona kur ishte 20-muajshe.

Isha e rrënuar që kisha humbur vogëlushen time të bukur, kureshtare dhe energjike. Si mund të ndodhte kjo? Si mund të vazhdoja? Kisha kaq shumë pyetje, por nuk kisha asnjë përgjigje. Dy ditë pas varrimit, unë dhe bashkëshorti im shkuam te varri, që ishte ende i mbuluar me lule dhe kordele të bukura ngjyrë rozë nga funerali.

Teksa mendova për bijën time, pashë një zogth të vockël, tepër i brishtë për të fluturuar, duke kërcyer pupthi në bar. Ky zog më kujtoi Kenedin ngaqë ajo i donte kafshët. Zogu kërcëu pupthi deri te varri dhe luajti me kordelet dhe lulet. Buzëqesha, duke e ditur se kjo ishte pikërisht ajo që Kenedi do të kishte dashur. Më pas zogu kërcëu pupthi drejt meje. Nuk guxova të lëvizja asnjë muskul. Zogu i vogël kërcëu pupthi pikërisht pranë meje, u mbështet te këmba ime, i mbylli sytë dhe ra në gjumë.

Vështirë se mund t'i shpjegoj ndjenjat që pata atë çast. M'u duk sikur po merrja një përqaftim nga bija ime, Kenedi. Nuk mund ta mbaja bijën time, por ky zog i vogël – një krijesë e Atit tonë në Qiell – mundi të vinte dhe të mbështeste kokën e tij të vockël tek

unë, duke më kujtuar se Ati Qiellor e kuptonte dhimbjen time dhe do të ishte gjithmonë atje për të më ngushëlluar e për të më ndihmuar gjatë kësaj sprove.

e dhembshura të Zotit” (“Mëshirat e Dhembshura të Zotit”, *Liahona*, maj 2005, f. 100; Konferenca e Përgjithshme, prill 2005, f. 121).

Teksa mendova për bijën time, një zogth i vockël, tepër i brishtë për të fluturuar, kërcëu pupthi në bar drejt meje.

Plaku Dejvid A. Bednar, i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve, tha: “Kur fjalët nuk mund ta japin lehtësimin për të cilin kemi nevojë . . . , kur logjika dhe arsyeja nuk mund të japin të kuptuarit e mjaftueshëm rreth padrejtësive dhe pabarazisë së jetës, . . . dhe kur duket se ndoshta jemi krejt vetëm, ne vërtet jemi të bekuar nga mëshirat

Nuk i kisha ende të gjitha përgjigjet për pyetjet e mia, por kjo mëshirë e dhembshur më siguroi se Ati ynë Qiellor na do shumë mua dhe Kenedin dhe se nëpërmjet flijimit shlyes të Birit të Tij, Jezu Krishtit, kam shpresë se Kenedi, unë dhe bashkëshorti im një ditë do të jemi së bashku si familje. ■

Laura Linton, Jutë, SHBA

Më e Çmueshme se një Byzylyk Argjendi

Një mëngjes, kuptova se më mungonte byzylyku prej argjendi. Zemra ime ishte e rënduar ngaqë ky byzylyk ishte i çmuar për mua.

Kur më kërkuan të drejtoja një diskutim në Shoqatën e Ndihmës mbi ftesën e Shpëtimtarit për t'i ushqyer delet e Tij, vendosa që nëse doja t'i nxitja motrat, duhet të bëja diçka për një prej deleve të Tij.

Mora kurajë dhe e ftova një motër më pak aktive që të vinte në aktivitetin e Shoqatës së Ndihmës me mua. Ajo e pranoi ftesën time dhe ne kaluam një kohë të këndshme së bashku. Mendova se ky ishte një shembull i mirë dhe mezi prisja ta tregoja përvojën time. Por Zoti kishte më shumë për të më mësuar.

Një mëngjes teksa po vishesha, kuptova se më mungonte byzylyku prej argjendi. Këtë byzylyk ma kishin dhënë si dhuratë për ditëlindje ndërkohë që po vizitoja Francën, kështu që kishte një domethënie të veçantë për mua. Fillova

ta kërkoja në vendet ku kisha më shumë gjasa ta kisha lënë, por nuk po e gjeja. Atëherë i thashë vetes që nëse thjesht lutesha, do të isha në gjendje ta gjeja shpejt byzylykun tim.

Pasi u luta, pashë kudo. Për dy ditë u luta me qëllim dhe kërkova me vrull. Iu përgjérova Atit Qiellor që të më ndihmonte ta gjeja, por prapë nuk mund ta gjeja. Zemra ime ishte e rënduar ngaqë ky byzylyk ishte i çmuar për mua.

Një mbrëmje im bir u lut me mua pranë shtratit tim. Pas lutjes sonë, ai ngriti diçka nga dyshemeja dhe ma dha mua. Ishte byzylyku im! E kishte gjetur poshtë krevatit. Gjatë kërkimit që bëra, duhet të më kishte shpëtuar disi. Qava nga gëzimi që e gjeta përsëri.

Papritur një mbresë më erdhi: "A lutesh me kaq zell për motrat e tua

në Kishë? A janë ato po aq të çmueshme për ty sa byzylyku yt? Po motrat e tua jashtë Kishës? A lutesh edhe për ato?"

Kur e tregova përvojën e byzylykut që më kishte humbur në Shoqatën e Ndihmës, ne patëm një diskutim të bukur. U thashë motrave se kisha mësuar që kur Shpëtimtari na kërkon të ushqejmë delet e Tij, ne duhet të kujtojmë se "vlera e shpirtrave është e madhe në sytë e Perëndisë" (Doktrina e Besëlidhje 18:10). Ai dëshiron që ne të jemi të vëmendshëm ndaj atyre që janë përreth nesh, dhe t'i duam, të kujdesemi dhe të lutemi me gjithë energjinë tonë për ta. Ndërkohë që e bëjmë këtë, ne do të zbulojmë se gjithsecili është më i çmuar se një byzylyk argjendi. ■

Silvi Humau, Kebek, Kanada

"A e Shihni se Çfarë Mund të Bëjë Pak Besim?"

U çapitëm me vështirësi teposhtë shtegut ndërsa stuhia na afrohej.

"Le të themi një lutje", tha djali ynë më i vogël.

Disa kohë më parë, unë dhe bashkëshortja ime i morëm me vete dy nga djemtë tanë më të vegjël në Francë, për të vizituar zonat ku kisha shërbyer si misionar kohëplotë. Vizitua degë të Kishës ku kisha shërbyer, dhe u gëzuam me anëtarët të cilëve u kisha dhënë mësim.

Ne gjithashtu vizitua vende historike.

Një vend ishte rrënojat e Shato dë Shalyses. Kjo kështjellë e madhe mesjetare u sulmua dhe u shkatërrua së tepërmi shekuj më parë. Bimësia ishte rritur përreth rrënojave dhe shtegu për të shkuar atje ishte i ngushtë dhe i thepisur. Patëm një ngjitje të vështirë, por ia vlejti përpjekja kur mbërritëm.

Djemve u pëlqeu shumë të zbritnin në atë që dikur ishte bodrumi burg dhe të ngjiteshin lart në atë që kishte mbetur nga muret e kështjellës. Kështjella e magjepsi imagjinatën e tyre ashtu siç kishte magjepsur imagjinatën time 24 vjet më parë.

Ndërkohë që ishim atje, një stuhi vere u shfaq në largësi. Po lëvizte shpejt. Re të errëta dhe vetëtimat e mbushën qiellin, të ndjekura nga gjëmime të mëdha bubullimash.

Nxituam teposhtë shtegut dhe vrapuam për të makina ndërsa stuhia na afrohej. Shpejt, një rrebesh shiu, që përplasej fort, na bëri qull dhe shtegu me dhë u kthye në baltë. U shqetësua se do të humbnim drejtpeshimin dhe

do të rrëzoheshim në shtegun e thepisur me gurë.

Pikasëm një lloj strehe midis pemëve, në buzë të shtegut. U ngjeshëm së bashku nën strehë dhe pyetëm veten se sa do të na duhej të prisnim për t'u kthyer.

"Le të themi një lutje", tha djali ynë më i vogël.

Ai kërkoi që ta ofronte atë dhe u lut që shiu do të ndalonte, që ne të mund të zbritnim të sigurt nga kodra. Ai pa nga ne dhe tha: "Gjithçka që na nevojitet tani, është besim i mjaftueshëm."

I shpjegova se lutjet nuk funksionojnë përherë ashtu.

"Jo", tha ai, "do të pushojë për 10 minuta!"

Pas gati 10 minutash, shiu pushoi.

"Në rregull, le të shkojmë!" tha ai.

"Nëse largohemi tani, shiu do të fillojë sërish dhe do të kapemi në kurth", tha djali ynë më i madh.

"Nuk do të fillojë", u përgjigj djali ynë më i vogël. "Le të shkojmë!"

E bëmë rrugën e kthimit përmes pjesëve më të thata të shtegut, duke u mbajtur në shkurre e degë ndërsa ecnim. Kur u kthyem në makinë, bëmë një lutje mirënjohjeje. Shpejt shiu filloi sërish.

"A e shini se çfarë mund të bëjë pak besim?", tha djali ynë përulësisht.

Ai na dha të gjithëve një mësim të madh atë ditë. ■

Godfri J. Elis, Uashington, SHBA

Nga Plaku
Kajl S. Mek-Kei,
i Të Shtatëdhjetëve

Një Ndryshim i Madh i Zemrës

Me Rënien e Adamit, sëmundja dhe mëkati u sollën në botë. Që të dy mund të jenë vdekjeprurës në sferat e tyre përkatëse. Nga të gjitha sëmundjet, ndoshta asnjë sëmundje nuk është kaq e përhapur ose shkatërruese sa kanceri. Në disa vende, më shumë se një e treta e popullsisë do të zhvillojë një lloj forme të kancerit dhe ai është përgjegjës për gati një të katërtën e të gjitha vdekjeve.¹ Kanceri shpesh fillon me një qelizë të vetme, kaq e vogël sa mund të shihet vetëm me një mikroskop. Por është i aftë të rritet e të përhapet me të shpejtë.

Pacientët me kancer i nënshtrohen trajtimit me qëllim që ta heqin kancerin. Heqja e plotë do të thotë që nuk ka më asnjë provë të dallueshme të sëmundjes. Sidoqoftë, mjekët janë të shpejtë të vënë në dukje se, edhe pse një pacient mund ta ketë hequr kancerin, kjo nuk do të thotë domosdoshmërisht që ai ose ajo shërohet.² Prandaj, edhe pse heqja siguron lehtësim dhe shpresë, pacientët me kancer gjithmonë shpresojnë për diçka përtej heqjes – ata shpresojnë të shërohen. Sipas një burimi: “Që një njeri të shpallet si i shëruar nga kanceri, ai duhet të presë dhe të shohë nëse kanceri do të mund t’i shfaqej sërish, pra, koha është faktori vendimtar. Nëse pacientit nuk i shfaqet kanceri për disa vjet, mund të jetë shëruar nga kanceri. Kancere të caktuara mund të rishfaqen mbas shumë vitesh pas heqjes.”³

Mëkati e sëmur, e gjymton dhe e vret shpirtin. Mëkati është shkaku kryesor – në të vërtetë, i vetmi shkak – i vdekjes shpirtërore.

Kurimi për mëkatin është pendimi.

Sëmundja dhe Mëkati

Sado shkatërrues që është kanceri për trupin, mëkati është edhe më shkatërrues për shpirtin. Mëkati zakonisht fillon në përmasë të vogël – nganjëherë aq të vogël sa nuk duket – por është në gjendje të rritet me shpejtësi. E sëmur, pastaj e gjymton, pastaj e vret shpirtin. Është shkaku kryesor – në të vërtetë, i vetmi shkak – i vdekjes shpirtërore në të gjithë krijimin. Kurimi për mëkatin është pendimi. Pendimi i vërtetë është 100 përqind i efektshëm që ta bëjë mëkatarin të shërohet ose të bëjë të ndodhë një heqje e mëkateve. Kjo heqje ofron lehtësim dhe gëzim për shpirtin. Megjithatë, marrja e një heqjeje të mëkatit dhe të qenit i lirë nga simptomat dhe efektet e tij

nuk do të thotë medoemos që mëkatari është shëruar plotësisht. Ka diçka karakteristike të zemrës së një njeriu të rënë që e lejon të mëkatojë ose e bën atë të prekshëm prej mëkatit. Prandaj mëkati mund të rishfaqet, madje shumë vjet pas heqjes. Gjendja pa mëkat, ose me fjalë të tjera, ruajtja e heqjes së mëkateve, është thelbësore për qenien të shëruar plotësisht.

Të Pastruar dhe të Shëruar

Kjo analogji na ndihmon të kuptojmë se nga ana shpirtërore, ne nuk duhet të jemi vetëm të pastruar nga mëkati, por edhe të shëruar nga qenia mëkatarë. Lufta që e vendos vullnetin tonë për të bërë mirë kundrejt natyrës sonë për të bërë keq, mund të jetë e mundimshme. Nëse jemi besnikë, ne do të jemi ngadhënjimtarë jo thjesht ngaqë ia kemi nënshtruar natyrën tonë vullnetit tonë, por ngaqë e kemi shkrirë vullnetin tonë me Perëndinë dhe Ai e ka ndryshuar natyrën tonë.

Mbreti Benjamin dha mësim: “Pasi njeriu i natyrshëm është një armik ndaj Perëndisë dhe ka qenë që nga rënia e Adamit dhe do të jetë gjithmonë e përgjithmonë, nëse ai nuk dëgjon thirrjet e Frymës së Shenjtë dhe nuk zhvesh njeriun e natyrshëm . . . nëpërmjet shlyerjes së Krishtit Zot” (Mosia 3:19). Në përgjigje të këtij mësimi dhe mësimëve të tjera, populli i Beniaminit u lut: “O, ki mëshirë dhe përdor gjakun shlyes të Krishtit, që ne të mund të marrim faljen e mëkateve tona dhe zemrat tona të mund të pastrohen” (Mosia 4:2; theksimi i shtuar). Pasi u lutën, Zoti iu përgjigj kërkesës së tyre që kishte dy pjesë. Së pari, “Shpirti i Zotit erdhi mbi ta dhe ata u mbushën me gëzim, pasi kishin marrë një heqje të mëkateve të tyre dhe pasi kishin paqe të ndërgjegjes” (Mosia 4:3).

Duke e parë që populli i tij kishte marrë “një heqje”, mbreti Benjamin i nxiti ata drejt një kurimi të plotë duke u dhënë mësim mënyrën se si të qëndronin në një heqje të mëkateve (shih Mosia 4:11–30). “Në qoftë se e bëni këtë”, premtoi ai, “ju do të gëzoheni gjithmonë dhe do të mbusheni me dashurinë e Perëndisë dhe gjithmonë do të mbani një heqje të mëkateve tuaja” (Mosia 4:12).

Njerëzit besuan dhe u zotuan sipas fjalëve të mbretit Benjamin, pas së cilës Zoti i dha përgjigje pjesës së dytë të lutjes së tyre – se “zemrat [e tyre] të mund të pastrohen”. Me mirënjohje dhe përlëvdim, njerëzit thirrën: “Shpirti [i] Zotit të Plotfuqishëm . . . ka bërë një ndryshim të madh te ne, ose në zemrat tona, që ne nuk kemi më prirje të bëjmë keq, por të bëjmë mirë vazhdimisht” (Mosia 5:2). Mbreti Benjamin shpjegoi se ky ndryshim i madh do të thoshte që ata kishin lindur prej Perëndisë (shih Mosia 5:7).

Si u Bë Ajo?

Profeti Alma na mësoi se ne duhet të pendohemi si edhe të lindemi përsëri – të lindemi prej Perëndisë, të ndryshuar në zemrat tona (shih Alma 5:49). Ndërsa vazhdimisht pendohemi, Zoti do t’i largojë të gjitha mëkatet

tona dhe Ai do të largojë atë çka në mënyrë të natyrshme e shkakton ose e lejon mëkatin tek ne. Por, me fjalët e Enosit: “Zot, si u bë ajo?” (Enosi 1:7.) Përgjigjja është e thjeshtë, prapëseprapë e thellë dhe e përjetshme. Atyre që janë shëruar nga çfarëdo gjendjeje, fizike apo shpirtërore, Zoti u ka shpalluar: “Besimi yt të ka shëruar” (shih Marku 5:34; Enosi 1:8).

Ndryshimi i madh i zemrës, i përjetuar nga Alma ndodhi “sipas besimit të tij” dhe zemrat e pasuesve të tij u ndryshuan kur ata “e vunë besimin e tyre në Perëndinë e vërtetë dhe të gjallë” (Alma 5:12, 13). Zemrat e popullit të mbretit Benjamin u “ndryshua[n] nëpërmjet besimit në emrin e [Shpëtimtarit]” (Mosia 5:7).

Nëse do ta kemi këtë lloj besimi, që të mund të mirëbesojmë te Zoti me gjithë zemrën tonë, ne duhet të bëjmë gjënë që na çon drejt besimit dhe më pas të bëjmë gjënë drejt së cilës na çon besimi. Mes gjërave të shumta që na çojnë drejt besimit, lidhur me këtë ndryshim të zemrës, Zoti

Ky ndryshim i madh i

zemrës ndodh brenda nesh;

ai nuk ndodh prej nesh.

ka theksuar agjërimin, lutjen dhe fjalën e Perëndisë. Dhe megjithëse besimi çon drejt shumë gjërave, pendimi është fryti i tij i parë.

Merrini parasysh dy vargjet vijuese nga libri i Helamanit që i vënë në dukje këto parime. Së pari, ne lexojmë për një popull njerëzish të cilët “agjëruan dhe u lutën shpesh dhe u bënë . . . gjithnjë e më të vendosur në besimin e Krishtit . . . madje

Falë Shlyerjes së Jezu Krishtit, ne jo vetëm që mund të pastrohemi nga mëkati, por gjithashtu mund të shërohemi nga të qenit mëkatarë.

në pastrimin dhe në shenjtërimin e zemrave të tyre, shenjtërim që vjen për shkak të dhënies së zemrave të tyre Perëndisë” (Helamani 3:35). Më pas, nga Samueli, profeti lamanit, mësojmë: “Shkrimet e shenjta, po, në profecitë e profetëve të shenjtë, . . . [na] shpjen . . . të besoj[m]ë në Zotin dhe në pendim, besim dhe pendim që sjellin një ndryshim të zemrës” (Helamani 15:7).

Në Varësi të Perëndisë

Këtu ne duhet të ndalemi dhe të dallojmë se ky ndryshim i madh, për të cilin po flasim, ndodh *brenda* nesh; ai nuk ndodh *prej* nesh. Ne jemi të aftë të pendohemi, të ndryshojmë sjelljen tonë, qëndrimet tona, madje dëshirat dhe bindjet tona fetare, por është përtej fuqisë dhe aftësisë sonë për ta ndryshuar natyrën tonë. Për këtë ndryshim të madh, ne jemi tërësisht në varësi të Perëndisë së Plotfuqishëm. Është Ai që plot hir i pastron zemrat tona dhe e ndryshon natyrën tonë “pas gjithçkaje që ne mund të bëjmë” (2 Nefi 25:23). Ftesa e Tij është e vazhdueshme dhe e sigurt: “Pendoh[uni] dhe [ejani] tek unë me qëllim të plotë të zemrës, dhe unë do [t’ju] shëroj” (3 Nefi 18:32; theksimi i shtuar).

Efekti i të shëruarit nga qenia mëkatarë është që ne bëhemi “të ndryshuar nga gjendja [jonë] e mishit dhe e rënë në një gjendje drejtësie . . . duke u bërë bijtë dhe bijat e tij; Dhe kështu [ne] bëhe[m] krijsa të reja” (Mosia 27:25, 26). Pamja e fytyrës sonë rrezaton Dritën e Krishtit. Për më tepër,

shkrimet e shenjta na thonë se “kushdo që ka lindur nga Perëndia nuk mëkaton” (1 Gjon 5:18). Kjo nuk është ngaqë jemi të paaftë për të mëkatuar, por ngaqë është tashmë natyra jonë që të *mos* mëkatojmë. Ky është një ndryshim i madh, me të vërtetë.

Duhet të mbajmë mend që përjetimi i një ndryshimi të madh të zemrës është një proces që ndodh me kalimin e kohës, jo një çast në kohë. Ndryshimi është zakonisht shkallë-shkallë, nga njëherë aq gradual sa nuk vihet re, por është i vërtetë, është i fuqishëm dhe është i domosdoshëm.

Nëse nuk e keni përjetuar ende një ndryshim të tillë të madh, unë do t’ju pyesja: A jeni penduar dhe a keni marrë një heqje të mëkateve tuaja? A i studioni shkrimet e shenjta? Sa shpesh agjëroni e luteni, që ju të mund të bëheni gjithnjë e më të vendosur në besimin te Krishti? A keni besim të mjaftueshëm sa të mirëbesoni te Zoti me gjithë zemrën tuaj? A po qëndroni të palëkundur në atë besim? A po u kushtoni vëmendje mendimeve, fjalëve e veprimeve tuaja dhe a po i zbatoni urdhërimet e Perëndisë? Nëse i bëni këto gjëra, ju do të gëzoheni gjithmonë, do të mbusheni me dashurinë e Perëndisë dhe gjithmonë do të mbani një heqje të mëkateve tuaja. Dhe nëse mbani një heqje të mëkateve, ju do të shëroheni, do të keni shëndet dhe do të *ndryshoheni*!

Jezu Krishti ka fuqi të na pastrojë nga mëkatet tona dhe gjithashtu të na shërojë prej qenies sonë mëkatarë. Ai është i fuqishëm të na shpëtojë dhe për atë qëllim, Ai është i fuqishëm të na ndryshojë. Nëse do t’i drejtojmë zemrat tona tek Ai, duke ushtruar besim nëpërmjet bërjes së të gjitha ndryshimeve që jemi të aftë t’i bëjmë, Ai do ta ushtrojë fuqinë e Tij brenda nesh që të bëjë të ndodhë ky ndryshim i madh i zemrës (shih Alma 5:14). ■

SHËNIME

1. Shih Stacy Simon, “Facts & Figures 2019: US Cancer Death Rate Has Dropped 27% in 25 Years”, Shoqata Amerikane e Kancerit, 8 janar 2019, cancer.org.
2. Shih “Remission: What Does It Mean?” webMD.com.
3. Cathy Sweat, *The Gates to Recovery* (2019).

Përmirësimi i Përvojës Sonë në Tempull

Nga Presidenca e Parë

“Guri i çmuar kurorëzues i Rivendosjes është tempulli i shenjtë. Ordinancat dhe besëlidhjet e shenjta të tij janë shumë të rëndësishme për përgatitjen e një populli që është gati ta mirëpresë Shpëtimtarin në Ardhjen e Tij të Dytë.”¹

Herë pas here, Presidenca e Parë ka bërë përshtatje të ceremonive dhe procedurave të tempullit me qëllim që të përmirësohet përvoja në tempull për anëtarët dhe për t’i ndihmuar të gjithë ata që hyjnë në tempull, që të ndiejnë një lidhje më të afërt me Perëndinë brenda këtyre hapësirave të shenjta.

Si pjesë e përvojës së tempullit, anëtarët veshin veshje ceremoniale me rëndësi doktrinale e simbolike, gjurmët e të cilave shkojnë pas deri tek adhurimi në tempull në Dhiatën e Vjetër (shih Levitiku 8 dhe Eksodi 28).

Janë bërë disa përshtatje për veshjen ceremoniale të tempullit. Këto përshtatje nuk pasqyrojnë ndryshime në simbolikën ose doktrinën e tempullit, por kanë për qëllim ta bëjnë përvojën në tempull më të thjeshtë, më të rehatshme dhe më të arritshme duke e bërë veshjen më të lehtë për t’u veshur, për t’u kujdesur për të dhe më pak të kushtueshme.

Disa nga këto përshtatje përfshijnë:

- Një model më të thjeshtë për vellon dhe rrobën.
- Heqja nga kapela e fortesës plastike dhe e lidhëses nga kapela dhe velloja.
- Përdorimi i një materiali më të durueshëm që është i njëjtë për rrobat, kapelën dhe brezin, që i ndihmon të rezistojnë më gjatë dhe e bën më të lehtë për t’u kujdesur për to.

Ne shpresojmë se këto përshtatje do të ndihmojnë për ta përmirësuar këtë përvojë të shenjtë për ju, teksa e bëni adhurimin në tempull një pjesë të rregullt të jetës suaj. ■

SHËNIM

1. Rasëll M. Nelson, “Fjala e Mbylljes”, *Liahona*, nëntor 2019, f. 120.

“Ndonjë përshtatje e bërë tek ordinancat dhe procedurat nuk e ndryshon natyrën e shenjtë të besëlidhjeve që bëhen [në tempull]. Përshtatjet lejojnë që besëlidhjet të mbillen në zemrat e njerëzve që jetojnë në kohë dhe rrethana të ndryshme.”

Presidenti Rasëll M. Nelson, mbledhje e trajnimit të udhëheqjes e konferencës së përgjithshme, tetor 2019.

PËRGJIGJE PËR PYETJE TË ZAKONSHME

A mund të vazhdoj ta përdor veshjen ceremoniale që e kam tashmë?

Po. Modelet e vjetra mund të vazhdojnë të përdoren derisa të jetë e nevojshme që të zëvendësohen.

Si ta eliminoj siç duhet veshjen e vjetër ceremoniale?

“Që t’i heqin nga përdorimi veshjet ceremoniale të grisura të tempullit, anëtarët duhet ta shkatërronjë materialin duke e prerë që të mos dallohet përdorimi fillestar” (*Handbook 2: Administering the Church [Manuali 2: Administrimi i Kishës]* [2010], 21.1.42).

A mund ta ndryshoj veshjen time ekzistuese që të përputhet me përshtatjet e reja?

Po. Informacioni i mëtejshëm rreth mënyrës se si bëhet kjo, mund të gjendet te

store.ChurchofJesusChrist.org/ceremonialclothing, kur ju futeni me llogarinë e anëtarësisë suaj ose duke shkuar te Shërbimet e Shpërndarjes dhe duke pyetur një punonjëse në dyqan.

A mund ta dhuroj veshjen e vjetër ceremoniale?

Kur është e përshtatshme, ju mund t’ua jepni veshjet e përdorura, por në gjendje të mirëmbajtur pjesëtarëve të familjes ose miqve që e kanë marrë dhurimin në tempull. Gjithsesi, veshja ceremoniale, pavarësisht nga gjendja, nuk duhet t’i dhurohet një tempulli, dyqaneve të bamirësisë apo një dyqani që shkëmben veshje.

Si mund ta marr veshjen e re?

Për informacion rreth çmimit dhe gjendjes në dispozicion në zonën tuaj, shkoni te store.ChurchofJesusChrist.org/ceremonialclothing ose vizitoni Shërbimet e Shpërndarjes.

Të Rinjtë dhe Të Rejat në Moshë Madhore

Në Këtë Pjesë

44 Mënyra se si të Rinjtë dhe të Rejat në Moshë Madhore po Sjellin një Ndryshim në Rivendosjen e Vazhdueshme

Vetëm në Format Elektronik

Mendoni se Nuk Keni një Qëllim si i Ri ose e Re në Moshë Madhore? Mendojeni Sërish

Nga Sezar Gervasio

Përdorimi i Emrit të Plotë të Kishës Ishte i Sikletshëm, por ia Vlejti

Nga Lauri Ahola

Gjetja e Gëzimit nga Bërja e Punës së Zotit

Ndërtimi i Mbretërisë në Kaledonian e Re

Nga Mindi Selu

Gjejini këta artikuj dhe më shumë:

- Te Liahona.ChurchofJesusChrist.org
- Tek **E Përvajshmja për TRMM-të** (në pjesën "Të Rinjtë dhe Të Rejat në Moshë Madhore" te programi kompjuterik Gospel Library [Biblioteka e Ungjillit])

Tregoni Historinë Tuaj

A keni ndonjë histori mbresëlënëse për të treguar? Ose, a dëshironi të shihni artikuj mbi tema të caktuara? Nëse po, dëshirojmë të dëgjojmë nga ju! Mund të dorëzoni një artikull ose përshtypjet tuaja te Liahona.ChurchofJesusChrist.org.

Ne Mund ta Përhapim Dritën e Ungjillit

Mosha e rritur e hershme është një kohë për rritje, mundësi dhe një rast për të filluar ndërtimin e jetës suaj. Dhe kjo mund të jetë raskapitëse, emocionuese dhe e frikshme, të gjitha në të njëjtën kohë (pa dyshim që ka qenë për ne).

Por ndërkohë që mund të mos i dimë përgjigjet e të gjitha pyetjeve më të ngutshme të jetës, ka një gjë për të cilën jemi plotësisht të sigurt – se **të rinjtë dhe të rejat në moshë madhore kanë qenë gjithmonë një forcë vendimtare në Rivendosjen e vazhdueshme të Kishës së Jezu Krishtit**.

Kur planifikuam pjesën e këtij muaji, ne folëm me shumë të rinj e të reja në moshë madhore rreth pjesëmarrjes së tyre në mbledhjen e Izraelit. Dhe jemi ndier kaq të përlulur nga dashuria e tyre e çiltër për ungjillin e Jezu Krishtit dhe nga përkushtimi i tyre ndaj tij. Pavarësisht nga rrethanat e tyre, këta **shenjtorë në moshë të re e kuptojnë rolin jetik që kanë në këtë periudhë të fundit ungjillore**. Në artikullin "Mënyra se si të Rinjtë dhe të Rejat në Moshë Madhore po Sjellin një Ndryshim në Rivendosjen e Vazhdueshme" në faqen 44, ju mund të lexoni se si të rinjtë e të rejat në moshë madhore nga India, Hungaria, Barbadosi, Australia dhe Shtetet e Bashkuara po e përgatitin botën për Ardhjen e Dytë të Shpëtimtarit.

Në artikujt që janë vetëm në formatin elektronik, Sezari jep ide mbi mënyrën se si **ne mund të gjejmë qëllimin tonë dhe të bëhemi udhëheqës më të mirë**. Lori flet për bekimet që marrim kur e ndjekim këshillën e profetit. Të rinj e të reja të tjera në moshë madhore tregojnë përvojat e tyre për shërbimin në tempull, dhënien e shërbesës, historinë familjare dhe punën misionare. Dhe ne tregojmë një shembull nga një i ri në moshë madhore në Kaledonian e Re që ilustron mënyrën se si **anëtarët në moshë të re janë duke e bërë punën e Zotit në zona më të vogla të Kishës**.

Kudo ku jeni dhe cilatdo qofshin rrethanat tuaja, **ju mund të sillni një ndryshim më të madh në mbledhjen e Izraelit nga sa mund të mendoni**. Si të rinj e të reja në moshë madhore, ne jemi udhëheqësit dhe udhëheqëset e ardhshme të kësaj Kise. Dhe shkëndija e përpjekjeve tona sot do të ndezë dhe do të përhapë dritën e ungjillit kudo në botë nesër.

Sinqerisht,

Çejkëll Uordlei dhe Mindi Selu

Redaktorët e pjesës kushtuar të rinjve e të rejave në moshë madhore të Revistave të Kishës

FOTOGRAFIA NG WESTON C. COLTON

Mënyra se si të Rinjtë dhe të Rejat në Moshë Madhore po Sjellin një Ndryshim në Rivendosjen e Vazhdueshme

Të rinjtë e të rejat në moshë madhore kanë pasur gjithmonë një rol të rëndësishëm në punën e shpëtimit.

Kurdoherë që dëgjoni një ftesë nga një udhëheqës i Kishës për të marrë pjesë në Rivendosjen e vazhdueshme ose të ndihmoni për ta mbledhur Izraelin, a mendoni ndonjëherë: “Çfarë mund të bëj unë? Jam vetëm një njeri”, “Jam shumë i ri ose e re”, “Nuk jam ende i/e martuar” ose “Nuk di mjaftueshëm. Çfarë ndryshimi mund të sillja unë?”

Secilit prej nesh, herë pas here, i kalojnë këto mendime nëpër mendje. Por përpiquni ta shuani atë dyshim teksa lexoni disa nga fjalitë vijuese:

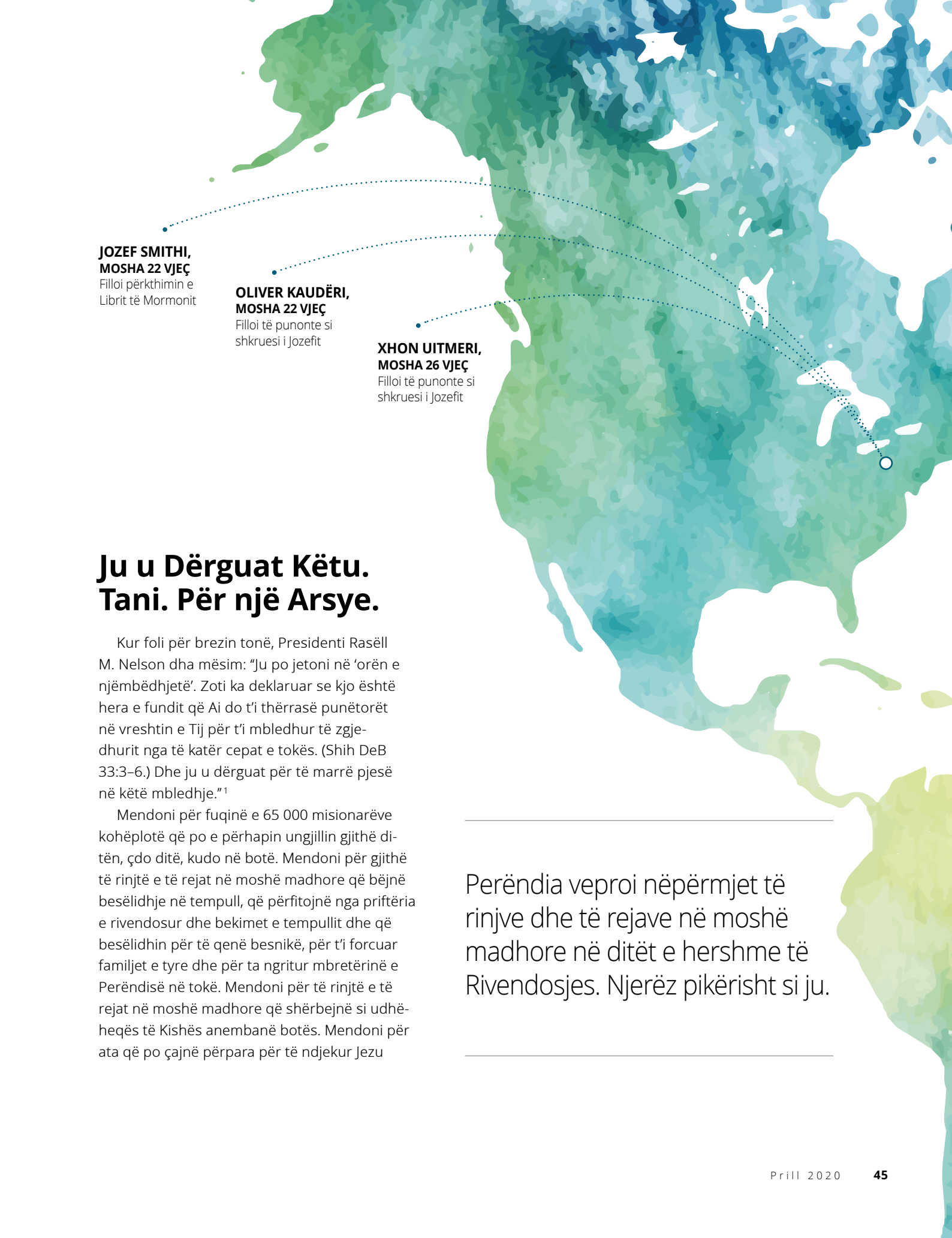
- Jozef Smithi ishte vetëm 22 vjeç kur filloi të përkthente Librin e Mormonit.
- Oliver Kaudëri ishte gjithashtu 22 vjeç dhe Xhon Uitmeri ishte 26 vjeç (dhe të dy ata ishin beqarë!) kur filluan të punonin si shkruar të Jozefit.
- Në vitin 1835, kur u thirr Kuorumi i parë i Dymbëdhjetë Apostujve, ata kishin moshën nga 23 deri në 35 vjeç.
- Shumë prej shenjtorëve të hershëm që u bashkuan me Kishën dhe e përhapën ungjillin, ishin të rinj e të reja në moshë madhore.

Në tërësi, Perëndia veproi nëpërmjet të rinjve dhe të rejave në moshë madhore në ditët e hershme të Rivendosjes së ungjillit të Jezu Krishtit.

Njerëz pikërisht si ju.

Lëreni këtë ide të gjejë vend te ju.

Kisha nuk do të ishte përhapur anembanë botës sot nëse gjithsecili do të mendonte se nuk mund të sillte një ndryshim. Dhe ju – po, ju! – jeni pjesë e një brezi të zgjedhur për të vazhduar rivendosjen dhe udhëheqjen e Kishës së Jezu Krishtit sot.

**JOZEF SMITHI,
MOSHA 22 VJEÇ**
Filloi përkthimin e
Librit të Mormonit

**OLIVER KAUDËRI,
MOSHA 22 VJEÇ**
Filloi të punonte si
shkruesi i Jozefit

**XHON UITMERI,
MOSHA 26 VJEÇ**
Filloi të punonte si
shkruesi i Jozefit

Ju u Dërguat Këtu. Tani. Për një Arsyë.

Kur foli për brezin tonë, Presidenti Rasëll M. Nelson dha mësim: “Ju po jetoni në ‘orën e njëmbëdhjetë’. Zoti ka deklaruar se kjo është hera e fundit që Ai do t’i thërrasë punëtorët në vreshtin e Tij për t’i mbledhur të zgjedhurit nga të katër cepat e tokës. (Shih DeB 33:3–6.) Dhe ju u dërguat për të marrë pjesë në këtë mbledhje.”¹

Mendoni për fuqinë e 65 000 misionarëve kohëplotë që po e përhapin ungjillin gjithë ditën, çdo ditë, kudo në botë. Mendoni për gjithë të rinjtë e të rejat në moshë madhore që bëjnë besëlidhje në tempull, që përfitojnë nga priftëria e rivendosur dhe bekimet e tempullit dhe që besëlidhin për të qenë besnikë, për t’i forcuar familjet e tyre dhe për ta ngritur mbretërinë e Perëndisë në tokë. Mendoni për të rinjtë e të rejat në moshë madhore që shërbejnë si udhëheqës të Kishës anembanë botës. Mendoni për ata që po çajnë përpara për të ndjekur Jezu

Perëndia veproi nëpërmjet të rinjve dhe të rejavë në moshë madhore në ditët e hershme të Rivendosjes. Njerëz pikërisht si ju.

Rivendosja
ka të bëjë
me kërkimin
e zbulesës.

VENELA VAKAPALI,
MOSHA 22 VJEÇE, INDI

Krishtin pavarësisht nga të gjitha pengesat kundër tyre. Të rinjtë e të rejtat në moshë madhore kanë qenë një pjesë jetike e Rivendosjes që nga fillimi. Dhe Rivendosja e vazhdueshme ka qenë një pjesë jetike e jetës së anëtarëve të panumërt, të rinj e të reja në moshë madhore të Kishës.

Çfarë Domethënie Ka për Mua Rivendosja

Për shumë prej nesh, pjesëmarrja jonë në Rivendosje buron nga ajo që na ka mësuar. Për Venela Vakapalin, një e re në moshë madhore e kthyer në besim nga Andra Prandeshi në Indi, "Rivendosja ka të bëjë me kërkimin e zbulesës. Jozef Smithi kërkoi zbulesë në pyll. Ai u këshillua me Zotin, ai priti për përgjigjen, ai ishte i duruar. Kjo është ajo që më pëlqen shumë." Venela shpjegon: "Përpara se të dëgjoja për Rivendosjen, nuk dija shumë rreth kërkimit të zbulesës. Një nga gjërat e mrekullueshme që më mahniti, është sasia e madhe e kohës që shpenzoi ai për të

Kaq shumë njohuri që vjen me Rivendosjen, e bën jetën time më të lehtë dhe më pak stresuese.

XHEJKËB ROBERTS,
MOSHA 29 VJEÇ, SHTETET E BASHKUARA

marrë zbulesë nga Perëndia. Kjo është ajo që mësova nga Rivendosja."

Ema dhe Xhejkëb Roberts, një çift i ri nga Juta, SHBA, pajtohen me idenë që Rivendosja ka të bëjë me "zbulesën e vazhdueshme" – për veten tonë dhe për botën – "që ne të mund të kemi një profet, një zëdhënës nga Perëndia këtu në tokë, për t'u siguruar se çfarëdo sfidash që sjell bota, ne kemi dikë që është duke punuar dhe duke u lutur e duke bashkëbiseduar me Perëndinë, për t'u siguruar që ne të jemi të përgatitur dhe të aftë të përballemi me çfarëdo sfide që sjell bota teksa ajo ndryshon".

"Kjo sasi e madhe njohurie që vjen me Rivendosjen, e bën jetën time më të lehtë dhe më pak stresuese", thotë Xhejkëbi. E gjitha vjen me një siguri "se ka një Perëndi që na do dhe kujdeset për ne", thotë Ema. "Qëllimi i Tij është lumturia jonë. Si të rinj e të reja në moshë madhore, ne mund t'i mirëbesojmë plotësisht Atij dhe ta ndjekim Atë ngaqë e dimë se synimi i Tij është lumturia jonë. Ne e dimë se jemi qenie të përjetshme dhe kjo më jep shumë shpresë e besim, se çfarëdo gjëje që bëj tani dhe çfarëdo gabimesh që bëj tani, unë prapë mund të pendohem dhe e kam këtë kohë për të përparuar e për të mësuar."

Ajo lloj sigurie e ndihmoi gjithashtu Ramona Morrisin, një të re në moshë

Rivendosja u sjell paqe atyre që pyesin për jetën e tyre dhe planin e Perëndisë për ta.

RAMONA MORRIS,
MOSHA 28 VJEÇE, BARBADOS

madhore nga Barbadosi, kur ajo mësoi fillimisht për Rivendosjen. Mes gjërave të tjera, ajo fitoi një dëshmi se “Ati Qiellor është atje për ne. Rivendosja thjesht u sjell paqe atyre që pyesin për jetën e tyre dhe planin e Perëndisë për ta”.

Por edhe pse të kuptuarit e Rivendosjes ka sjellë qartësi në jetën e saj, ajo gjithashtu e pranon se “të qenit kaq larg nga zyrat qendrore të Kishës, e bën të vështirë të lidhesh me ungjillin, por për shkak se kam pasur një dëshmi të fortë të ungjillit të rivendosur, e di se edhe për aq larg sa jam, unë ende mund të ndihem si pjesë e Rivendosjes, se nuk jam vetëm”.

Dhe ajo nuk është vetëm. Të rinjtë e të rejat në moshë madhore kudo në botë janë duke marrë pjesë në Rivendosje nëpërmjet shërbimit në tempull, historisë familjare dhe punës misionare. Me kuptimin e zbulësës vetjake të cilën e marrim nga të mësuarit rreth Vegimit të Parë të Jozef Smithit dhe Rivendosjes, ne të gjithë mund të vazhdojmë të kërkojmë të dimë vullnetin e Perëndisë dhe se çfarë roli mund të luajmë në Rivendosjen e vazhdueshme.

Të Rinjtë dhe Të Rejat në Moshë Madhore Duke Udhëhequr Kishën

Mund të jemi të rinj e të reja në moshë madhore, por ne mund të jemi udhëheqës në Kishë tani. Pavarësisht se është anëtarja e vetme e Kishës në familjen e saj, Janka Toroni nga Gijori në Hungari, është forcuar nga pjesëmarrja me të rinjtë dhe të rejat në moshë madhore në aspekte të tjera të Rivendosjes: “Një grup miqsh të mi kanë shkuar në misione dhe ka qenë e mrekullueshme të shohësh përparimin e tyre, dhe pastaj ata kthehen dhe rriten aq shumë nëpërmjet gjithë përvojave të tyre. Është një përvojë e mrekullueshme për të gjithë ne. Dhe është gjithmonë e mahnitshme t’i shoh miqtë e mi të rinj e të reja beqare në moshë madhore të shërbejnë në thirrjet e tyre dhe ndonjëherë madje të shoh mundësitë që i krijojnë vetes, si për shembull të dalin vullnetarë për të qenë këshilltarë në konferencat e FSY-së (Për Forcën e Rinisë). Mendoj se Rivendosja nuk ka të bëjë gjithmonë me të mësuarit e njerëzve rreth ungjillit – ka të bëjë me forcimin e anëtarëve që kemi.”

Rivendosja ka të bëjë me forcimin e anëtarëve që kemi.

JANKA TORONI,
MOSHA 24 VJEÇE, HUNGARI

Për mua, pjesëmarrja në Rivendosje është që t'i ndihmoj brezat e ardhshëm të kuptojnë se si ungjilli mund t'i ndihmojë ata dhe të tjerët në jetën e tyre.

STEFANI XHOZEF,
MOSHA 28 VJEÇE, AUSTRALI

Të rinjtë e të rejat në moshë madhore në Hungari e kuptojnë se ata janë udhëheqësit e ardhshëm të Kishës. “Ne jemi të nevojshëm dhe kemi nevojë të ngrihemi në lartësinë e detyrës, e cila ndonjëherë është rraskapitëse”, pranon Janka. “Zoti po e përshpejton punën dhe ne jemi pjesë e saj. Ndonjëherë ne mendojmë: ‘Si supozohet që ta bëj këtë?’ Por është e mrekullueshme të shohësh se udhëheqësit tanë kanë kaq shumë mirëbesim te ne. Është nxitëse për ata që e duan Kishën dhe kanë një dëshmi të fortë, ngaqë e dinë se një ditë ne do të mbahe mi përgjegjës. Ne duhet të marrim përgjegjësi për vetë përparimin tonë shpirtëror.”

Shon dhe Stefani Xhozefi nga Australia Perëndimore marrin pjesë në Rivendosje duke i këshilluar të rinjtë e të rejat në lagjen e tyre. “Për mua, pjesëmarrja në Rivendosje është që t'i ndihmoj brezat e ardhshëm të kuptojnë se çfarë është ungjilli dhe se si mund t'i ndihmojë ata dhe të tjerët në jetën e tyre”, thotë Stefania. “Ne mund të ndihmojmë në krijimin e një themeli më të fortë për Kishën në vendin tonë më vonë.”

“Ne duam t'i ndihmojmë të rinjtë e të rejat të marrin dëshmi për Librin e Mormonit e Jozef

Smithin dhe të kuptojnë vetë se ata janë me të vërtetë fëmijë të Perëndisë”, shpjegon Shoni. “Nuk duam që ajo të jetë diçka për të cilën ata thjesht kënduan në Fillore – ne duam që ta dinë se në fakt kjo është e vërtetë.”

Sa për Venelën, të jetuarit e ungjillit në Indi nuk është gjithmonë i lehtë, por ajo e di se forca e të rinjve dhe të rejave anëtare në moshë madhore atje do t'i frymëzojë të tjerët dhe do të ndihmojë në çuarjen përpara të Rivendosjes. “Këtu, të gjithë të rinjtë e të rejat në moshë madhore janë shumë besnikë. Ata kërkojnë mundësi për ta tre-guar dëshminë e tyre”, thotë ajo. “Ne jemi si pionierë në Indi. Ne vijmë nga vende të ndryshme dhe disa prej nesh madje largohemi nga familjet tona. Jeta mund të jetë sfiduese këtu, por ne prapë zgjedhim ta jetojmë ungjillin. Shkrimet e shenjta më japin shumë shpresë, forcë e kurajë.”

Pavarësisht se ku jemi, si të rinj e të reja në moshë madhore, ne mund të vazhdojmë të kemi një ndikim të fuqishëm në Rivendosjen e vazhdueshme nëpërmjet besimit dhe zotimit tonë ndaj ungjillit.

E Ardhmja e Kishës: Është në Dorën Tonë

Ne jemi e ardhmja e Kishës. Jemi në betejën e fundit. Ati Qiellor mbështetet te ne për ta ndihmuar Atë të bëjë punën e Tij – punën e Tij që e ndryshon jetën përjetësisht. Ai e di se ne jemi mjaft të fortë sa të vazhdojmë të çajmë përpara dhe të luftojmë kundër çdo gjëje me të cilën kundërshtari përpiqet të na tundojë e mashtrtojë. Dhe Satani po dëshpërohet. Ai e di se po lufton një betejë të cilën e ka humbur ngaqë puna e Zotit do të triumfojë.

“Ne e dimë se Zoti po e përshpejton punën dhe askush nuk mund ta ndalojë”, thotë Janka. “Ne e dimë se do të ndodhë gjithsesi. Por duhet të vendosim nëse do të jemi pjesë e saj dhe do të ndihmojmë për ta çuar përpara atë, apo do të shohim si spektatorë. Ne kemi lirinë e zgjedhjes të jemi pjesë e saj dhe ne kemi dëshminë që të jemi në gjendje të zgjedhim të drejtën dhe të zgjedhim ta ndjekim Krishtin. Ne duhet të jemi pjesë e saj.”

Pra, është në dorën tonë që të zgjedhim se në cilën anë jemi.

Është në dorën tonë që të kemi kurajë për të qëndruar për atë që besojmë.

Është në dorën tonë që të kërkojmë zbulësë vetjake për jetën tonë.

Është në dorën tonë që t'i lejojmë sfidat e vështira që ndeshim, të na e forcojnë besimin tonë te Shpëtimtari.

Është në dorën tonë që ta ndjekim Atë dhe të bëjmë gjithçka që mundemi për t'i sjellë të tjerët tek Ai.

Është në dorën tonë që të durojmë deri në fund në mënyrën më të mirë që mundemi.

Jemi me të vërtetë në ditët e fundit. Dhe, të udhëhequrit e Kishës në atë që Presidenti Nelson e quan “periudha ungjillore më detyruese në historinë e botës”², tingëllon si një përgjegjësi me të vërtetë dërrmuese. Por mendoni këtë – Ati Qiellor na mirëbesoi mjaftueshëm dhe na ruajti që të jemi në këtë tokë në këtë pikë të veçantë në kohë, në këtë kohë kur përballemi me tundime dhe shpërqendrim të panumërta dhe me kaq shumë opinione kundërshtuese.

Duke na dërguar këtu në periudhën ungjillore më kryesore, Ati Qiellor nuk na vuri në këtë situatë që të dështojmë. Ai e njeh potencialin tonë, forcën tonë, kurajën tonë dhe përfundimisht, Ai e di se ne mund të sjellim një ndryshim në Rivendosjen e Kishës, pavarësisht nga moshë apo gjendja jonë civile. Pavarësisht se sa të pamundura mund të duken sprovat tona apo se sa e pamundur mund të duket të udhëhequrit dhe përhapja e ungjillit anembanë tokës, me Atë në anën tonë, kush vallë mund të luftojë kundër nesh? Ai do të na ndihmojë të arrijmë të pamundurën. ■

SHËNIME

1. Rasëll M. Nelson, “Qëndroni si Mijëvjeçaristë të Vërtetë”, *Liahona*, tetor 2016, f. 48.
2. Rasëll M. Nelson, “Qëndroni si Mijëvjeçaristë të Vërtetë”, *Liahona*, tetor 2016, f. 46.

Ju mund të gjeni më shumë histori për të rinj e të reja në moshë madhore kudo në botë që po marrin pjesë në Rivendosje, në artikullin që lexohet vetëm në formatin elektronik “Gjetja e Gëzimit nga Bërja e Punës së Zotit”.

Unë jam një e kthyer në besim në Kishë.

Një nga gjërat që më tërhoqi që në fillim, ishin aktivitetet për rininë. Edhe tani akoma më pëlqen të shpenzoj kohë me miqtë e Kishës të cilët kanë atë lloj argëtimi që është i mirë dhe lartësues shpirtërisht. Veçanërisht më pëlqen të shkoj me ta çdo javë në Tempullin e Suvës në Fixhi.

Në Fixhi ka shumë trysni nga shoqëria. Në dyqane nuk pyesin shpesh për dokument identifikimi që të blihen alkooli, cigaret dhe gjëra të tilla. Rinia i blen ato gjatë gjithë kohës. Mund të jetë e vështirë të zgjedhim të drejtën.

Njëra nga gjërat që më mbajnë të fortë, janë vëllezërit dhe motrat e mia më të vogla. Unë jam më e madhja, prandaj mendoj për ta çdo herë që tundohej të bëj diçka gabim. Nuk dua që ata të marrin ndonjë vendim të keq ngaqë më shohin mua në fillim duke e bërë atë. Përpara se të vdiste nëna ime, ajo më bëri të premtojta se do të kujdesesha për vëllezërit dhe motrat e mia dhe gjithmonë do të isha atje për ta.

Deri tani unë jam e vetmja anëtare e Kishës ndër vëllezërit dhe motrat e mia. Por lutem për ta çdo ditë. Falënderoj Atin Qiellor që po u jep atyre një ditë tjetër për të jetuar, dhe lutem që ata do ta marrin njohurinë e ungjillit të Tij. Ata më mbajnë të fortë.

Mikajla J., 17 vjeçe, Fixhi

NË KËTË PJESË

52 Forcojeni Besimin Tuaj nëpërmjet Vegimit të Parë
Nga Plaku Nil L. Andersen

56 Një Taksi, një Djalë Shkolle dhe një Përgjigje ndaj Lutjes
Nga Sidni Çime Ihunvo

58 Marrja e Besimit Tim Hap pas Hapi
Nga Plaku Eduard Dubi

62 Pyetje e Përgjigje: Vegimi i Parë dhe Libri i Mormonit

64 Katër Simbole nga Java e Pashkës

**Nga Plaku
Nil L. Andersen,**
i Kuorumit të
Dymbëdhjetë Apostujve

FORCOJENI BESIMIN TUAJ NËPËRMJET VEGIMIT TË PARË

KUR ISHA 16 VJEÇ, udhëtova nga shtëpia ime në Ajdaho për në një konferencë në pjesën lindore të Shteteve të Bashkuara, ku morën pjesë të rinj e të reja nga të gjithë 50 shtetet dhe gati 40 kombe. Përpara asaj kohe, rrallë isha ndodhur në një situatë ku besimi dhe bindjet e mia më veçonin nga të tjerët.

Një mbrëmje në një mjedis grupi joformal, lindi një diskutim rreth disa prej bindjeve dhe praktikave të Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme. Një grup i madh studentësh papritur e kthyen vëmendjen e tyre drejt meje dhe filluan të bënin pyetje, disa prej të cilave ishin kritikuese ndaj bindjeve tona fetare.

Kjo më kapi disi në befasi. Por pasi mendova për një çast, fillova të tregoj disa nga parimet bazë të ungjillit.

Shpjegova se ne kemi një Atë Qiellor, se ne jemi bijtë dhe bijat e Tij dhe se ne jemi në tokë për të zhvilluar besim te Jezu Krishti dhe për ta vënë veten tonë në provë duke zgjedhur të mirën kundrejt të ligës.

Tregimi për këto parime më çoi te dëshmia e Jozef Smithit. Studentët e tjerë nuk kishin pyetur për Jozef Smithin, por unë u gjenda duke shkuar drejt zanafillave përse e besoja atë që besoja. Teksa tregoja për shfaqjen e Atit dhe Birit në Korijen e Shenjtë, papritur të gjithë mbetën të heshtur. Një ndjenjë depërtuese shenjtërie hyri në dhomë dhe një ndjenjë e pamasë e fuqisë shpirtërore pushoi mbi mua dhe fialët e mia.

Pas kësaj, disa studentë më falënderuan për bindjet e mia të forta. Disa edhe pyetën për më shumë informacion

rreth Kishës. Kur u ktheva në dhomën time atë natë, e kuptova se unë isha personi mbi të cilin kjo përvojë pati ndikimin më të madh. E kisha ndier për veten time fuqinë e dhënies së dëshmisë për Perëndinë Atin, Jezu Krishtin dhe Vegimin e Parë.

Që nga ajo përvojë më shumë se 50 vjet më parë, unë kam dëshmuar qindra herë për Atin, Birin dhe Profetin Jozef Smith. Në këto përvoja, e kam ndier vazhdimisht dëshminë vërtetuese të Frymës së Shenjtë.

Do të doja të jepja pesë parime që i kam mësuar nga të kuptuarit tim shpirtëror për Vegimin e Parë. Këto parime e kanë forcuar besimin tim tek Ati ynë Qiellor dhe Biri i Tij i Dashur dhe dëshirën time për t'i ndjekur Ata. Shpresoj që t'ju forcojnë edhe ju.

*Lutem që ju do ta ndiqni
modelin e Jozefit për lutjen,
do të mësoni të vërtetat që
ai mësoi dhe do ta forconi
besimin tuaj tek Ati juaj Qiellor
dhe te Biri i Tij, Jezu Krishti.*

NGA VEGIMI I PARË, NE MËSOJMË SE KËTO QENIE ÇELESTIALE NA NJOHIN PERSONALISHT, PO ASHTU SIÇ E NJIHNIN JOZEFIN.

1. Ati, Biri dhe Fryma e Shenjtë Janë Qenie të Ndara

Për shekuj, studiuesit dhe filozofët fetarë kanë debatuar për natyrën e Perëndisë Atit, Jezu Krishtit dhe Frymës së Shenjtë. Shumë besonin se Ata ishin një qenie. Në sajë të përvojës së Jozefit në Korijen e Shenjtë 200 vjet më parë, ne e dimë të vërtetën absolute rreth natyrës së Perëndisë.

Para së gjithash, Ai jeton! Së dyti, Ati dhe Biri janë dy qenie të veçanta, të

lavdishme, të ringjallura, të ndryshme nga njëri-tjetri. Më vonë, Jozefi mësoi se “Fryma e Shenjtë nuk ka një trup prej mishi e kockash, por është një personazh i Shpirtit. Po të mos ishte kështu, Fryma e Shenjtë nuk mund të banonte në ne” (Doktrina e Besëlidhje 130:22).

2. Ne Jemi Bij dhe Bija të Perëndisë

Nëpërmjet Vegimit të Parë dhe përvojave të tjera, Profeti Jozef Smith

mësoi se Perëndia nuk është njëfarë fuqie e largët që krijoi botën dhe banorët e saj dhe më pas nuk u kujtua më për ta. Në realitet, secili prej nesh është “një bijë [ose bir] e dashur e prindërve qiellorë”¹.

Proklamata mbi familjen shpall: “Të gjitha qeniet njerëzore – meshkuj dhe femra, janë krijuar sipas shëmbëlltyrës së Perëndisë. Secili është një bir ose bijë shpirtërore e dashur e prindërve qiellorë dhe, si i tillë, secili ka një natyrë dhe destinacion hyjnor.”² Ati ynë e ka shpallur me qartësi atë destinacion: “Kjo është vepra ime dhe lavdia ime – të bëj të ndodhë padekësia dhe jeta e përjetshme e njeriut” (Moisiu 1:39).

Identiteti ynë vjen nga Perëndia dhe ne jemi këtu në tokë që të bëhemi më shumë si Ai. Kjo kuptueshmëri që e mora nga Vegimi i Parë, më lejoi mua si i ri, të dija se unë kisha një Atë Qiellor vetjak, i cili më donte dhe dëshironte që unë të kthehesha tek Ai.

3. Ne Mund të Falemi për Mëkatet Tona

Njëri nga shqetësimet e thella të Jozefit ishte që të falej për mëkatet e tij. Në një rrëfim të Vegimit të Parë, Zoti iu drejtua të riut që kërkonte të vërtetën, me këto fjalë: “Jozef, biri im, mëkatet e tua të janë falur. Shko në udhën tënde, sillu sipas statuteve të mia dhe zbatoji urdhërimet e mia. Vër re, unë jam Zoti i lavdisë. Unë u kryqëzova për botën, që të gjithë ata që besojnë në emrin tim, të mund të kenë jetë të përjetshme.”³

Jozefi mësoi se nëpërmjet Shlyerjes së Jezu Krishtit, ai mund të falej për mëkatet e tij dhe të bëhej i pastër e i kulluar përpara Perëndisë. Atij iu dha një ditori

e sigurt se Jezu Krishti mori mbi veten e Tij mëkatet dhe barrët e të gjithë atyre që kanë jetuar ndonjëherë dhe do të jetojnë ndonjëherë në tokë.

Nga Vegimi i Parë ne mësojmë se në saje të hirit të Shpëtimtarit tonë, Jezu Krishtit, edhe ne mund të falemi për mëkatet tona dhe një ditë të qëndrojmë të pastër përpara Atit.

4. Ati Ynë Qiellor i Dëgjon dhe u Përgjigjet Lutjeve Tona

Në korije atë ditë të vitit 1820, Jozefi mësoi se Ati Qiellor i dëgjon dhe u përgjigjet lutjeve. Më vonë, Jozefi tha: "Kisha besim të plotë në marrjen e një manifestimi hyjnor, sikurse kisha marrë më përpara" (Joseph Smith – Historia 1:29). Shembulli i tij na mëson se ne mund t'i afrohem Atit tonë Qiellor në lutje për të marrë vetë përgjigjet tona.

Jozefi e përsëriti këtë model lutjeje herë pas here. Pati besim se Zoti do t'i dëgjonte lutjet e tij dhe do t'i jepte përgjigje për to. Ai lut për gjëra që ju ka të ngjarë të jeni lutur.

U lut për urtësi (shih Joseph Smith – Historia 1:12–13).

U lut për pagëzim (shih Joseph Smith – Historia 1:68).

U lut për çlirim (shih Doktrina e Besëlidhje 121:1–4).

U lut për misionarët (shih Doktrina e Besëlidhje 109:22).

U lut për Kishën, për anëtarët e saj dhe për udhëheqësit e saj (shih Doktrina e Besëlidhje 109:71–76).

Dhe u lut për familjen e tij (shih Doktrina e Besëlidhje 109:68–69).

Ky është një model për ne. Jozefi na tregoi se ne të gjithë mund të shkojmë tek Ati ynë në lutje.

5. Ati dhe Biri na Njohin Personalisht

Nga Vegimi i Parë, ne mësojmë se këto Qenie çelestiale na njohin personalisht, po ashtu siç e njihnin Jozefin. Ati e thirri Jozefin me emër dhe "duke treguar tjetrin", tha: "*Ky është Biri Im i Dashur. Dëgjoje Atë!*" (Joseph Smith – Historia 1:17).

Ati dhe Biri i dinin nevojat, shqetësimet dhe dëshirat e Jozefit, ashtu sikurse Ata i dinë tonat. Ata gjithashtu i dinë sukseset dhe hidhërimet tona.

Në rininë time, unë u luta për shumë gjëra. Tani teksa e hedh vështrimin pas, disa nga ato gjëra nuk duken aq të rëndësishme. Por ishin të rëndësishme për mua atëherë dhe unë e kuptova që në moshë të vogël se kisha një Atë në Qiell i cili po më dëgjonte. Nuk merrja gjithmonë përgjigje të menjëhershme, por e ndieja se në vetë kohën e Tij dhe sipas vetë mënyrës së Tij, Ai do ta plotësonte lutjen time sipas mënyrës që ishte e drejtë për mua.

Kini vetëbesim dhe mirëbesim se Perëndia do t'ju flasë. Besoni tek ato ndjenja që ju vijnë thellë në zemrën tuaj. Arrita të besoj te lutja dhe ta kuptoj fuqinë e saj, sepse i dija përvojat e Profetit Jozef Smith. E dija se Perëndia e dinte emrin tim dhe se Ai do të më përgjigjej, ashtu siç Ai e di emrin tuaj dhe do t'ju përgjigjet juve.

Dëshmia

Për shumicën e 68 vjetëve që kam jetuar në tokë, unë e kam vënë në provë modelin e Jozefit për lutjen. Si të gjithë dishepujt e vërtetë të Shpëtimtarit, unë gjithashtu kam marrë përgjigje nga qielli. Unë e di që Jezusi është Krishti. Ai është Biri i Perëndisë. Ai u ringjall dhe jeton sot.

Ai ka fuqinë për t'i falur mëkatet tona. Nëpërmjet besimit, bindjes dhe pendimit tonë, Ai mund të na kthejë në mënyrë të sigurt në shtëpinë tonë qiellore.

Si Apostulli i Zotit Jezu Krisht dhe si dëshmitari i Tij i shuguruar, unë dëshmoj me siguri dhe bindje të pohuar nga Shpirti i Shenjtë se Ati dhe Biri iu shfaqën Jozef Smithit në Korijen e Shenjtë. Lutem që ju do ta ndiqni modelin e Jozefit për lutjen, do të mësoni të vërtetat që ai mësoi, dhe do ta forconi besimin tuaj tek Ati juaj Qiellor dhe te Biri i Tij, Jezu Krishti. ■

SHËNIME

1. "Tema e Të Rejave" youngwomen.ChurchofJesusChrist.org.
2. "Familja: Një Proklamata drejtuar Botës", *Liahona*, maj 2017, f. 145.
3. "Joseph Smith's Accounts of the First Vision" ["Rrëfimet e Jozef Smithit për Vegimin e Parë"], josephsmithpapers.org.

Një **TAKSI**, një **DJALË SHKOLLE** dhe një **PËRGJIGJE NDAJ** **LUTJES**

*Patëm një nxitje që do ta
gjenim atë, pra, përse nuk
po funksiononte ajo?*

ILUSTRIMI NGA COREY EGBERT

Nga Sidni Çime Ihunvo

Një ditë, shokut tim misionar dhe mua na u dha një referim që t'i jepnim mësim një burri i cili jetonte në një fshat të quajtur Tema, pranë qytetit të bukur të Akrës në Ganë. Numrat e vënë shtëpive në atë fshat nuk ishin mjaft të saktë, prandaj na dhanë një përshkrim në letër që të na ndihmonte ta gjenim shtëpinë.

Kur mbërritëm në fshat, ne i ndoqëm udhëzimet por nuk mund ta gjenim burrin ngaqë dukej se kishte shumë shtëpi që i përngjanin po atij përshkrimi. Duke u ndier të pështjelluar, ne vendosëm të trokitnim në dyer nëpër lagje që të pyesnim, por askush nuk dukej se e njihje burrin që po kërkonim. Pata nxitjen t'i kërkoja ndihmë Atit Qiellor.

Pasi u lutëm, pata ndjenjën se do ta gjenim burrin që po kërkonim, prandaj i shtuam përpjekjet tona. Prapë nuk e gjetëm. U lodhëm dhe vendosëm të ktheheshim në zonën ku bënim punë misionare, sepse kishim takime të tjera. Kur mbërritëm te vendi i parkimit të taksive, shoferi i taksisë që na kishte sjellë në fshat, e pa vështirimin e zhgënjyer në fytyrat tona dhe pyeti nëse e kishim gjetur personin që po kërkonim. Përgjigjja jonë ishte, sigurisht, jo.

Ai sugjeroi që të shkonim te një shkollë që ishte në cep të rrugës dhe të pyetnim atje. I thamë atij se nuk ishte përshkrimi që na ishte dhënë, por ai nguli këmbë. Dolëm nga taksia dhe u drejtua për te shkolla – jo ngaqë menduam se do të gjenim dikë, por thjesht që ta kënaqnim mikun tonë të shqetësuar.

Kur filluam të ecnim drejt godinës së administratës së shkollës, një djalë i vogël erdhi duke vrapuar drejt nesh. Ai buzëqeshi dhe na tha se ai dhe vëllai i tij ishin të vetmit anëtarë të Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme që jetonin në këtë zonë dhe se ai mund të na ndihmonte.

Unë dhe shoku im e vështruam njëri-tjetrin gjithë habi. Ishte një mrekulli. Djali na ndihmoi ta gjenim burrin që po kërkonim, dhe më së fundi ai e pranoi ungjillin dhe u pagëzua.

Kjo përvojë më mësoi se Ati Qiellor u përgjigjet lutjeve në vetë kohën e Tij dhe sipas vetë mënyrës së Tij. Kur nuk marrim përgjigje të menjëhershme për lutjet tona, ne mund të ushtrojmë besim tek Ai dhe të mësojmë të jemi të duruar. ■

Autori jeton në Rivers-Stejt, Nigeri.

Nga Plaku Eduard Dubi,
i Të Shtatëdhjetëve

Marrja e Besimit

Tim Hap
pas Hapi

*Kërkon kohë
të marrësh një
dëshmi. Shpesh kërkon
përvoja të vogla të cilat
mbledhen së bashku.*

Një nga çastet vendimtare në jetën time ndodhi për mua në moshën 10-vjeçare kur kalova dy javë duke mësuar doktrinën katolike në Misionin Katolik Roman të Loretos, rreth 32 km larg nga shtëpia ime në fshatin Silobela në Zimbabve. Kam arritur ta njoh e ta dua Shpëtimtarin Jezu Krisht dhe të shoh te Zoti nëpërmjet këtyre mësimave dhe mbresave të hershme.

Kur isha në godinën e kishës katolike, pashë piktura me skena nga jeta e Shpëtimtarit të pikturuara në mur: skena nga lindja e Jezu Krishtit, mësimdhënia në tempull, lutja në Kopshtin e Gjetsemanit, mbartja e kryqit drejt Kalvarit, kryqëzimi në Golgota dhe Ringjallja e Tij. Më bënin vërtet të ndihesha i trishtuar kur i shihja ato gozhdë e gjemba. Në kohën kur arrita te piktura e Kryqëzimit, sytë e mi u mbushën me lot. Dhe çdo herë qaja dhe thosha: “Ej, Ai vërtet vuajti shumë, pikërisht për mua”.

Gjatë ceremonisë së konfirmimit, njëri nga priftërinjtë i hodhi sytë nga unë dhe

tha: “Ju jeni drita e botës” (Mateu 5:14).

Më pas, duke treguar me gisht një qiri të ndezur, ai citoi fjalët e Shpëtimtarit: “Ash-tu le të shndritë drita juaj para njerëzve, që të shohin veprat tuaja të mira dhe ta lëvdojnë Atin tuaj që është në qiej” (Mateu 5:16).

Teksa mësoja më shumë për Jezusin, unë fillova të dëshiroja t’u jepja shërbim të tjerëve. Për shembull, na duhej të merrnim ujë tetë kilometra larg nga fshati ynë. Shpesh, gratë në fshat, përfshirë nënën time, do të mbanin mbi kokë një enë 20-litërshe të mbushur me ujë. Pas përvojës sime në seminarin katolik, unë shpesh shtyja një enë 200-litërshe me ujë për të ndihmuar nënën dhe gjithashtu ndihmoja dy të veja të tjera që ishin fqinjat tona. Më kujtohet ndjenja e mirë që e kisha sa herë që i ndihmoja të tjerët.

Këto përvoja më ndihmuan ta zhvilloja besimin tim tek Ati Qiellor e Jezu Krishti dhe tërthorazi më përgatitën për të pranuar ungjillin e Jezu Krishtit kur isha 22 vjeç.

MARRJA E LIBRIT TË MORMONIT

Unë u rrita gjatë një kohe ndryshimi në vendin tim. Pakica e bardhë, e udhëhequr nga Ian Smithi, shpalli pavarësinë nga Britania në vitin 1965. Kjo nxiti sanksione nga Kombet e Bashkuara dhe filluan vitet e luftës civile që zgjatën deri në vitin 1980, vit i cili shënoi pavarësinë e Zimbabvesë. Kur e mbarova shkollimin tim, u shpërngula në një qytet që të punoja dhe nuk frekuentova asnjë kishë për disa vjet.

Një ditë po luaja me djemtë e shefit tim. Ata ishin nëntë dhe shtatë vjeç. Ata thanë: “Ti e di se babai ynë është presidenti i degës në Kishën tonë”. Më shpjeguan se çfarë është një president dege dhe, pa menduar, thashë: “Babai juaj nuk do të shkojë në qiell”. E kuptova se kisha bërë një gabim të madh dhe me dëshpërim mendova se çfarë mund t’u thosha që t’i bëja ta harronin komentin tim. Në fund të ditës, kur e panë babanë e tyre, ata vrapuan drejt tij dhe i përsëritën atë që kisha thënë. Mendova se do ta humbisja punën.

Shefi im më kishte treguar më parë një xhakëtë nga koha kur kishte qenë në ushtri, që tregonte se kishte vrarë njerëz. Kjo ishte arsyeja përse e kisha thënë atë gjë. Në një mënyrë shumë të qetë, ai më pyeti përse e thashë atë gjë. Unë thashë: “Shef, ju kujtohet, më thatë që vratë njerëz në luftë. Në Bibël thuhet: ‘Mos vrit’.”

Më pyeti se cilën kishë frekuentoja. I thashë se më parë shkoja në Kishën Kato- like, por nuk kisha shkuar për shtatë vjet. Ai më tregoi përvoja në Dhiatën e Vjetër rreth luftërave e forcave kundërshtare dhe më pas më dha një kopje të Librit të Mormonit. Isha kaq i gëzuar që nuk e humba punën.

Ai ma dha Librin e Mormonit në vitin 1981, por nuk e lexova ose as që e hapa për dy vjet. Një të diel, kur shokët e mi kishin ikur, nuk kisha ç’të bëja prandaj e mora librin dhe shkova në një stacion treni aty pranë dhe lexova. Kur lexoja atë ditë, mund ta ndieja shtysën për të bërë mirë, por gjëja që më preku vërtet më vonë në leximin tim ishte 3 Nefi 11.

Lexova për nefitët që ishin ende gjallë, të cilët kishin kaluar përmes luftërave e tra- zirave dhe më pas Shpëtimtari Jezu Krisht iu shfaq atyre.

Atdheu im kishte kaluar vetë një luftë për 15 vjet. Shumë prej njerëzve me të cilët u rrita në fshatin tim, kishin shkuar në luftë dhe nuk ia dolën të ktheheshin. Të tjerë njerëz ishin gjymtuar për gjithë jetën.

Prandaj, ndërkohë që lexoja rreth nefitëve, ndjeva sikur Shpëtimtari Jezu Krisht po më afrohej mua kur tha: “Ngri- huni dhe ejani tek unë, që të mund . . . të ndieni gjurmët e gozhdëve në duart e mia dhe në këmbët e mia, që ju të dini se unë jam Perëndia i Izraelit dhe Perëndia i tërë tokës” (3 Nefi 11:14).

Ndjeva sikur Ai po më afrohej mua personalisht duke më ftuar që të vija tek Ai. E kuptova se mund ta bëja këtë gjë. Ajo kuptueshmëri ndryshoi gjithçka.

MARRJA E DËSHMISË SIME

M’u deshën disa muaj që të merrja guximin të shkoja në kishë. E dija se ku

ishte kisha, por nuk kishte misionarë në degën tonë të vogël. Në shkurt 1984, hyra brenda godinës kishtare në Kuekue. Doja të dilja jashtë menjëherë. Nuk isha i sigurt se përkitja atje dhe u ula në fund, gati që të dilja me të shpejtë. Pas veprim- tarive të fillimit të mbledhjes, presidenti i degës, Majk Aleni, dha dëshminë e tij rreth Shpëtimtarit Jezu Krisht dhe Librit të Mormonit. Ndjeva lidhje me atë dëshmi. Personi pasues gjithashtu dha dëshmi- në e tij rreth Shpëtimtarit dhe Librit të Mormonit dhe kështu bëri personi i tretë. Isha shumë i lumtur. Nuk mund ta gjeja guximin që të shkoja te foltorja, kështu që u ngrita në këmbë atje ku isha dhe thashë: “E dua Jezusin. Jam duke e lexuar Librin e Mormonit.” Dhe u ula. Ai ishte fillimi i dëshmisë sime.

Ato dëshmi ishin mënyra se si Zoti m’u afrua mua, sepse më ndihmoi të ndieja se përkitja atje. E ndjeva se këta ishin vëllezërit dhe motrat e mia. Gjatë ditëve në vazhdim u luta për ta dhe që të më pranonin. Atje u takova

**Kam mësuar se qenia
dishepull është një
proces dhe ne kemi
nevojë të vazhdojmë
të ecim përpara.**

me anëtarë
që ishin kaq da-
shamirës dhe që
më ndihmuan.

Shumë gjëra
ndodhën atë ditë kur
hyra brenda godinës së
kishës. Pyes veten se çfarë
do të kishte ndodhur nëse ata
anëtarë nuk do t'i kishin dhënë
dëshmitë e tyre. Asnjëherë nuk i
dihet nëse ka ndonjë njeri që po has
vështirësi. Kur ngriheni dhe thoni atë
që ndieni, mund të jetë pikërisht ajo që
dikush ka nevojë të dëgjojë.

Jepini dëshmitë tuaja shpesh. Kur e
bëni, ju forconi veten tuaj dhe të tjerët
përreth jush. Mbrojeni atë që e dini. Kur
e ndiqni këshillën nga Libri i Mormonit, ju
do të afroheni më pranë Shpëtimtarit.

AFROHUNI PRANË SHPËTIMTARIT

Koha që kalova në Misionin Katolik
Roman të Loretos, më hapi udhën për t'u
bërë dishepull i Shpëtimtarit Jezu Krisht.

Që nga ajo kohë kam mësuar se qenia
dishepull është një proces dhe ne kemi
nevojë të vazhdojmë të ecim përpara
pavarësisht nga dobësia dhe kufizimet
tona. Kur e përqafojmë ftesën: "Jini, pra,
të përkryer, ashtu siç është i përsosur
Ati juaj, që është në qiej" (Mateu 5:48),
ne do të përparojmë drejt jetës së
përvetshme "rresht pas rreshti, parim
pas parimi" (shih Doktrina e Besëlidhje
98:12).

E dimë se udha nuk do të jetë
gjithmonë e lehtë dhe ne do të përje-
tojmë disa vështirësi e dëshpërim gjatë
procesit, por të shohim te Zoti është e
vetmja mënyrë për të gjetur paqe në
jetën tonë.

Shlyerja e Shpëtimtarit Jezu Krisht
është gjithçka për mua. Unë e di që
Shpëtimtari po afrohet drejt nesh. Na
nevojitet ta ngremë lart vështrimin, ta
ndjekim Atë dhe t'u afrohem të tjerëve
për t'i lartësuar ata, ashtu si Ai na afro-
het dhe na lartëson ne. ■

Çfarë thoni kur miqtë tuaj nuk besojnë se Vegimi i Parë mund të ndodhte?

*“Nëpërmjet zbulesës
vetjake, ju mund
të merrni vetë
dëshminë tuaj se
Libri i Mormonit
është fjala e
Perëndisë, se Jozef
Smithi është një
profet dhe se kjo
është Kisha e Zotit.
Pavarësisht nga ajo
që mund të thonë
ose bëjnë të tjerët,
askush nuk mund ta
largojë asnjëherë një
dëshmi të lindur në
zemrën dhe mendjen
tuaj për atë që është
e vërtetë.”*

Presidenti Rasëll M. Nelson,
“Zbulesë për Kishën, Zbulesë për
Jetën Tonë”, *Liahona*, maj 2018, f. 95.

Zhvilloni Besim

Me pyetjet shpirtërore,
nuk na nevojitet vetëm
logjika; na nevojitet edhe
të kemi besim që të dimë
se faktikisht Vegimi i Parë
mund të ndodhte. Ne mund ta zhvilloj-
më atë besim duke i kërkuar Atit Qiellor
dhe duke dëgjuar Shpirtin.

Xhulia B., 17 vjeçe, Kaliforni, SHBA

Studioni Shkrimet e Shenjta

Kërkojuni miqve tuaj të studiojnë Biblën.
Nëse besojnë se ajo është fjala e Perën-
disë, atëherë ata duhet të besojnë se
Perëndia vërtet na flet sot nëpërmjet ve-
gimeve të tilla si Vegimi i Parë, sepse Ai
bëri të njëjtën gjë me Adamin, Moisiun,
Isaian dhe profetë të tjerë në shumë
mënyra të ndryshme.

*Plaku [Eldëri] Muanda, 22 vjeç,
Misioni i Nairobit, Kenia*

Pyeteni Perëndinë

Fakti që braktisja zgjati
për qindra vjet, nuk do të
thotë që Perëndia reshti
së shfaquri vegime. Na ne-
vojitet të kemi një zemër
të përlurur dhe t'i kërkojmë Perëndisë me
qëllim të vërtetë dhe çiltërsi të zemrës,
siç bëri Jozef Smithi.

*Xheremi E., 19 vjeç, Kinshasa,
Republika Demokratike e Kongos*

Besoni te Perëndia

Do t'i pyetja miqtë e mi:
 "A besoni te Perëndia?
 A besoni se Ai i krijoi të
 gjitha gjërat? A besoni se
 Ai iu shfaq profetëve në

kohët e lashta? Dhe nëse e besoni atë,
 përse nuk besoni se është e mundur
 tani? Është e mundur."

Sara M., 16 vjeçe, Jutë, SHBA

Jepni Dëshminë Tuaj

Unë u jap dëshminë time miqve të mi se
 Ati ynë Qiellor u zbulon gjëra fëmijëve
 të Tij kur ia kërkojnë Atij me një zemër
 të sinqertë që të dinë të vërtetën. Jozef
 Smithi pati dëshirë të dinte të vërtetën
 dhe ai veproi sipas besimit të tij. Ju
 gjithashtu mund të gëzoni një përvojë
 të mrekullueshme nëse i kërkonit Atit
 Qiellor në lutje me gjithë zemrën tuaj.

Mara C., 20 vjeçe, Lima, Peru

Përgjigjet mund të redaktohen lidhur me gjatësinë apo qartësinë. Përgjigjet e botuara synojnë të japin ndihmë dhe këndvështrim, nuk jepen si deklarime zyrtare të doktrinës së Kishës.

Çfarë Mendon Ti?

"E kam të vështirë të shkoj mirë me prindërit e mi. Si mund ta përmirësoj marrëdhënien me ta?"

Dërgojeni përgjigjen tuaj dhe, nëse dëshironi, një fotografi me rezolucion të lartë deri më 15 maj 2020 te liahona.ChurchofJesusChrist.org (klikoni te "Submit an Article or Feedback" ["Dërgoni një Artikull ose Lini një Përshtypje"]). Ose dërgojeni me mesazh elektronik përgjigjen tuaj te liahona.ChurchofJesusChrist.org.

Si e përktheu Jozef Smithi Librin e Mormonit?

Përpara se t'i fshihte fletët e arta, Moroni, profeti i fundit i Librit të Mormonit, shkroi në faqen e titullit të Librit se libri do të përkthehej "nëpërmjet dhuratës dhe fuqisë së Perëndisë". Ky mbetet përshkrimi më i mirë i përkthimit të Librit të Mormonit.

Jozef Smithi ua diktoi fjalët e përkthimit shkruesve, kryesisht Oliver Kaudërit. Ngaqë Jozefi po përkthente nga një gjuhë tërësisht e panjohur, ai kishte nevojë të mbështetej te Zoti. Një mënyrë se si Zoti e ndihmoi, ishte duke siguruar mjete fizike për ta ndihmuar Jozefin për përkthimin. Dëshmitarët thanë që Jozefi shihte te mjetet dhe që fjalët i shfaqeshin atij në anglisht. Mjetet e përkthimit përfshinin "interpretuesit" ose "Urimin dhe Thumimin" – dy gurë transparentë, të lidhur me një rreth metali, që Jozefi të mund të shihte përmes tyre. Këto i ishin dhënë Jozefit së bashku me fletët. Një mjet tjetër që Jozefi e përdori, ishte një "gur shikues" tek i cili ai do të shihte, shpesh duke e vendosur brenda një kapeleje. Jozefi e kishte gjetur këtë gur më parë dhe e kishte përdorur për të gjetur gjëra të fshehura ose të humbura. Ai i përdori si interpretuesit ashtu edhe gurin shikues teksa përkthente, gjithmonë duke u mbështetur te frymëzimi nga qielli.

Përkthimi i Librit të Mormonit ishte vërtet një mrekulli dhe u bë "nëpërmjet dhuratës dhe fuqisë së Perëndisë".

Për më shumë informacion mbi përkthimin e Librit të Mormonit, shih "Përkthimi i Librit të Mormonit" te topics.ChurchofJesusChrist.org ose tek Ese mbi Temat e Ungjillit te programi kompjuterik Gospel Library [Biblioteka e Ungjillit].

Katër Simbole nga **JAVA E PASHKËS**

Kurora me Gjemba

**Shih Mateu 27:29; Marku 15:17;
Gjoni 19:2.**

Ushtarët romakë vendosën një kurorë me gjemba mbi kokën e Shpëtimtarit. “Ndoshta ky akt mizor ishte një përpjekje e mbrapshtë për të imituar vendosjen e kurorës me dafina të perandorit mbi kokën e Tij. . . . Sa therëse që kjo, duke marrë parasysh se gjembat përfaqësonin zemërimin e Perëndisë kur Ai e mallkoi tokën për shkak të Adamit se që nga ajo kohë do të sillte gjemba. Por duke e mbajtur mbi krye këtë kurorë, Jezusi i ktheu gjembat në një simbol të lavdisë së Tij” (President James E. Faust, konferenca e përgjithshme, prill 1991).

**“Mbretëria ime nuk
është e kësaj bote”
(Gjoni 18:36).**

Manteli i Purpurt

Shih Mateu 27:28; Marku 15:17; Gjoni 19:2.

Ngjyra e purpurt ishte një ngjyrë mbretërore dhe ushtarët me tallje e vendosën këtë mantel mbi Jezu Krishtin ngaqë Ai kishte shpallur se ishte mbreti i judenjve. Sigurisht, në realitet Ai është më shumë sesa kjo – Ai është “Mbreti i mbretërve dhe Zoti i zotërve” (1 Timoteut 6:15; Zbulesa 19:16).

**“Gjaku del nga çdo por,
kaq e madhe do të jetë
dhembja e tij”
(Mosia 3:7).**

Presa e Ullinjve

Shih Mateu 26:36; Marku 14:32; Lluca 22:39–40; Gjoni 18:1.

“Është thellësisht simbolike që ‘gjaku [doli] nga çdo por’ [Mosia 3:7] kur Jezusi vuajti në Gjetseman, në vendin e presës së ullinjve. Në kohën e Shpëtimtarit, që të prodhohej vaji i ullirit, ullinjtë fillimisht shtypeshin duke rrotulluar një gur të madh mbi ta. ‘Pureja’ e fituar vendosej në shporta të buta, të thurura lirshëm, të cilat vendoseshin njëra mbi tjetrën. Pesha e tyre shtrydhte vajin e parë dhe më të mirin. Më pas ushtrohej shtypje e shtuar duke vendosur një tra ose kërcu të madh mbi shportat e vëna njëra mbi tjetrën, duke prodhuar më shumë vaj. Më së fundi, për të nxjerrë edhe pikat më të fundit, traut i shtoheshin nga njëra anë gurë si pesha për të krijuar shtypjen më të madhe dërmuese. Dhe po, vaji është i kuq si gjaku kur del jashtë fillimisht” (Plaku D. Tod Kristoferson, konferenca e përgjithshme, tetor 2016).

Varri i Zbrazët

Shih Mateu 28:1–8; Gjoni 20:1–18.

“Varri i zbrazët atë mëngjes të parë të Pashkës ishte përgjigjja për pyetjen e Jobit: ‘Në qoftë se njeriu vdes, a mund të kthehet përsëri në jetë?’ [Jobit 14:14]. Të gjithëve atyre që mund të më dëgjojnë unë u deklaroj: ‘Nëse një njeri vdes, ai do të rrojë përsëri’. Ne e dimë, sepse kemi dritën e së vërtetës së zbuluar” (Presidenti Tomas S. Monson, “Ai Është Ngritur!” konferenca e përgjithshme, prill 2010).

**“Ai nuk është këtu,
por është ringjallur”
(Lluca 24:6)**

CILI ËSHTË QËLLIMI JUAJ?

*Si të rinj e të reja në moshë
madhore, secili prej nesh ka një
rol për të luajtur në Rivendosjen e
vazhdueshme. Si po merrni pjesë?*

42

RINIA

**DËSHMIA JUAJ PËR
VEGIMIN E PARË**

52, 62

PASHKA

KATËR SIMBOLE

64

PËR FËMIJËT

**LEXONI HISTORINË
E RIVENDOSJES**

M4

KISHA E
JEZU KRISHTIT
E SHENJTORËVE TË
DITËVE TË MËVONSHME

Miku

Jezu Krishti Jeton
dhe e Rivendosi
KISHËN
e Tij!

Nga Presidenti
Rasëll M.
Nelson

Të Ndihmsh për RIVENDOSJEN

Në vitin 1820, Ati Qiellor dhe Jezu Krishti iu shfaqën Jozef Smithit. Ati Qiellor tha: “Ky është Biri Im i Dashur. Dëgjoje Atë!” Rivendosja e ungjillit filloi atë ditë, 200 vjet më parë. Ajo vazhdon sot!

Një ditë, Jezu Krishti do të vijë sërish në tokë. Ja tek janë katër mënyra se si mund të ndihmsh për Rivendosjen dhe të përgatitsh për kohën kur Jezusi do të kthehet:

- Ndërtoje besimin tënd në Jezu Krisht.
- Gjej të dhëna për familjarët e tu dhe ndihmo që të bëhet puna në tempull për ta.
- Përgatitu të shkosh në tempull.
- Ndihmoji njerëzit të mësojnë rreth Jezu Krishtit dhe Kishës së Tij.

Bërja e këtyre gjërave do të ndihmojë që bota të përgatitet për ditën e mrekullueshme kur Jezusi do të vijë sërish! ●

Presidenti Nelson tha që fëmijët mund të ndihmojnë për Rivendosjen. Cila është një mënyrë se si ti mund të ndihmsh?

Përshtatur nga materiali “Shpresa e Izraelit” (takim shpirtëror mbarëbotëror për rininë, 3 qershor 2018), f. 19, HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org.

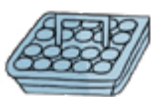
Të Mësosh për Rivendosjen

Misionarët po e mësojnë këtë familje rreth mënyrës se si u rivendos ungjilli i Jezu Krishtit.

Gjeji më poshtë temat që përfaqësojnë pjesë të Rivendosjes.

Fjala e Urtësisë

sakramenti

puna misionare

shkrimet e shenjtë

dhurata e Frymës së Shenjtë

tempujt

historia familjare

kisha

priftëria

Ktheje faqen për të mësuar më shumë rreth Rivendosjes!

Kisha e Jezu Krishtit Është Rivendosur!

Përpara se të vinim në tokë, ne jetuam me Prindërit tanë Qiellorë. Ata na donin! Ati Qiellor kishte një plan të mrekullueshëm për ne. Ne do të vinim në tokë që të mund të merrnim një trup dhe të mësonim e të rriteshim. Pastaj ne mund të ktheheshim që të jetojmë në shtëpinë tonë qiellore. Por këtë nuk mund ta bënim vetë. Do të na duhej ndihmë.

Ati Qiellor zgjodhi vëllanë tonë më të madh,
Jezu Krishtin, që të vinte në tokë për të na
ndihmuar. Jezusi na tregoi se si t'i duam të tjerët
dhe të zbatojmë urdhërimet e Atit Qiellor. Ai
zgjodhi Apostuj për ta udhëhequr Kishën e Tij.

Më pas Jezusi vuajti për ne në Kopshtin e
Gjetsemanit. Ai i ndjeu të gjitha dhembjet dhe
brenat tona. Ai vdiq në kryq për ne. Për shkak të
kësaj, ne mund t'i drejtohem Atij kur jemi të lënduar
apo të trishtuar ose kur kemi nevojë për ndihmë.
Ne mund të pendohemi kur bëjmë diçka të gabuar.

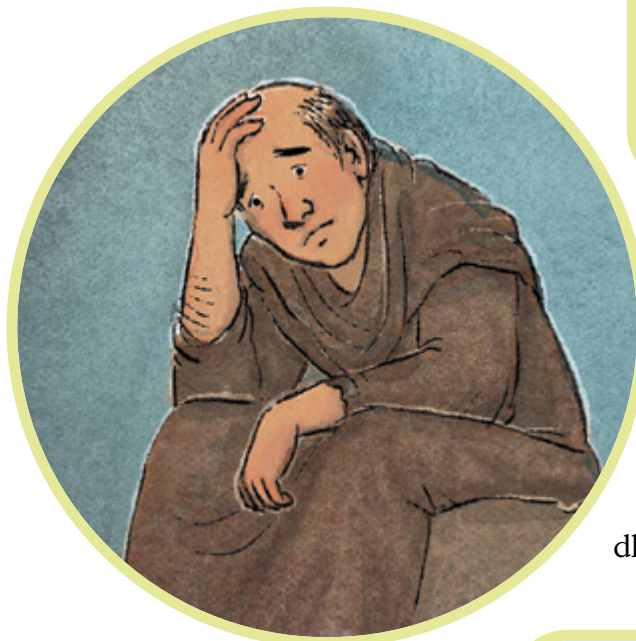
Ditën e tretë pasi Jezusi
vdiq, Ai u ringjall. Jezusi
ishte përsëri i gjallë! Për
shkak të kësaj, edhe ne do
të ringjallemi. Ne mund të
jetojmë sërish në qiell pasi
të vdesim.

Pas Ringjalljes së Tij, Jezusi i vizitoi dishepujt e Tij në Jerusaleëm dhe në kontinentin amerikan. Ai u kërkoi Apostujve të Tij të vazhdonin t'u mësonin njerëzve ungjillin e Tij. Shumë njerëz që i dëgjuan Apostujt, u pagëzuan dhe u bashkuan me Kishën.

Pasi vdiqën Apostujt, njerëzit filluan t'i harronin disa pjesë të rëndësishme të ungjillit të Jezusit. Ata reshtën së besuari se Ati Qiellor do t'i frymëzonte gjithnjë fëmijët e Tij në tokë. Ata harruan se çdo njeri në tokë do të kishte një mundësi për t'u pagëzuar. Ata reshtën së besuari se profetët dhe apostujt do ta udhëhiqnin gjithnjë Kishën.

Shumë vite kaluan. Më në fund, erdhi koha për t'i risjellë pjesët e humbura të ungjillit të Jezusit.

Erdhi koha që Kisha e Tij të rivendosej! Atit Qiellor i nevojitej dikush që të ishte profet dhe të ndihmonte për ta risjellë kishën sërish në tokë. Ai zgjodhi një djalosh që quhej Jozef Smith.

Një ditë, Jozefi po lexonte Biblën. Te vargu Jakob [Bibël] 1:5, thuhej se Ati Qiellor do t'u përgjigjet pyetjeve tona kur kërkojmë me besim. Jozefi vërtet kishte një pyetje! Ai e dinte se kishte shumë kisha që jepnin mësim për Jezusin. Por ai dëshironte të gjente nëse kishte ndonjë si Kisha e Jezusit te Dhiata e Re.

Një ditë të bukur pranvere afër periudhës së Pashkës, Jozefi shkoi në koriye pranë shtëpisë së vet. Ai ra në gjunjë dhe filloi të lutej. Pastaj Jozefi pati një ndjesi të errët. Satani po përpiqej që ta shkurajonte. Por Jozefi vazhdoi të lutej me gjithë fuqinë e vet.

Pastaj zbriti një dritë e bukur. Jozefi pa Atin Qiellor dhe Jezu Krishtin. Ky quhet Vegimi i Parë. Ata thanë se Kisha e Jezusit nuk gjendej në tokë. Por do të ishte së shpejti. Rivendosja po fillonte!

Ati Qiellor dërgoi engjëj për të rivendosur pjesë të rëndësishme të ungjillit. Engjëlli Moroni i dha Jozefit fletët prej ari që ne të mund të kishim Librin e Mormonit, që të na ndihmonte të mësonim rreth Jezu Krishtit.

Gjon Pagëzori e solli sërish Priftërinë Aarone që ne të mund të pagëzoheshim. Pjetri, Jakobi dhe Gjoni e sollën Priftërinë Melkizedeke që ne të mund të merrnim Frymën e Shenjtë dhe të kemi bekime kur jemi të sëmurë.

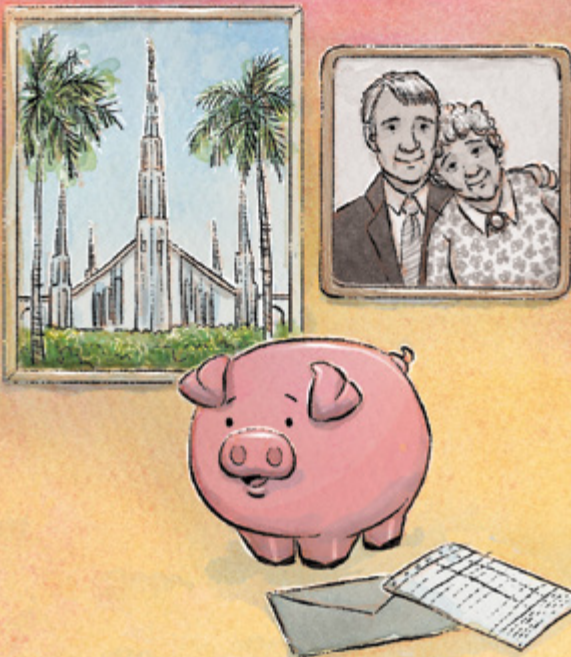
Elija erdhi që ne të mund të vuloseshim me familjet tona në tempull.

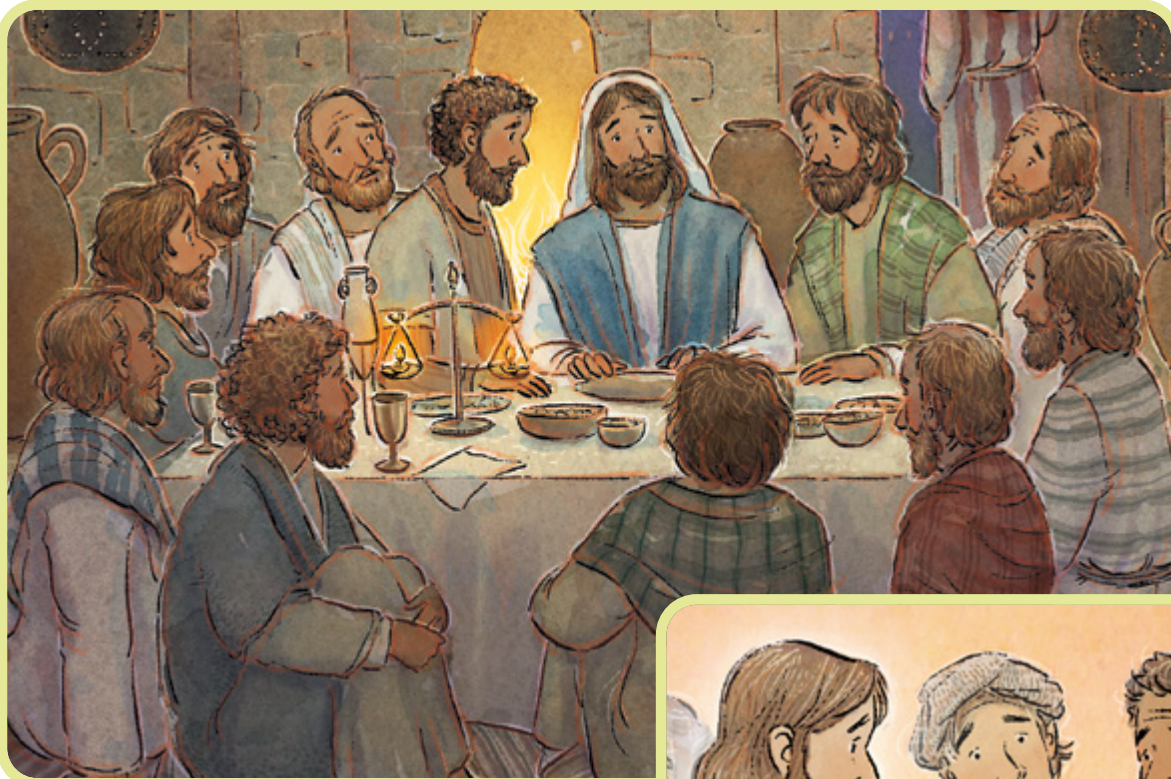
Kisha e Jezus Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme u organizua. Kjo do të thotë që Kisha e Jezusit është sërish në tokë! Të gjitha këto janë pjesë të Rivendosjes.

Rivendosja e ungjillit po vazhdon ende sot. Profetët, apostujt, misionarët dhe anëtarët po japin lajmin e mirë për Jezus Krishtin në mbarë botën. Po ndërtohen tempuj në shumë vende që njerëzit të mund të vulojnë me familjet e tyre përgjithmonë.

Dhe Kisha po i ndihmon njerëzit në vende ku ka uri ose fatkeqësi natyrore.

Çdo njeri mund të bëjë diçka që të ndihmojë për Rivendosjen. Ti mund të ndihmosh duke mësuar për historinë tënde familjare dhe duke bërë pagëzime në tempull. Ti mund të japësh të dhjetën që të ndërtohen kisha dhe tempuj. Ti mund të japësh oferta agjërimi për t'i ndihmuar njerëzit në nevojë. Ti mund t'u tregosh njerëzve rreth Jezus Krishtit.

Jezusi na dha Kishën e Tij që të na ndihmojë të kthehemi te shtëpia jonë qiellore. Ne mund të marrim sakramentin dhe gjithmonë ta kujtojmë atë që bëri Ai për ne. Ne mund t'u shfaqim dashuri të tjerëve, siç bëri Ai. Ne mund ta ndihmojmë çdo njeri që të mësojë për ungjillin e Tij! ●

Gjeje!

Për shkak të Rivendosjes, sot njerëzit në mbarë botën mund të
dinë rreth ungjillit të Jezu Krishtit! Sa kopje të Librit të Mormonit mund të gjesh?
Sa flamuj shtetesh mund të gjesh? Sfidë shtesë: A njih ndonjë flamur?

Ati Qiellor Lutjet e

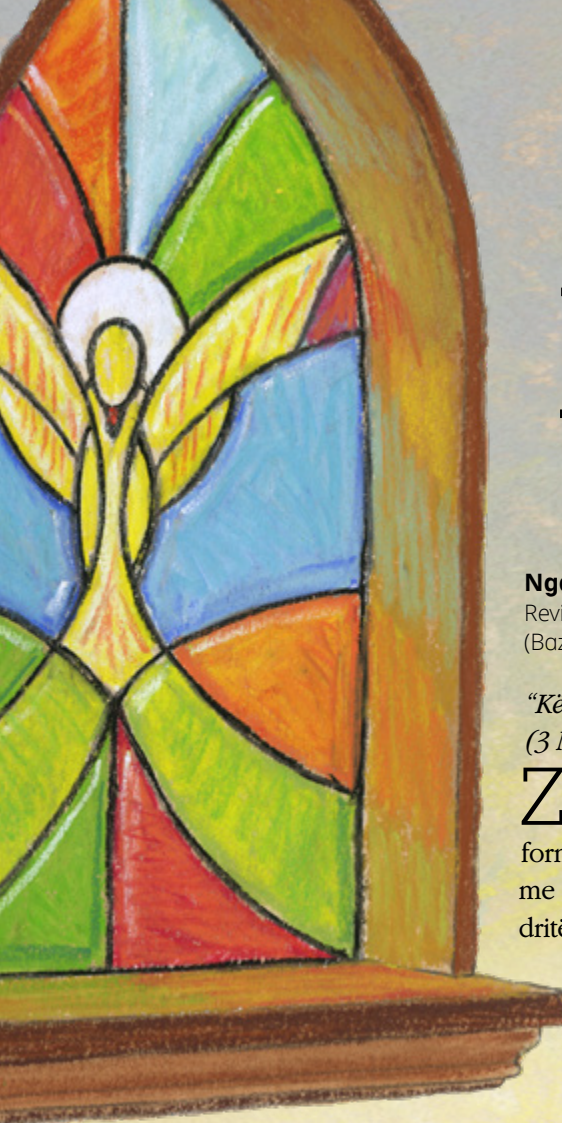
Ati Qiellor e dëgjoj lutjet
Ai e dëgjon edhe

i Dëgjon e Mia

jen e Jozef Smithit.
e lutjen time!

Një Kishë për Zulmën

*Ndoshta kishte më shumë gjëra që
Perëndia donte që Zulma t'i dinte.*

Nga Lusi Stivenson

Revistat e Kishës
(Bazuar në një ngjarje të vërtetë)

*“Kërkoni dhe do të gjeni”
(3 Nefi 14: 7).*

Zulma u ul te një stol i kishës dhe rregulloi fundin e uniformës së shkollës. Nga dritaret me artin e vitrazhit rrezëllinte një dritë shumëngjyrëshe dhe te muri i kishës përballë ngrihej një kryq. Zulma ndiqte një shkollë kishë, kështu që ajo shkonte në shërbesat për adhurim dy herë në ditë bashkë me nxënësit e tjerë.

Zulmës i pëlqente kisha e saj. Ajo e donte Jezusin dhe i pëlqente të mësonte rreth Tij.

Ajo ndenji ulur qetësisht ndërkohë që prifti filloi të fliste. Por sot kishte diçka ndryshe. Befas, një mendim i ri i erdhi në mendje dhe në zemër: *Gjetiu gjenden më shumë të vërteta.*

Zulma mbledhi vetullat. Më shumë të vërteta? Çfarë do të thoshte kjo?

Mendimi i erdhi sërish. *Ka më shumë të vërteta.*

Zulma i mbylli sytë dhe u përqendrua tek ajo që po ndiente. Ajo kishte mësuar shumë gjëra të mira në kishë. Por tani vriste mendjen nëse mungonte diçka. Ndoshta kishte më shumë gjëra që

Perëndia donte që ajo t'i dinte. Por si mund t'i gjente?

Më vonë ajo foli me vëllanë e saj më të madh, Alberton, për mendimet e veta.

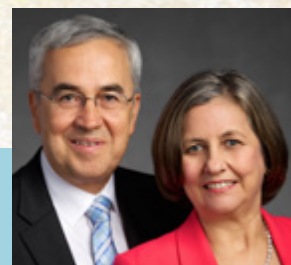
“Ti mendon se ka më shumë të vërteta gjetiu?” e pyeti Albertoja.

Zulma pohoi me kokë. “Dua të mësoj për kisha të tjera”, tha ajo.

“Në rregull”, iu përgjigj Albertoja. “Do të të shoqëroj unë!”

Për disa vjet, Zulma dhe Albertoja vizituan kisha të ndryshme. Pas një shërbesë në kishë, Albertoja tha: “Ajo kisha jepte mësim gjëra të mira”.

Zulma e pranoi, por sërish ndienin se mungonte diçka, kështu që ata vazhduan të kërkonin.

Këtu është Zulma kur ishte vajzë e vogël. Në të djathtë është një fotografi e saj sot me bashkëshortin e vet, Plakun Uolter F. Gonzales, i Të Shtatëdhjetëve.

Një ditë Albertoja nxitoi të vinte në shtëpi. “E gjeta kishën që po kërkonim!” tha Albertoja. Ai e përqafoi fort Zulmën.

Zulma hapi sytë fort. “Ku? Si?”

“Shoku im takoi disa misionarë nga Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme”, tha Albertoja. “I dëgjova dhe i besoj ato që më mësuat!”

Zulma dhe Albertoja ishin kaq të lumtur aq sa vallëzuan nëpër shtëpi. Por pastaj Zulma mori disa lajme të këqija. Mamaja nuk donte që ajo të takohej me misionarët. “Je vetëm 12 vjeçe”, tha mamaja. “Je shumë e vogël.”

Meqenëse Albertoja ishte më i madh, atij ia lejuan të vazhdonte të takohej me misionarët. Disa javë më vonë, ai u pagëzua.

Zulma vazhdonte t'i kërkonte mamasë pa pushim nëse mund të mësonte nga misionarët. Më në fund, mamaja tha po.

Kur misionarët e mësonin Zulmën, asaj i ngrohej zemra. Njëri nga misionarët e kishte të vështirë të fliste spanjisht, por kjo nuk kishte rëndësi. Ajo që kishte rëndësi, ishte se sa mirë ndihej Zulma. Kur mësoi për Jozef Smithin dhe Librin e Mormonit, ajo e dinte që e kishte gjetur të vërtetën që po kërkonte!

Zulma dëshironte të pagëzohej. Por ç'do të thoshte mamaja? Zulma u lumturua aq shumë kur mamaja i tha po! Në ditën e pagëzimit të saj, Zulma u vesh e tëra me të bardha. Ajo e dinte se Perëndia e donte. Ajo e dinte se Ai e njihte. Dhe ajo e dinte që Ai e kishte ndihmuar të gjente Kishën e Tij të rivendosur! ●

Vegimi i Parë

Me nderim ♩ = 68

Fjalët dhe muzika: Nathan Howe

D G D G

D A G A

1. Ç'rru - gë do të ndi - qte, Jo - ze - fi pye - tje kish', Ndaj
 2. Një ko - ri - je zgjo - dhi, ku të kish - te qe - t'si, Që
 3. Prej a - tij ve - gi - mi, er - dhën zbu - le - sa plot. Nga

F C B♭ A

plot be - sim më - so - i për t'pa - sur njo - hu - ri. Një
 Per' - ndia ta dë - gjo - nte, u lut me gjith' fu - qi. Ja
 Zo - ti për të gjith' un - gji - lli u ri - ven - dos. Qiejt

D Em E A

shkrim i la mbre - sa, që të lu - tej e ftoi, Pa
 të Dy At' e Bir zbrì - tèn bashk' që nga lart, Un -
 mby - llur jo nuk jan', Shpë - tu - e - si sot flet. Për

© 2020 by Nathan Howe. All rights reserved.

Kjo këngë mund të kopjohet për t'u përdorur me raste në Kishë ose në shtëpi, jo për tregti.
 Ky shënim duhet të shfaqet në çdo kopje që bëhet.

G Em F#m Bm Em⁷ A⁷ D

se mund t'i kër - ko - nte Pe - rë - ndis' u - dhën t'i tre - goj'.
 gji - llin ri - ven - do - sën dhe a - tij për - gje i dhan'. N'be-sim u
 të na udh' - rrë - fy - er ha - pat A - i thë - rret pro - fet.

D Em F#m Em Bm

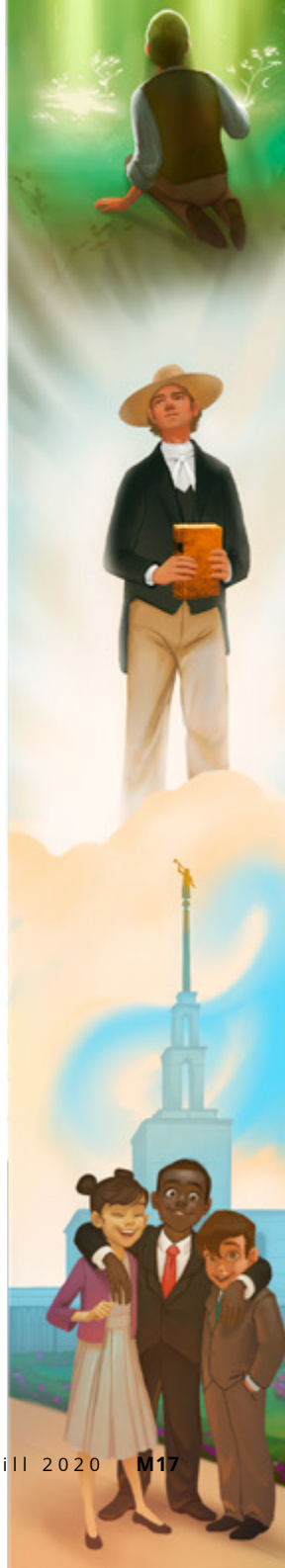
lut _____ dhe qie - lli fo - li. _____ Em - rin i - a di - nin At' e

A D G A D G

Bir. _____ N'gjun' lu - tem un', _____ Per' - ndi - a më do. _____ Dhe

Em A D G D

lu - tjet m'i dë - gjon.

Përshëndetje nga Korija e Shenjtë!

**Ç'kemi,
ne jemi
Margoja dhe
Paolo.**

Kur Jozef Smithi ishte 14 vjeç, jetoi në një shtëpi prej druri në Nju-Jork, SHBA. Ai kishte pesë vëllezër dhe tri motra. Ai u bindej prindërve dhe ishte miqësor me të tjerët. Ai e lexonte Biblën me familjen e vet, por nuk shkonin të gjithë në të njëjtën kishë.

2

Jozefi ishte shumë punëtor. Ai ndihmonte për prerjen e drurëve që familja e tij të mund të mbillte të korra. Ai gjithashtu e ndihmonte familjen e tij të mblidhte lëng nga pemët e panjës për të bërë sheqer.

**Këtë muaj, për ta
kremtuar Rivendosjen,
ne po vizitojmë vendin ku
ndodhi Vegimi i Parë para
200 vjetësh!**

3

Jozefi dëshironte të gjente një kishë si ajo në Bibël. Një ditë ai shkoi në një korijsë dhe u lut. Atij iu shfaqën Ati Qiellor dhe Jezusi. Ata i thanë se mëkatet e tij ishin falur. Ata i thanë gjithashtu se nuk duhej të bashkohej me asnjë prej kishave. Shpejt Kisha e Jezusit do të rivendosej!

4

Shumë njerëz e tallën Jozefin për shkak të asaj që kishte parë. Ata i thanë se po e sajonte gjithë këtë. Por Jozefi vazhdoi të thoshte të vërtetën. Ai tha: "Unë e dija atë dhe e dija se Perëndia e dinte atë dhe nuk mund ta mohoj" (Joseph Smith – Historia 1:25).

5

Sot, njerëzit mund ta vizitojnë zonën ku u lut Jozefi. Është e bukur dhe ka shumë paqe.

**Këta fëmijë jetojnë aty
ku u rrit Jozef Smithi.**

Unë e di se Korijsa e Shenjtë është një vend i veçantë nga-
që Jozef Smithi u lut dhe pa
atje Atin Qiellor dhe Jezusin.

**Pajpër D., 5 vjeçe,
Nju-Jork, SHBA**

Jam i lumtur që jetojmë afër
shtëpisë së Jozef Smithit. Më
pëlqen shumë të shkoj te
ndërtesa Grandin ku ndodhet
makineria e shtypshkrimit. Më
pëlqen vërtet shumë të shoh
se ku i lidhën kopjet e para të
Librit të Mormonit.

**Rosko B., 9 vjeç,
Nju-Jork, SHBA**

**Faleminderit
që e vizituat me ne
Korijen e Shenjtë.
Shihemi herën
tjetër!**

Familja e Përjetshme e Alonsos

Nga Marisa Uidisën

Revistat e Kishës

(Bazuar në një ngjarje të vërtetë)

“Se një vend i shenjt’ është tempulli ku ne bashk’ vulosemi”
(Libri i Këngëve të Fëmijëve, f. 99).

Pashka është një kohë e mirë për të menduar rreth Jezusit dhe për ta kujtuar Ringjalljen e Tij”, tha Motra Rohas. Ajo po tregonte një figurë të Jezusit. “Për shkak të Tij, njerëzit që kanë vdekur, mund të jetojnë përsëri.”

Alonsoja vështroi lart kur mësuesja e tij e Fillores e tha këtë. “A do të thotë kjo që unë do t’i shoh përsëri prindërit e mi?” pyeti me vete Alonsoja.

Mamaja pati vdekur vite më parë. Alonsoja nuk e mbante mend mirë atë, por atij i pëlqente të shihte fotografitë e saj. Pastaj babai vdiq gjithashtu.

Tani Alonsoja jetonte me abuelën, gjyshen e tij. Ajo po i mësonte rreth kishës së saj: Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme. Ai do të pagëzohej dhe të konfirmohej vitin tjetër, kur të arrinte moshën e duhur.

Pastaj Motra Rohas tregoi një fotografi të një ndërtese të bardhë. “Një dhuratë tjetër e mrekullueshme nga Jezusi janë tempujt. Ky është një nga tempujt këtu në Kili.”

Alonsoja pa statujën prej ari në majë të ndërtesës. Ishte e

“A mund të jem sërish me mamin dhe babin tim?”

bukur! Ai vriste mendjen se çfarë ndodhte brenda.

“Tempujt janë vende ku familjet vulosen bashkë përgjithmonë”, tha Motra Rohas. “Ky tempull në Santiago është tempulli ku unë u vuloa me prindërit e mi pasi u bashkuam me Kishën. Për shkak se u vulosëm, unë mund të jem me ta edhe pas kësaj jete.”

Alonsoja u ndie i emocionuar kur e dëgjoi këtë. “A mund të vulosem me prindërit e mi?”, pyeti ai. “Edhe pse ata kanë vdekur tashmë?”

Motra Rohas pohoi me kokë. “Po! Kjo është një nga arsyet pse tempujt janë kaq të rëndësishëm. Ata i bekojnë të gjithë pjesëtarët e familjes sonë, përfshirë edhe ata që kanë vdekur.”

Deri në mbarim të ditës, Alonso nuk i hiqeshin nga mendja tempujt. Ai i kërkoi abuelës që t’i mësonte më shumë. Ajo i foli për rrobat e bardha që njerëzit i veshin brenda, dhe veprat e bukura artistike nëpër mure.

“Më e mira nga të gjitha, është se atje mund të vulosesh me prindërit e tu”, tha abuela. “Ne do t’u kërkojmë dy njerëzve nga lagja që të qëndrojnë në vend të tyre gjatë vulosjes.”

“A mund të shkojmë nesër?”, e pyeti Alonsoja. “Dua të jem përgjithmonë me mamën dhe babin!”

Abuela buzëqeshi. “Gëzohem që dëshiron të shkosh”, tha ajo. “Por tempulli më i afërt është në Konsepsion. Nuk kemi para mjaftueshëm për të blerë bileta autobusi.”

“Do të të ndihmoj unë që të kursejmë për udhëtimin!”, tha Alonsoja.

Që nga ajo ditë, sa herë që Alonsoja gjente një monedhë në rrugë ose kishte mundësi që të fitonte ca para, ai paguante të dhjetën dhe më pas pjesën e mbetur e shtonte te fondi i tyre për tempullin.

Pasi kursyen për muaj me radhë, Alonsoja dhe abuela më në fund kishin para mjaftueshëm për të udhëtuar drejt tempullit. Ata i kërkuan Vëllait dhe Motrës Silva që të shkonin me ta. Ditën e udhëtimit, ata bënë

rrugë të gjatë me autobus deri në qytetin Konsepsion. Pothuajse ishte duke perënduar kur Alonsoja vërejti diçka të artë nga larg.

“Mund ta shoh engjëllin Moroni!” tha Alonsoja, duke treguar statujën në majë të çatisë së kupolës ngjyrë blu të tempullit.

Ata e kaluan natën në një apartament ngjitur me tempullin. Në mëngjes, Alonsoja hyri brenda në tempull për herë të parë. Atje ai pa një pikturë të madhe të Jezusit. Ai dhe abuela u veshën me të bardha. U ndie i lumtur dhe në paqe.

Kur erdhi koha për vulosjen, Alonsoja hyri në një dhomë të bukur me pasqyra nëpër mure. Një punonjës i tempullit iu tregoi Alonso, abuelës dhe çiftit Silva se si të gjunjëzoheshin rreth një tryeze të veçantë që quhej altar. Altari ishte i veshur me një cohë të butë.

Vëllai dhe Motra Silva ishin atje në vend të mamit dhe babit të Alonso. Abuela ishte atje në vend të motrës së tij që kishte vdekur përpara se të lindte Alonso.

Me sytë e mbyllur, Alonsoja e përfytyroi të gjithë familjen e tij së bashku.

Mezi pres t’i shoh përsëri ata, mendoi Alonso. Jam shumë mirënjohës që familjet mund të jenë së bashku përgjithmonë! ●

Nga Motra Xhoi D. Xhons,
Presidente e
Përgjithshme e Fillores

Tempulli dhe TI

ILUSTRIMI NGA JARED MATTHEWS

Përpara se Kisha të rivendosej, njerëzit besonin se nëse dikush në familjen e tyre vdiste pa qenë i pagëzuar, nuk do t'i shihnin më kurrë ata. Por për shkak të Rivendosjes, ne mund të pagëzohemi për ta në tempull. Ne mund të vlosemi së bashku për përjetësinë!

Ashtu si Jozef Smithi, ti je zgjedhur gjithashtu nga Ati Qiellor që të bësh punë të rëndësishme në jetën tënde. Një pjesë e asaj pune mund të bëhet në tempuj. Ti mund të mbledhësh emrat e paraardhësve të tu që nuk u pagëzuan kur jetuan në tokë. Pastaj, pasi të marrësh rekomandimin e tempullit, ti mund të shkosh në tempull dhe të pagëzohesh për ta.

Ndërsa e bën këtë punë, lutju Atit Qiellor që të të udhëheqë. Paraardhësit e tu mund të të ndihmojnë gjithashtu. Çfarë bekimi i rëndësishëm dhe i shenjtë do të jetë ky për ty dhe për ta!

Disa nga ju mbase nuk mundën ta bëjnë tani punën në tempull, por do ta bëjnë një ditë. Mbaje mend gjithmonë që je një fëmijë i Perëndisë! Ai të do përsosurisht.

Mbaj vesh për nxitjet e Frymës së Shenjtë dhe bëhu gati të shkosh një ditë në tempull. Bërja e kësaj do të të ndihmojë të ndërtosh një jetë të mrekullueshme për vete dhe për familjen tënde në të kaluarën, të tashmen dhe të ardhmen. Ndërsa e bën punën e Zotit, Ai do të të ndihmojë. Ti je një nga shpirtrat e tij më guximtarë. ●

Ti je një fëmijë i dashur i Perëndisë, që Ai të njeh dhe të do. Perëndia e njihte Jozef Smithin. E njëjta gjë është e vërtetë edhe për ty. Perëndia të njeh.

Plaku Dejl G. Renland, i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve
Përshtatur nga "The Blessing of the Restoration for You", *Liahona*, shkurt 2020, f. 52.

Të Dashur Prindër,

Nga fillimi i pranverës së vitit 1820, Jozef Smithi iu lut dhe i pa Atin Qiellor dhe Jezu Krishtin. Kjo revistë flet për atë periudhë të veçantë. Këtu janë disa faqe për t'i shqyrtuar:

- Një tregim me figura tregon se si Kisha e Rivendosur është pjesë e planit të Perëndisë (M4–10).
- Presidenti Nelson tregon se si mund të ndihmojmë për Rivendosjen (M2).
- Një këngë e re na mëson për Vegimin e Parë (M16–17).
- Një tregim na mëson se si Rivendosja mund t'i bekojë familjet tona (M20–21).

A nuk është e mrekullueshme që ne mund t'i përkasim Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme? Le t'ia tregojmë botës lajmet e mira për Jezusin dhe Kishën e Tij!

Gëzuar Pashkën!

Miku

SI T'I DËRGONI VEPRAT E ARTIT OSE PËRVOJËN E FËMIJËS SUAJ TE *LIAHONA*

Shkoni te liahona.ChurchofJesusChrist.org dhe klikoni te "Submit an Article or Feedback" ["Dërgoni një Artikull ose Lini një Përshtypje"]. Ose na e dërgoni me postë elektronike te liahona@ChurchofJesusChrist.org së bashku me emrin, moshën, vendbanimin e fëmijës suaj dhe këtë deklaratë për leje: "Unë, [vendosni emrin tuaj], i jap leje Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme ta përdorë materialin e dorëzuar nga fëmija im në revistat e Kishës, te faqet e internetit dhe platformat e mjeteve shoqërore të informimit të Kishës dhe ndoshta te materiale të tjera të Kishës". Mezi presim të dëgjojmë prej jush!

**Gjeje Liahonën e fshehur
brenda revistës!**

PËRMBAJTJA

- M2** Nga Presidenca e Parë: Të Ndihmohet për Rivendosjen
- M4** Kisha e Jezu Krishtit Është Rivendosur!
- M11** Gjëra argëtuese: Gjeje!
- M12** Faqe për Ngjyrosje
- M14** Një Kishë për Zulmën
- M16** Muzika: Vegimi i Parë
- M18** Përsëritet nga Korija e Shenjtë!
- M20** Familja e Përrjetshme e Alonsos
- M22** Tempulli dhe Ti
- M23** Ide e Shkëlqyer